

การบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538
สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์
ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

THE TEACHERS' OPINIONS ON THE B.E. 2538 CERTIFICATE LEVEL
OF AN ELECTRONICS CURRICULUM ADMINISTRATION
IN THE NORTHEASTERN TECHNICAL COLLEGES

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2543

ISBN 974-622-844-7

การบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538
สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์
ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

THE TEACHERS' OPINIONS ON THE B.E. 2538 CERTIFICATE LEVEL
OF AN ELECTRONICS CURRICULUM ADMINISTRATION
IN THE NORTHEASTERN TECHNICAL COLLEGES

ทศพล บำรุงโชค
TOSAPOL BUMRUNGCHOKE

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

บัณฑิตวิทยาลัย

เลขหมู่.....สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เลขทะเบียน..... 36284

วัน, เดือน, ปี- 7 ส.ค. 2543

พ.ศ. 2543

ISBN 974-622-844-7

**THE TEACHERS' OPINIONS ON THE B.E. 2538 CERTIFICATE LEVEL
OF AN ELECTRONICS CURRICULUM ADMINISTRATION
IN THE NORTHEASTERN TECHNICAL COLLEGES**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2000

ISBN 974-622-844-7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

COPYRIGHT 2000 ห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538
สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์
ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ชื่อนักศึกษา นายทศพล บำรุงโชค

รหัสประจำตัว 39064140

ปริญญา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชา การบริหารอาชีวศึกษา

พ.ศ. 2543

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.ฉรงค์ พิมสาร

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ดร.ญาณภัทร สีหะมงคล

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร ด้านการดำเนินการจัดการเรียน การสอนและด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตรว่ามีปัญหามากน้อยเพียงใด (2) เปรียบเทียบ ความคิดเห็นของอาจารย์ ที่มีต่อการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยจำแนกตามประเภท สถานศึกษาและประสบการณ์การสอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ อาจารย์ที่สอนสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ใน วิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธ ศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 214 คน จากจำนวน 10 วิทยาลัย ในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และแบบสัมภาษณ์ลักษณะไม่มีโครงสร้าง

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการ ทดสอบค่าสถิติ t (t-test)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสาร 1. ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ใน 3 ด้าน คือ (1) ด้านการเตรียมการบริหาร หลักสูตร (2) ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน (3) ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร ผลการ

วิจัยพบว่าโดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอนและด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร มีปัญหาอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกันทุกด้าน

2. อาจารย์ที่สอนในประเภทสถานศึกษาต่างกัน ผลการวิจัยพบว่าภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอนและด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร มีปัญหาอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกันทุกด้านและอาจารย์ที่สอนในประเภทสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. อาจารย์ที่สอนในวิทยาลัยเทคนิคที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ผลการวิจัยพบว่าภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอนและด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตรมีปัญหาอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกันทุกด้านและอาจารย์ที่สอนในวิทยาลัยเทคนิคที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว ความคิดเห็นของอาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออก เฉียงเหนือที่มีประสบการณ์การสอน ต่ำกว่า 5 ปี และอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความคิดเห็นด้านการเตรียมการบริหาร หลักสูตรและด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Tittle	The Teachers' Opinions on The B.E.2538 Certificate Level of an Electronics Curriculum Administration In The Northeastern Technical Colleges
Student	Mr. Tosapol Bumrungchoke
Student ID	39064140
Degree	Master of Industrial Education In Vocational Administration
Programme	Vocational Administration
Year	2000
Thesis Advisor	Dr.Narong Pimsarn
Thesis Co – Advisor	Dr.Yarnpatra Sihamonkol

ABSTRACT

The purposes of this research were : (1) Study the 2538 BE. Vocational Education Certificate Curriculum Management of Electronics Program According to The opinion of the Northeastern Technical College Teacher in varius aspects, such as Curriculum Management, Learning and Teaching Management, and as well as The problem in promotion and Supporting : (2) Compare The 2538 BE. Vocational Education Certificate Curriculum Management of Electronics Program According to The opinion of the Teacher in The Northeastern Technical College Region by Separation of The Colleges program offering and teachers Teaching Experiences.

Sample were 214 Electronics Teachers from 10 Vocational and Technical College in The Northeastern Region which offering The 2538 BE. In The Electronics Curriculum Program.

Questionnaire with rating scales and Unstructured interviwe were used for data collection and research Tools

Percentage, Mean, Standard Deviation, and t – test

The Research Finding were :

1. Opinion of teachers on The 2538 BE. Curriculum Administration for Electronics Certificate program in three aspects, such as (1) Curriculum Administration preparing (2) teaching and learning implementation,(3) and Curriculum supporting and promotion

The result of Research were operating at the most level as a whole. when considering for

each aspect, it was found that Curriculum Administration, learning and teaching Administration, and Curriculum supporting and promotion were operating at the most levels.

2. Teachers who worked in different types of programs' offering in each College were found out from the research operating as the must level. When Considering from each aspect, it was found that, Curriculum Administration, Learning and Teaching implementation, and as well as supporting and promotion were operating at the most level. Teachers who worked in different types of the college in the region which offering the 2538 BE. Vocational Education Certificate in Electronics Program had the opinion on the curriculum administration as a whole and as well as for each aspect with no statistical significant different at .05 level.

3. Technical College Teachers with different experiences had opinion to the 2538 BE. Vocational Certificate Curriculum Administration in Electronics Program were found from the research that : when considered as a whole it was operating at the most level, when considered in each aspect, such as Curriculum Administration Preparing, Learning and Teaching implementation, and as well as Curriculum supporting and Promotion were at the most level.

Technical College Teachers with different experiences had opinion to the 2538 BE. Vocational Certificate Curriculum in Electronics Program with no statistical significant different at .05 level

When considered in each aspect The opinion of the teachers in Technical Colleges in the Northeastern region with teaching experiences less than 5 years, and those who had experiences more than 5 years, They had opinion to the 2538 BE. Vocational Certificate Curriculum Administration in Electronics Program on the Curriculum supporting and Promotion with statistical significant different at .05 level on the Curriculum Administration Preparation, and on the Learning and Teaching implementation with no statistical significant different at .05 level.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี เพราะได้รับความอนุเคราะห์อย่างดียิ่ง จากท่านดร.ณรงค์ พิมสาร และดร. ญาณภัทร สีหะมงคล ที่ได้ให้ความกรุณาให้คำปรึกษา แนะนำและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องและให้ความคิดอันเป็นประโยชน์ เพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ทั้งให้กำลังใจติดตามความก้าวหน้าในระหว่างการดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารทุกท่าน ที่ได้ให้การอบรมสั่งสอนวิชาความรู้ ประสบการณ์ ให้คำแนะนำในการทำวิทยานิพนธ์และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยอย่างดียิ่งมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งผู้บริหารและอาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือทุกท่าน ที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณคุณทัศนภรณ์ บำรุงโชคและผู้ใกล้ชิดทุกคน ที่ได้ให้กำลังใจและความช่วยเหลือให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

ทศพล บำรุงโชค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
สารบัญภาพ.....	XI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	4
1.4 ทฤษฎีหรือกรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	4
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	6
1.6 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	6
1.7 ตัวแปรที่ศึกษา.....	7
1.8 ขอบเขตของพื้นที่หรือสภาพทางภูมิศาสตร์.....	8
1.9 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
2.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์.....	10
2.2 ความหมายและความสำคัญของหลักสูตร.....	14
2.3 บทบาทของผู้บริหารกับการบริหารหลักสูตร.....	22
2.4 การบริหารหลักสูตร.....	22
2.5 สถานศึกษาดีเด่น.....	44
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	47
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	47
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	48
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	50

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	52
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย.....	53
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	54
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัย.....	54
ตอนที่ 3 ประมวลผลการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็น ของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured interview).....	101
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	103
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	103
5.2 อภิปรายผล.....	108
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	124
บรรณานุกรม.....	127
ภาคผนวก.....	132
ภาคผนวก ก.	133
ภาคผนวก ข.	153
ประวัติผู้เขียน.....	164

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 โครงสร้างหลักสูตร.....	14
3.1 จำนวนประชากรแยกตามประเภทสถานศึกษา.....	48
4.1 จำนวนและคำร้อยละของเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกเป็น สถานศึกษาและประสบการณ์การสอน.....	54
4.2 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในภาพรวมและรายด้าน.....	55
4.3 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตร ตามความคิดเห็น ของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือในด้านการเตรียมการบริหาร หลักสูตร.....	56
4.4 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน.....	58
4.5 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตรตามความคิดเห็น ของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในด้านการสนับสนุนและ ส่งเสริมหลักสูตร.....	61
4.6 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามประเภทสถานศึกษา ในภาพรวมและรายด้าน.....	63
4.7 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามประเภทสถานศึกษา ในด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร.....	65
4.8 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามประเภทสถานศึกษา ในด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน.....	66

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.9 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตรตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามประเภทสถานศึกษา ในด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร.....	69
4.10 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตรตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามประสบการณ์การสอน ในภาพรวมและรายด้าน.....	71
4.11 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตรตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามประสบการณ์การสอน ในด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร.....	73
4.12 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตรตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามประสบการณ์การสอน ในด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน.....	74
4.13 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตรตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามประสบการณ์การสอน ในด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร.....	77
4.14 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตร จำแนกตามประเภทสถานศึกษาในภาพรวมและรายด้าน.....	80
4.15 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตร จำแนกตามประสบการณ์การสอน ในภาพรวมและรายด้าน.....	81
4.16 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัญหาและลำดับของปัญหาการบริหารหลักสูตร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปี ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร.....	83
4.17 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัญหาและลำดับของปัญหาการบริหารหลักสูตร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปี ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน.....	85

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.18 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัญหาและลำดับของปัญหาการบริหารหลักสูตรตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร.....	88
4.19 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัญหาและลำดับของปัญหาการบริหารหลักสูตรตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป โดยภาพรวมและรายด้าน.....	91
4.20 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัญหาและลำดับของปัญหาการบริหารหลักสูตรตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป โดยภาพรวมและรายด้าน.....	91
4.21 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัญหาและลำดับของปัญหาการบริหารหลักสูตรตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน.....	95
4.22 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัญหาและลำดับของปัญหาการบริหารหลักสูตรตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร.....	98
4.23 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์ วิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตร จำแนกตามประสบการณ์การสอน โดยภาพรวมและรายได้.....	100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	6
1.2 ตัวแปรที่ศึกษา.....	8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษานับเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไขปัญหาดังต่าง ๆ ในสังคมได้ เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ตลอดช่วงชีวิต ตั้งแต่การวางรากฐานพัฒนาการของชีวิตแรกเกิด การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านต่าง ๆ รวมทั้งพลังสร้างสรรค์การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนได้ (สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2539 : 2) ด้วยเหตุนี้การศึกษา จึงเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญยิ่งในการสร้างบุคคลให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ดังกล่าว

ในการจัดการศึกษาทุกระดับจะต้องอาศัยหลักสูตรซึ่งนับได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะหลักสูตรเป็นตัวกำหนดเนื้อหาการจัดการเรียนการสอน การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้เรียนแล้วมีคุณสมบัติตามที่ต้องการ ดังที่สุมิตร คุณานุภกร (2523 : 2) กล่าวว่า หลักสูตรก็เปรียบได้กับโครงการของการปฏิบัติ เพื่อให้อุดมคตินั้นบรรลุถึงผลสำเร็จ เช่น ในการจัดการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษาก็จำเป็นจะต้องมีหลักสูตรและการที่จะจัดการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรนั้น ผู้บริหารระดับโรงเรียนหรือสถานศึกษาจะต้องใช้วิธีการบริหารที่ถูกต้องและเหมาะสม ทั้งนี้เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาและเป็นการผลิตคนให้พร้อมที่จะประกอบอาชีพ

การจัดอาชีวศึกษาไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบใดจะให้ดียังไงก็ตาม หากไม่สอดคล้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรม การสร้างงานหรือการมีงานทำหรือไม่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาดังกล่าวก็จะเป็นการสูญเปล่า รัฐจึงได้พยายามจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมตลอดมา (สมชอบ ไชยเวช, 2527 : 44 - 46) และในการที่จะผลิตกำลังคนด้านอาชีวศึกษานั้น มีการจัดการเรียนการสอนหลายระดับตั้งแต่การใช้หลักสูตรอาชีวพระยะสั้นไปจนถึงหลักสูตรระดับปริญญาและในการดำเนินการนั้นยังมีหน่วยงานที่ดำเนินการทั้งที่เป็นการดำเนินการตามหน้าที่หลักหรือหน้าที่รอง กรมอาชีวศึกษาเป็นหน่วยหนึ่งที่ดำเนินการจัดการเรียนการสอนการศึกษาอาชีวฯ ตั้งแต่หลักสูตรระยะสั้นไปจนถึงระดับประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) ซึ่งเทียบเท่าปริญญาตรี โดยมีสถานศึกษาในสังกัดเป็นผู้ดำเนินการจัดการเรียนการสอน เช่น วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัยสารพัดช่าง และวิทยาลัยการอาชีวฯ การจัดการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษาเพื่อผลิตกำลังคนด้านช่างฝีมือ และการบริการซ่อมบำรุงถึงความต้องการของผู้เรียน ความสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมความต้องการของตลาดแรงงานทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศเป็นสำคัญและการจัดการเรียนการสอนสาขา

วิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์เป็นสาขาหนึ่งที่วิทยาลัยเทคนิค ในสังกัดกรมอาชีวศึกษาได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนอย่างกว้างขวาง ทั้งนี้เพื่อเป็นการสนองตอบต่อความต้องการของตลาดแรงงานด้านอุตสาหกรรมที่กำลังเป็นที่ต้องการเป็นจำนวนมาก ดังนั้นหากมีการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น การเรียนการสอนก็จะต้องมีความหมายยิ่งขึ้น สามารถใช้ทรัพยากรท้องถิ่นในการประกอบอาชีพได้ และในแผนการพัฒนาการศึกษา แห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540 – 2544) ได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ด้านการศึกษาให้เน้นลงไปว่า “การพัฒนาคน” กำหนดแผนการงานพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนเป็นแผนงานหลักสำคัญลำดับที่ 2 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาขีดความสามารถของตนเองได้เต็มศักยภาพ มีความสมดุลด้านร่างกาย ปัญญา จิตใจ และสังคม เป็นผู้รู้จักคิดวิเคราะห์ ใช้เหตุผลทางวิทยาศาสตร์ มีความคิดรวบยอด รู้วิธีการและสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและได้กำหนดเป็นมาตรการให้ครูผู้สอนต้องมีการปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยวิธีการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและจัดในรูปแบบที่หลากหลาย มีวิธีการเชื่อมโยงวิธีการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชากับสภาพในชีวิตจริง รวมทั้งการปรับปรุงระบบการวัดผลและประเมินผลการเรียนให้สะท้อนจุดประสงค์ของการเรียนรู้ในแต่ละระดับการศึกษาด้วย (กรมอาชีวศึกษา, 2542 : 85)

ปัจจุบันจะเห็นได้ว่าความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีมีการพัฒนารวดเร็วมากและมีความก้าวหน้าอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาขาอิเล็กทรอนิกส์ แต่ความจริงแล้วยังขาดแคลนปัจจัยหลายประการ ประการสำคัญคือ ขาดแคลนวิศวกรเครื่องกล วิศวกรไฟฟ้า วิศวกรอิเล็กทรอนิกส์และแรงงานตั้งแต่วุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพจนถึงวุฒิปริญญาตรี (บรรจง ชูสกุลชาติ, 2532 : 10 -12) นอกจากนั้นปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนสอน เช่น วัสดุฝึก ครุภัณฑ์ต่าง ๆ ไม่สามารถปรับเปลี่ยนหรือพัฒนาให้ทันกับเทคโนโลยีที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วได้ ตลอดจนถึงครู อาจารย์ที่เกี่ยวข้องทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ก็มีความขาดแคลนสูง ทำให้สถานศึกษาต่าง ๆ ต้องใช้ครูอัตราจ้างด้วยเงินบำรุงการศึกษาทุกปี ๆ ละ 3 - 4 คน ซึ่งส่วนใหญ่จ้างผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มาสอนและไม่มีประสบการณ์ในการสอนมาก่อน ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาด้านคุณภาพของนักศึกษา ทั้งยังมีผลกระทบเมื่อครูที่จ้างสอนลาออกระหว่างปีการศึกษา ประกอบกับกรมอาชีวศึกษาได้มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรมาตลอดเวลา เพื่อที่จะให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและเทคโนโลยี นับตั้งแต่ พ.ศ.2524 จนถึงปัจจุบันได้มีการประกาศใช้หลักสูตรดังนี้ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2527 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พุทธศักราช 2533) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2536 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 ตามลำดับ

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524 มีข้อสรุปบางประการจากการประเมินหลักสูตรได้แก่ ประการที่หนึ่ง ผู้บริหาร ครู อาจารย์และผู้สำเร็จการศึกษายังไม่เข้าใจวัตถุประสงค์

ประสงค์ของหลักสูตรมากนัก มีความเห็นตรงกันว่าโครงสร้างและเนื้อหาบางส่วนไม่เหมาะสมกับสถานะเศรษฐกิจสังคมและทรัพยากรท้องถิ่น หลักการของหลักสูตรระบุให้นักเรียนเลือกเสรีได้ แต่เนื้อหาสาระตามหลักสูตรค่อนข้างจะเป็นวิชาบังคับเป็นส่วนใหญ่และบางหัวเรื่องยังซ้ำกันอยู่ หลักสูตรไม่มีการยืดหยุ่นพอ ประการที่สอง นักศึกษาไม่มีเวลาทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย ประการที่สาม มีข้อจำกัดมากเกี่ยวกับการฝึกงานในสถานประกอบการหรือฝึกภาคสนาม และประการที่สี่ ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาต่อเป็นส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพเป็นส่วนน้อย ใช้ความรู้ที่ได้จากการเรียนตามหลักสูตรไปประกอบอาชีพโดยตรงไม่ได้และยังระบุว่าการทำงานไม่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียนมาอีกจำนวนหนึ่ง (วิรัช กฤษมาศ.2528 : 202) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประมวล ทบบัณฑิต (2529 : 265 - 266) พบว่ารายวิชาช่างไฟฟ้ากำลังและรายวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์นั้นไม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันและท้องถิ่น อีกทั้งเกณฑ์การประเมินผลเปลี่ยนแปลงไปมาเสมอ จึงน่าจะเป็นเหตุผลให้มีการปรับหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524 มาเป็นหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ในเวลาต่อมา นอกจากนั้นมนตรี พรหมเพชร (อ้างใน ทองพูน กิ่งนาค. 2533 : 5) กล่าวถึงปัญหาของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 สาขาไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ว่า การเตรียมบริการสื่อการเรียนการสอนไม่ทันต่อความต้องการของครูและนักเรียน อีกทั้งเอกสารหลักสูตร คือ คู่มือครู ใบความรู้ ใบงานต่าง ๆ บางวิชายังไม่มี โดยเฉพาะกลุ่มรายวิชาซึ่งมีจำนวนวิชามากมาย จึงยังไม่สามารถสนองความต้องการของอาจารย์ผู้สอนได้และในทำนองเดียวกันกมล สมบูรณ์ศิลป์ (อ้างใน ทองพูน กิ่งนาค. 2533 : 5) เจ้าของสถานประกอบการให้ความเห็นเกี่ยวกับการฝึกงานของนักศึกษาว่า ไม่ทราบจุดประสงค์ในการฝึกงาน ขาดการนิเทศจากครูและยังไม่มีการร่วมกันแก้ปัญหาคารฝึกงานระหว่างเจ้าของสถานประกอบการกับสถานศึกษา จึงมีผลให้นักศึกษาไม่สนใจเท่าที่ควรและไม่ได้ประโยชน์อะไรจากการฝึกงาน สิ่งเหล่านี้คือปัญหาที่เกิดขึ้นจากหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 สาขาไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์และได้มีการปรับปรุงหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2533 ต่อมาได้เปลี่ยนแปลงและประกาศใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 และในขณะที่ใช้หลักสูตรดังกล่าวก็ได้มีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงในบางรายวิชา และการปรับระยะเวลาในการสอนจาก 20 สัปดาห์ / ภาคเรียน ลดลงเหลือ 18 สัปดาห์ / ภาคเรียน ทำให้อาจารย์ผู้สอนมีความไม่เข้าใจในจุดหมายหรือหลักการของหลักสูตร และทำให้เกิดปัญหาในการจัดการเรียนตามมา แต่ในการที่จะดำเนินการจัดการเรียนการสอนไม่ว่าระดับใดก็ตามให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ ความสามารถ ทักษะหรือคุณภาพ คุณสมบัติตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน ความต้องการของท้องถิ่น สถานประกอบการหรือสามารถประกอบอาชีพอิสระได้นั้น การจัดการเรียนสอนจะต้องมีวิธีการบริหารหลักสูตรที่ถูกต้องและเหมาะสม ในทำนองเดียวกัน การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 ในวิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา จะมีประสิทธิภาพหรือไม่เพียงใดนั้น ก็ย่อมขึ้นอยู่กับอยู่ที่สถานศึกษานั้น ๆ

ได้มีการดำเนินการ ในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตรที่เป็นกิจกรรมต่าง ๆ และให้การสนับสนุนอย่างน้อยเพียงใด

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่า ในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือนั้น สถานศึกษาต่าง ๆ เหล่านี้ได้มีการบริหารหลักสูตรสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์อย่างไร ซึ่งผลการศึกษานี้จะเป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องได้พิจารณาใช้ เพื่อการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ให้มีประสิทธิภาพ อันจะนำไปสู่คุณภาพของ ผู้สำเร็จการศึกษาต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใน 3 ด้าน คือ (1) ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร (2) ด้านการดำเนินการ จัดการเรียนการสอน (3) ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาความคิดเห็นของอาจารย์ ที่มีต่อการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยจำแนกตามประเภทสถานศึกษาและประเภทผลการสอน

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1. อาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แยกตามประเภทของสถานศึกษามีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์แตกต่างกันในภาพรวมและแต่ละด้าน
2. อาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีประเภทผลการสอนต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์แตกต่างกันในภาพรวมและแต่ละด้าน

1.4 ทฤษฎีหรือกรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

เอกสารที่นำมาใช้ประกอบในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้ ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะพิมพ์ใดๆทั้งสิ้น คือทั้งฉบับพิมพ์และเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้แนวคิดการบริหารหลักสูตรของ สจ๊วต อูทรานันท์ (2528 : 262 - 263)

ซึ่งกล่าวถึงการบริหารหลักสูตรไว้ 3 ประการ คือ

ประการที่ 1 งานบริหารและบริการหลักสูตร ซึ่งจะเกี่ยวกับงานเตรียมบุคลากร การจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตร การบริหารและการบริการหลักสูตรภายในโรงเรียน

ประการที่ 2 งานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร ประกอบด้วย การปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับท้องถิ่น จัดทำแผนการเรียนการสอน จัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ประการที่ 3 งานสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร ประกอบด้วย การประเมินผลการใช้หลักสูตร การนิเทศการศึกษาและการตั้งศูนย์บริการเพื่อสนับสนุนการใช้หลักสูตร

นอกจากนั้นยังใช้แนวคิดการบริหารหลักสูตรของ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 61-66) ซึ่งได้กล่าวว่าการบริหารหลักสูตรสามารถแบ่งได้เป็น 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นเตรียมการ เป็นการเตรียมการล่วงหน้าก่อนนำหลักสูตรไปใช้ เช่น

1.1 การตรวจสอบหลักสูตรแม่บทก่อนนำไปใช้

1.2 การประชาสัมพันธ์หลักสูตร

1.3 การเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านบุคลากร ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งได้แก่ ด้านวัสดุ สื่อการเรียนการสอน อาคารสถานที่ ห้องสมุด งบประมาณและสถานที่ฝึกงาน

2. ขั้นดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร เป็นการนำหลักสูตรไปใช้

3. การประเมินผลการเรียนการสอนตามหลักสูตร

และแนวคิดการบริหารหลักสูตรของวิชัย วงษ์ใหญ่ (2533 : 23) ซึ่งได้กล่าวถึงการบริหารหลักสูตร ดังนี้

1. การดำเนินการตามแผน

2. กิจกรรมการเรียนการสอน

3. การจัดตารางสอน

4. แผนการสอน

5. คู่มือผู้เรียน

6. ความพร้อมของผู้เรียน

7. การประเมินผลการเรียน

จากแนวความคิดดังกล่าว ผู้วิจัยได้จัดทำเป็นกรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัยเพื่อศึกษาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 ใน 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร

การวางแผนการใช้หลักสูตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ 2. ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น 2.1 การจัดครูเข้าสอน ลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 การฝึกงาน

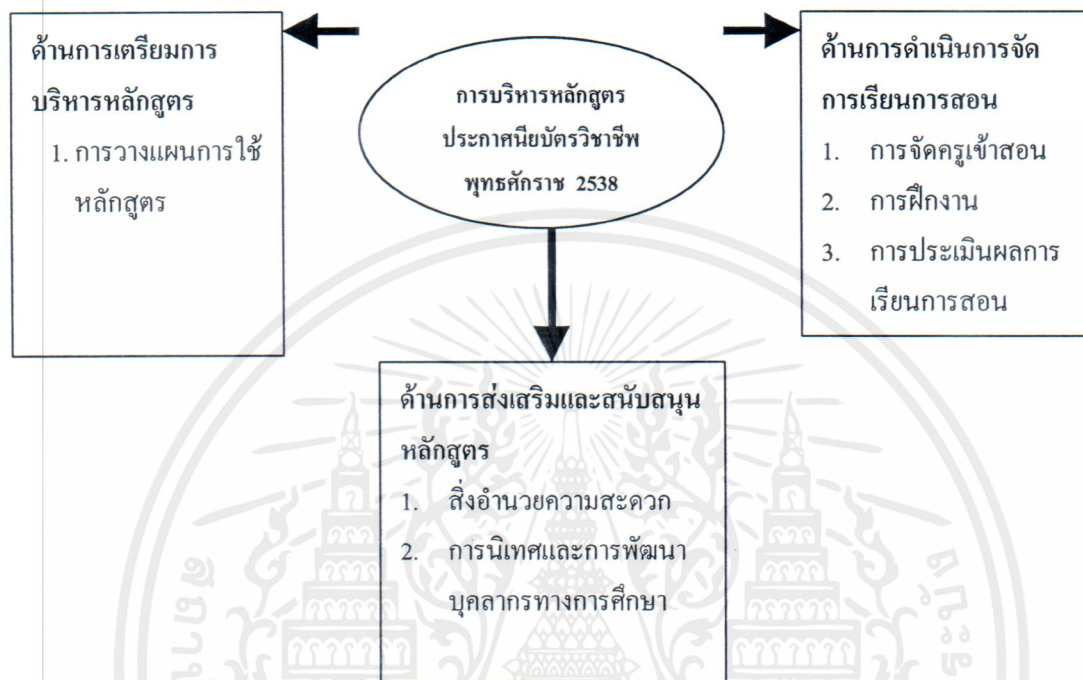
2.3 การประเมินผลการเรียนการสอน

3. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร

3.1 สิ่งอำนวยความสะดวก

3.2 การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา

ซึ่งในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในการบริหารหลักสูตรแสดงได้ ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 แสดงกรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

1.5 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาควะวันออกเฉียงเหนือ กระทรวงศึกษาธิการ เท่านั้น

1.6 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ อาจารย์ที่สอนในสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาควะวันออกเฉียงเหนือ ที่เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 ซึ่งประกอบด้วยวิทยาลัยเทคนิค จำนวน 18 แห่ง จำนวน 366 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อาจารย์ที่สอนในสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาควะวันออกเฉียงเหนือ ที่เปิดสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538

แบ่งเป็น สถานศึกษาดีเด่น 5 แห่ง จำนวน 110 คนและสถานศึกษาทั่วไป 5 แห่ง จำนวน 104 คน รวมทั้งสิ้น 214 คน

1.7 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่

1. ประเภทสถานศึกษา จำแนกเป็น
 - 1.1 สถานศึกษาดีเด่น
 - 1.2 สถานศึกษาทั่วไป
2. ประสบการณ์การสอน จำแนกเป็น
 - 2.1 ต่ำกว่า 5 ปี
 - 2.2 ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ใน 3 ด้าน คือ

1. ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร
 - การวางแผนการใช้หลักสูตร
2. ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน
 - 2.1 การจัดครูเข้าสอน
 - 2.2 การฝึกงาน
 - 2.3 การประเมินผลการเรียนการสอน
3. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร
 - 3.1 สิ่งอำนวยความสะดวก
 - 3.2 การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา

ซึ่งได้แสดงตามภาพที่ 1.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
ตัวแปรต้น แบ่งเป็น 1. ประเภทสถานศึกษา จำแนกเป็น 1.1 สถานศึกษาดีเด่น 1.2 สถานศึกษาทั่วไป 2. ประสบการณ์การสอน จำแนกเป็น 2.1 ต่ำกว่า 5 ปี 2.2 ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป	ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการบริหาร หลักสูตรใน 3 ด้าน 1. ด้านการเตรียมบริหารหลักสูตร การวางแผนการใช้หลักสูตร 2. ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน 2.1 การจัดครูเข้าสอน 2.2 การฝึกงาน 2.3 การประเมินผลการเรียนการสอน 3. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร 3.1 สิ่งอำนวยความสะดวก 3.2 การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา

ภาพที่ 1.2 แสดงตัวแปรที่ศึกษา

1.8 ขอบเขตพื้นที่หรือสภาพทางภูมิศาสตร์

การวิจัยครั้งนี้มีผู้ศึกษา การบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออก เชียงเหนือ กระทรวงศึกษาธิการเท่านั้น

1.9 คำนียามศัพท์เฉพาะ

1. การบริหารหลักสูตร หมายถึง ปัญหาการดำเนินการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ มีปัญหาเกี่ยวกับการเตรียมการบริหารหลักสูตร การดำเนินการจัดการเรียนการสอนและการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร

1.1 ด้านการเตรียมบริหารหลักสูตร หมายถึง การเตรียมการก่อนนำหลักสูตรไปใช้ ได้แก่ การวางแผนการใช้หลักสูตร เช่น การจัดเตรียมงบประมาณ การประชาสัมพันธ์หลักสูตรเพื่อชี้แจงให้ครูอาจารย์ ผู้ปกครองนักเรียนได้ทราบ

1.2 ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การที่สถานศึกษาได้ดำเนินการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้และเกิดการพัฒนาสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ได้แก่ การจัดครูเข้าสอน การฝึกงานและการประเมินผลการเรียนการสอน

1.3 ด้านสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร หมายถึง การที่สถานศึกษาได้ดำเนินการเพื่อมุ่งส่งเสริมความเจริญและพัฒนาให้แก่นักเรียนและปรับปรุงการสอนของอาจารย์ให้ดีขึ้น ได้แก่ การจัดตั้งอำนวยการความสะดวก การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา

2. หลักสูตร หมายถึง หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์

3. ความคิดเห็นของอาจารย์ หมายถึง แนวความคิดของอาจารย์ที่มีต่อการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ทั้ง 3 ด้าน

4. ประเภทสถาน หมายถึง วิทยาลัยเทคนิค ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ได้รับการคัดเลือกจากกรมอาชีวศึกษา ให้เป็นสถานศึกษาดีเด่นและสถานศึกษาที่ยังไม่ได้รับการคัดเลือก ได้แก่

4.1 สถานศึกษาดีเด่น หมายถึง สถานศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกจากกรมอาชีวศึกษา ให้เป็นสถานศึกษาดีเด่นตามเกณฑ์และมาตรฐานที่กรมอาชีวศึกษากำหนด ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคอุบลราชธานี วิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา วิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม และวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น

4.2 สถานศึกษาทั่วไป หมายถึง วิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ยังไม่ได้รับการคัดเลือกจากกรมอาชีวศึกษาให้เป็นสถานศึกษาดีเด่นตามเกณฑ์และมาตรฐานที่กรมอาชีวศึกษากำหนด ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคนครพนม วิทยาลัยเทคนิคกาฬสินธุ์ วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร วิทยาลัยเทคนิคเลยและวิทยาลัยเทคนิคสุรินทร์

5. ประสิทธิภาพการสอน หมายถึง ระยะเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่ทำการสอนและสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ แบ่งเป็น

5.1 คำกว่า 5 ปี

5.2 ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการศึกษาค้นคว้าทฤษฎี งานวิจัย คำบรรยาย สถิติและบทความที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เรื่องการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ จากเอกสาร ตำรา วารสาร คู่มือและรายงานการวิจัยทั้งในและต่างประเทศเพื่อเป็นข้อมูลในการอ้างอิง เปรียบเทียบและอภิปรายผล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- 2.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์
- 2.2 ความหมายและความสำคัญของหลักสูตร
- 2.3 บทบาทของผู้บริหารกับการบริหารหลักสูตร
- 2.4 การบริหารหลักสูตร
 - 2.4.1 ความหมายของการบริหารหลักสูตร
 - 2.4.2 ขอบเขตการบริหารหลักสูตร
 - 2.4.3 ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร
 - 2.4.3.1 การวางแผนการใช้หลักสูตร
 - 2.4.4 ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน
 - 2.4.4.1 การจัดครูเข้าสอน
 - 2.4.4.2 การฝึกงาน
 - 2.4.4.3 การประเมินผลการเรียนการสอน
 - 2.4.5 ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร
 - 2.4.5.1 สิ่งอำนวยความสะดวก
 - 2.4.5.2 การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา
- 2.5 ประเภทสถานศึกษา

2.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่าง อิเล็กทรอนิกส์

2.1.1 หลักการ

2.1.1.1 เป็นหลักสูตรช่างฝีมือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหลังมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อพัฒนากำลังคนให้มีความชำนาญเฉพาะด้าน มีคุณธรรม บุคลิกภาพและเจตคติที่เหมาะสมออกไปประกอบอาชีพได้ตามความต้องการของตลาดแรงงาน สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

2.1.1.2 เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกรเรียนได้อย่างกว้างขวาง เพื่อเน้นความชำนาญเฉพาะด้านและเลือกวิธีการตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน สามารถถ่ายโอนผล การเรียนสะสมผลการเรียนเทียบความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิชาการ สถานประกอบการและสถานประกอบอาชีพอิสระได้

2.1.1.3 เป็นหลักสูตรที่สนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษา ร่วมกันระหว่างหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง

2.1.1.4 เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษาชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วม ในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้ตรงตามความต้องการ สอดคล้องกับสภาพชุมชนและท้องถิ่นนั้น ๆ

2.1.2 จุดหมาย

2.1.2.1 เพื่อให้มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์นำไปปฏิบัติงานในอาชีพ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกวิธีการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตน เพื่อสร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชน ท้องถิ่นและประเทศชาติ

2.1.2.2 เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา ทักษะในการจัดการ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ไม่เรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพ สามารถสร้างอาชีพและพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

2.1.2.3 เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจ และภาคภูมิใจในวิชาชีพ ที่เรียน รักงานรักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น

2.1.2.4 เพื่อให้เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดี ทั้งในการทำงาน การอยู่ ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงานท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น รู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี

2.1.2.5 เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม และวินัยในตนเอง มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์เหมาะสมกับงานอาชีพนั้น ๆ

2.1.2.6 เพื่อให้มีความตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศและของโลกปัจจุบัน มีความรักชาติ มีความสำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3 หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538

2.1.3.1 การเรียนการสอน

การเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ ผู้เรียนสามารถลงทะเลียนได้ทุกวิธีที่กำหนดและนำผลการเรียนแต่ละวิธีมาประเมินรวมกันได้ สามารถโอนผลการเรียน และขอเทียบประสบการณ์ได้ด้วย

2.1.3.2 เวลาเรียน

1. ในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียน ปกติ ภาคเรียนละ 18 สัปดาห์ และสถานศึกษาอาจเปิดภาคฤดูร้อนได้อีกตามที่เห็นสมควร

2. ในกรณีการเรียนแบบชั้นเรียน ให้สถานศึกษาเปิดทำการสอนสัปดาห์ละ 5 วัน วันละไม่เกิน 7 คาบ คาบละ 50 นาที โดยจัดให้ผู้เรียนไม่เกิน 35 คาบต่อ สัปดาห์ ทั้งนี้ให้รวมการจัดกิจกรรมอย่างน้อย 2 คาบต่อสัปดาห์

2.1.3.3 หน่วยกิต

1. รายวิชาภาคทฤษฎี 1 คาบเรียนต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 16 คาบเรียน รวมกับเวลาของการวัดผลไม่น้อยกว่า 18 คาบเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต

2. รายวิชาภาคปฏิบัติ 2 - 3 คาบเรียนต่อสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนไม่น้อยกว่า 32 - 48 คาบเรียน รวมเวลาของการวัดผลไม่น้อยกว่า 36 - 54 คาบเรียน มีค่า 1 หน่วยกิต

3. รายวิชาที่มีการฝึกงาน หรือการทำโครงการ หรือการทำโครงการวิชาชีพให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

2.1.3.4 โครงสร้าง

โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 แบ่งเป็น 3 หมวดวิชาและหมวดกิจกรรมดังนี้

1. หมวดวิชาพื้นฐาน

2. หมวดวิชาชีพ

2.1 วิชาชีพพื้นฐาน

2.2 วิชาชีพเฉพาะ

2.3 วิชาชีพเลือก

2.4 การฝึกงานหรือการทำโครงการหรือการทำโครงการวิชาชีพ

3. หมวดวิชาเลือกเสรี

4. หมวดกิจกรรม

จำนวนหน่วยกิตและรายวิชาของแต่ละหมวดวิชาตลอดหลักสูตรให้เป็นไปตามที่กำหนด

ไว้ในโครงสร้างแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เฉพาะในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3.5 การฝึกงาน หรือการทำโครงงาน หรือการทำโครงการวิชาชีพ

1. ผู้เรียนทุกคนต้องผ่านการฝึกงานหรือปฏิบัติในแหล่งวิทยาการสถานประกอบการหรือสถานประกอบการอาชีพอิสระอย่างต่อเนื่อง ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชาหรือทำโครงงานหรือโครงการวิชาชีพ กำหนดให้มีค่า 4 หน่วยกิต ยกเว้นโครงการอาชีวศึกษาเพื่อการพัฒนาชนบท
2. การตัดสินผลการเรียนและการให้ระดับผลการเรียน ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น ๆ
3. ภาคเรียนที่มีการฝึกงานให้เพิ่มเวลาเรียนต่อสัปดาห์ของรายวิชาเป็น 2 เท่าของภาคเรียนปกติ

2.1.3.6 การเข้าเรียน

พื้นความรู้และคุณสมบัติของผู้เรียน ให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 พ.ศ. 2538

2.1.3.7 การประเมินผลการเรียน

ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 พ.ศ. 2538

2.1.3.8 การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

1. สอบได้รายวิชาในหมวดวิชาชีพพื้นฐาน หมวดวิชาชีพและหมวดวิชาเลือกเสรี ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา
2. ได้จำนวนหน่วยกิตสะสมครบตามโครงสร้าง
3. ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ไม่ต่ำกว่า 2.00
4. เข้าร่วมและผ่านการประเมินทุกภาคเรียน
5. สำหรับนักเรียนระบบทวิภาคี ต้องสอบผ่านมาตรฐานฝีมือ

2.1.3.9 กิจกรรม

สถานศึกษาต้องจัดให้มีกิจกรรมเพื่อปลูกฝังค่านิยม ส่งเสริมการทำงาน โดยใช้กระบวนการกลุ่มในการทำประโยชน์ต่อชุมชน ทะนุบำรุงขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม วินัยในตนเอง โดยการศึกษา วิเคราะห์ วางแผน ลงมือปฏิบัติและประเมินผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3.10 การแก้ไขและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

1. ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้มีอำนาจในการแก้ไข เพิ่มเติม เปลี่ยนแปลงและยกเลิกประเภทวิชาและสาขาวิชาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538

2. ให้อธิบดีกรมอาชีวศึกษาเป็นผู้มีอำนาจในการแก้ไข เพิ่มเติม เปลี่ยนแปลงและยกเลิกรายวิชาหรือเนื้อหาวิชา ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538

2.1.3.11 โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538

สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์

ตารางที่ 2.1 แสดงโครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538

ประเภทวิชา สาขาวิชา	หมวด วิชา พื้นฐาน หน่วย กิต	หมวดวิชาชีพ					หมวด วิชา เลือก เสรี หน่วย กิต	รวม หน่วยกิต ตลอด หลักสูตร หน่วย กิต
		วิชาชีพ พื้นฐาน หน่วย กิต	วิชา ชีพ เฉพาะ หน่วย กิต	วิชา ชีพ เลือก หน่วย กิต	ฝึกงาน โครง งาน หน่วย กิต	รวม หน่วย กิต		
ประเภทวิชา ช่าง อุตสาหกรรม สาขาวิชาช่าง อิเล็กทรอนิกส์	30	15	31	25	4	75	15	120

2.2 ความหมายและความสำคัญของหลักสูตร

ความหมายและความสำคัญของหลักสูตร ผู้วิจัยจะได้นำเสนอรายละเอียดตามหัวข้อต่อไป

2.2.1 ความหมายของหลักสูตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบให้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

2.2.2 ความสำคัญของหลักสูตร

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ยกเว้นกรณีให้ขออนุญาตล่วงหน้า และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3 องค์ประกอบของหลักสูตร

2.2.1 ความหมายของหลักสูตร

มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ ดังนี้ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2521 : 1) ได้กล่าวถึงความหมายหลักสูตรว่า หมายถึง ข้อกำหนดว่าจุดหมายแนวทางวิธีการและเนื้อหาสาระในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ ทักษะและพฤติกรรมที่กำหนดในจุดมุ่งหมายของการศึกษา สุมิตร คุณานุกร (2523 : 3) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า หลักสูตร หมายถึง โครงการที่ประมวลความรู้และประสบการณ์ทั้งหลายที่โรงเรียนจัดให้กับนักเรียนไม่ว่าจะเป็นภายในหรือภายนอกโรงเรียนก็ตาม เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งจันทิกา ลิขิตเจริญ (2528 : 293) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า มวลประสบการณ์ทั้งหลายที่กำหนดให้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมไปตามจุดหมาย นอกจากนั้นสังค์ อุทรานันท์ (2528 : 346) กล่าวว่า หลักสูตรอยู่ในความหมายอยู่ในขอบเขต 3 สถานะ คือ

1. เป็นศาสตร์แขนงหนึ่ง
2. เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับการเรียนการสอนซึ่งได้จัดทำขึ้นอย่างเป็นทางการ
3. เป็นระบบการทำงานที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร

กาญจนา คุณารักษ์ (2529 : 3) ได้สรุปความหมายของหลักสูตรเป็นข้อ ๆ

ดังต่อไปนี้

1. รายวิชาหรือรายเนื้อหาที่สอนในโรงเรียน
2. ประสบการณ์ที่โรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียน
3. กิจกรรมการเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์
4. สิ่งที่โรงเรียน ผู้ปกครองและสังคมคาดหวัง หรือมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้รับ

หรือมีคุณสมบัติในสิ่งนั้น

5. พาหนะที่จะนำผู้เรียน ไปสู่ความตามเป้าหมายของการศึกษา
6. สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ทางการเรียนและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน
7. กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูนักเรียนและสิ่งแวดล้อมทางการเรียน
8. แผนหรือแนวทางหรือ โครงการหรือข้อกำหนดในการจัดการศึกษาของ

โรงเรียน

9. เอกสาร หนังสือ หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรอื่น ๆ เช่น แผนการเรียน คู่มือครู แบบเรียน

10. วิชาการ ความรู้ สาขาหนึ่งที่ว่าด้วย ทฤษฎี หลักการและแนวปฏิบัติใน

เอกสาร การพัฒนาหลักสูตร ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้ง พันัส หันนากินทร์ (2529 : 218) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทั้งหมดที่นักเรียนจะพึงได้รับภายใต้ การนำของครูหรือโรงเรียน ทั้งนี้มุ่งหวังที่จะให้เกิดความเจริญงอกงามในด้านต่าง ๆ แก่ผู้เรียน ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์และสังคมและขำรง บัณฑิต

(2531 : 6) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตร คือ แผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงจุดหมายการจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรมและมวลประสบการณ์ในแต่ละโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามจุดหมายที่ได้กำหนดไว้ นอกจากนี้ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 40 - 41) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการ คือ

1. หลักสูตรเป็นศาสตร์ที่มีทฤษฎีหลักการและการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ตามที่มุ่งหมายไว้

2. หลักสูตรเป็นระบบในการจัดการศึกษาโดยมีปัจจัยนำเข้า (Input) เช่น ครู นักเรียน วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ กระบวนการ (Process) ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียน การสอน ผลผลิต (Output) คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสำเร็จทางการศึกษา เป็นต้น

3. หลักสูตรเป็นแผนการจัดการเรียนการสอน มุ่งประสงค์จะอบรมฝึกฝน ผู้เรียนให้ เป็นไปตามเป้าหมายที่ต้องการ

นอกจากนั้น Flanklin Robbit (อ้างใน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2535 : 40) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร หมายถึง ประมวลเหตุการณ์ทั้งปวงที่ครูผู้สอนให้แก่ผู้เรียน เพื่อพัฒนาความสามารถในการดำรงชีวิต เพื่อเป็นผู้ใหญ่ที่ดีและมีคุณภาพในอนาคต

สวัสดิ์ ประทุมราช และคณะ (อ้างใน โจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์, 2539 : 6) กล่าวว่า หลักสูตร คือ แผนหรือแนวทางการจัดการศึกษา ทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียนที่ชี้แนะให้ผู้บริหารการศึกษา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ได้จัดประสบการณ์ทั้งหมดตามหลักสูตรที่กำหนด เพื่อให้เยาวชนหรือพลเมืองของประเทศได้พัฒนาตนเอง ทั้งในด้านความรู้ ทักษะและคุณสมบัติอันพึงประสงค์ตามความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาของชาติ นอกจากนี้ Good (อ้างใน โจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์, 2539 : 4) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตร คือ กลุ่มรายวิชาที่จัดไว้อย่างมีระบบหรือลำดับวิชาที่บังคับสำหรับการจบการศึกษา หรือเพื่อรับประกาศนียบัตรในสาขาวิชาหลัก

สรุปได้ว่า หลักสูตร หมายถึง เนื้อหารายวิชาที่เรียน ประสบการณ์ทั่วไปทั้งในและนอกสถานที่ศึกษา งานกิจกรรมการเรียนการสอนต่าง ๆ ที่สถาบันการศึกษาจัดให้แก่ผู้เรียนที่จัดไว้อย่างมีระเบียบ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทั้งทางด้านความรู้ จิตใจ ทักษะและด้านอื่น ๆ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายสำหรับการจบการศึกษาตามขั้นตอน ที่โรงเรียนหรือสถาบันการศึกษา กำหนดไว้อย่างครบถ้วน

2.2.2 ความสำคัญของหลักสูตร

หลักสูตรเป็นแม่บทสำคัญต่อการจัดการศึกษาทุกระดับและทุกสาขาวิชา หลักสูตรจะระบุสิ่งที่คาดหวังจะให้เกิดกับผู้เรียนและแนวทางในการจัดให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ ตามต้องการ มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวเน้นถึงความสำคัญของหลักสูตรไว้ เช่น สุมิตร คุณานุก (2523 : 2) ได้กล่าวว่า หากจะเปรียบเทียบความมุ่งหมายทางการศึกษาในระดับชาติเป็นอุดมคติอุดมการณ์ความใฝ่ฝันของบุคคลแล้ว หลักสูตรก็เปรียบได้กับ

โครงการของการปฏิบัติเพื่อให้อุดมคตินั้นบรรลุถึงผลสำเร็จ การจัดการศึกษาในประเทศใดก็ตาม จะไม่สำเร็จลุล่วงไปตามที่กำหนดไว้ถ้าไม่มีหลักสูตรเป็น โครงการและแนวทางในการจัดการศึกษา การให้การศึกษา หมายถึง การให้วิชาความรู้ การถ่ายทอดวัฒนธรรม การปลูกฝังทัศนคติ และค่านิยมและการเสริมสร้างความเจริญเติบโตและสมบูรณ์ทางร่างกาย หรืออีกนัยหนึ่งการให้ การศึกษา คือ การพัฒนาผู้เรียนในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกับ ความมุ่งหมายทางการศึกษาที่กำหนดไว้ และกาญจนา कुमारภัย (2527 : 4) กล่าวไว้ว่า หลักสูตร เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้ปรัชญาหรือความมุ่งหมายในการจัดการศึกษาบรรลุสมความมุ่งหมายตามแผนการศึกษาแห่งชาติ หลักสูตรเป็นข้อกำหนดและแนวปฏิบัติให้บรรลุความสำเร็จ หลักสูตรทำให้สังคมเปลี่ยนแปลงได้ เพราะเมื่อประเทศชาติต้องการที่จะสร้างคุณลักษณะของ ประชาชนในชาติให้เป็นอย่างไร รัฐบาลก็สามารถที่จะกำหนดจุดมุ่งหมายและเนื้อหาวิชาที่จะ พัฒนาและสร้างสรรค์ให้เยาวชนเป็นไปตามที่ชาติต้องการได้

นอกจากนั้นธำรง บัวศรี (2531 : 9) กล่าวว่า ในการจัดการศึกษานั้น สิ่งสำคัญ ประการหนึ่ง คือ การกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ เพื่อให้แน่ใจว่าเยาวชนแต่ละวัยแต่ละระดับ การศึกษาได้รับการศึกษาที่มี คุณภาพทัดเทียมกัน กล่าวคือ มีแนวทางที่กำหนดไว้ว่า ควรเรียนรู้ วิชาอะไร เนื้อสาระมากน้อยแค่ไหน ควรได้รับการฝึกอบรมให้มีทักษะด้านใดและควรมีพัฒนาการ ในด้านร่างกาย จิตใจ สังคมและปัญญาอย่างไร เมื่อพิจารณาที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่าปัจจัยสำคัญ อันดับแรกที่จะได้รับความมั่นใจได้ว่าเยาวชนรวมทั้งผู้เรียนทั้งหมดจะได้รับการศึกษาที่มุ่งหวังไว้ ก็คือหลักสูตรนั่นเองและปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 38 - 39) ได้กล่าวถึงความสำคัญของ หลักสูตร มีดังนี้

1. งานด้านหลักสูตรและการสอนทำให้การศึกษาดำเนินไปสู่เป้าหมายที่วางไว้
2. งานด้านหลักสูตรทำให้การศึกษามีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลตาม เป้าหมาย
3. หลักสูตรเปรียบเหมือนแบบแปลน การจัดการเรียนการสอนการพัฒนา

หลักสูตรบอกไว้ว่า วัตถุประสงค์ที่ต้องการมีอะไรบ้าง จะใช้อะไรเป็นวัสดุและอุปกรณ์ จะสอนอย่างไร จัดเตรียมการเรียนการสอนอย่างไร เพื่อช่วยในด้านการเรียนการสอน

หลักสูตรจึงมีความสำคัญเป็นแผนยุทธศาสตร์ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จที่ต้องการเป็น แนวทางในการปฏิบัติงานของครูที่จะจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้มีความรู้ ทักษะ ความประพฤติ มีเจตคติที่ดีคือวิชาชีพและใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539 : 11) กล่าวถึงว่า หลักสูตรเป็นเครื่องชี้นำ ทางในการจัดความรู้และประสบการณ์แก่ผู้เรียน ซึ่งครูจะต้องปฏิบัติตาม เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการ ศึกษาที่มุ่งสู่จุดหมายเดียวกัน หลักสูตรจึงเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษา และเป็นเครื่องชี้ถึงความ เจริญของชาติ ถ้าประเทศใดมีหลักสูตรที่เหมาะสมทันสมัยและมีประสิทธิภาพคนในประเทศนั้น

เอกสาร
ไม่ว่าการ
ยอมรับมีความรู้และศักยภาพในการพัฒนาประเทศได้อย่างเต็มที่

กล่าวโดยสรุป จะเห็นได้ว่าหลักสูตรมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะหลักสูตรได้รวมจุดมุ่งหมายของการศึกษาในแต่ละระดับและเป็นเครื่องชี้แนวทางในการจัดความรู้และประสบการณ์แก่ผู้เรียน ซึ่งครูจะต้องปฏิบัติตามเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มุ่งสู่จุดหมายเดียวกัน หลักสูตรจึงเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญอันดับแรกที่จะให้ความมั่นใจได้ว่าเยาวชนรวมทั้งผู้เรียนทั้งหมดก็จะได้รับการศึกษาตามที่มุ่งหวัง

2.2.3 องค์ประกอบของหลักสูตร

หลักสูตรนอกจากจะชี้ให้เห็นว่ามีสาระสำคัญและมีความหมายอย่างไรแล้วยังชี้ให้เห็นถึงองค์ประกอบสำคัญที่มีอยู่ในตัวหลักสูตรหรือแผนนั้นด้วย ซึ่งกรมวิชาการ (2521 : 61 - 67) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบเต็มรูปแบบของหลักสูตรไว้ 8 ประการ คือ

1. จุดหมาย คือ ความประสงค์หรือความต้องการทางการศึกษาและสังคม
2. หลักการ คือ ทิศทางหรือแนวทางซึ่งจะนำไปสู่จุดหมายของหลักสูตร
3. โครงสร้าง คือ กลุ่มวิชาหรือรายวิชาต่างๆ ในหลักสูตร
4. จุดประสงค์ของการเรียนรู้แต่ละรายวิชา หมายถึง ความรู้ ทักษะหรือทัศนคติบางประการโดยเฉพาะรายวิชานั้น ๆ ซึ่งนักเรียนจะต้องรู้ต้องมีหรือต้องปฏิบัติให้ได้
5. เนื้อหาของรายวิชา คือ ประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อมที่กำหนดไว้ในรายวิชานั้น ๆ อันจะช่วยให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้
6. สื่อการเรียน คือ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยให้เกิดความเข้าใจทักษะและทัศนคติที่ต้องการ
7. วิธีสอน การสอนย่อมช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ให้รู้จักคิดเป็นทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น
8. การประเมินผล คือ เมื่อสอนไปแล้วจะต้องวัดดูว่า นักเรียนได้เกิดความรู้ความเข้าใจและทักษะตามนัยของวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้เพียงใดหรือไม่และจะต้องแก้ไขปรับปรุงอย่างไรต่อไป

วิชัย ราษฎร์ศิริ (2522 : 10 - 12) ได้ให้ความเห็นว่าหลักสูตรมีองค์ประกอบ ที่สำคัญ 4 ประการ ดังนี้

ประการที่ 1 หลักการและจุดมุ่งหมาย

1.1 หลักการของหลักสูตร หมายถึง แนวความคิดที่แสดงเจตจำนงหรือเป้าหมายทั่วไปของหลักสูตร

1.2 จุดหมายของหลักสูตร คือ วัตถุประสงค์ที่มุ่งถึงลักษณะเฉพาะที่กำหนดแนวทางในการกำหนดการศึกษาว่า ผู้เรียนจะได้รับประสบการณ์อะไรบ้าง จึงจะเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของตนและสังคม

ประการที่ 2 เนื้อหาวิชาและเวลาเรียน

2.1 เนื้อหาวิชาหรือมวลประสบการณ์ จัดได้ว่าเป็นสื่อ หรือ เครื่องนำทางไปสู่จุดหมายของหลักสูตร

2.2 เวลาเรียน เป็นการกำหนดว่า หลักสูตรนั้น ๆ จะต้องใช้เวลา เรียนนานเท่าใด

ประการที่ 3 การนำหลักสูตรไปใช้

3.1 การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน โดยเริ่มตั้งแต่การตีความหมาย ทำความเข้าใจในหลักการ จุดมุ่งหมาย การกำหนดรายละเอียด จัดทำและจัดหา เอกสาร

3.2 การจัดปัจจัยและสภาพต่าง ๆ หมายถึง การบริการที่จะเอื้ออำนวยให้การใช้หลักสูตรสัมฤทธิ์ผล ได้แก่ การเตรียมบุคลากร จัดหาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ วัสดุฝึก เครื่องมือ การบริการห้องสมุด

3.3 การสอนของครู เป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุด ครูเป็นตัวจักรที่สำคัญในการนำหลักสูตรไปใช้ หลักสูตรจะดีได้ต้องอาศัยการสอนที่ดีประกอบกัน

ประการที่ 4 การประเมินผล

4.1 การประเมินผลการเรียน เป็นกระบวนการที่ต้องดำเนินการตาม แนวทางที่หลักสูตรกำหนด เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนและการเลื่อนชั้น

4.2 การประเมินผลหลักสูตร เพื่อการแก้ไขปรับปรุง ซึ่งจะต้องประเมินองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตร

สมิทธ ภูมานุกร (2523 : 9) กล่าวว่า เมื่อพิจารณาหลักสูตรในรูปขององค์ประกอบแล้วจะมี 4 องค์ประกอบ คือ

1. ความมุ่งหมาย (Objectives)
2. เนื้อหา (Content)
3. การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum Implementation)
4. การประเมินผล (Evaluation)

ธำรง บัวศรี (2531 : 7 - 8) ได้กล่าวว่าองค์ประกอบที่สำคัญและขาดไม่ได้ อย่างน้อย 6 อย่าง คือ

1. จุดหมายของหลักสูตร (Curriculum Aims) หมายถึง ผลส่วนรวมที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนหลังจากที่เรียนจบหลักสูตรไปแล้ว

2. จุดประสงค์ของการเรียนการสอน (Instructional Objectives) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนหลังจากที่เรียนจบเนื้อหาสาระในวิชาที่กำหนด

3. เนื้อหาสาระและประสบการณ์ (Content and Experiences) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และประสบการณ์ที่ต้องการให้ได้รับ

4. ยุทธศาสตร์การสอนการเรียน (Instructional Strategies) หมายถึง กระบวนการและวิธีการในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทางความรู้และอื่น ๆ ตามจุดประสงค์และจุดหมายที่กำหนดไว้

5. วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน (Instructional Media and Materials) หมายถึง เครื่องมือเครื่องใช้และวัสดุต่าง ๆ รวมทั้งอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาและอื่น ๆ ที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพและประสิทธิภาพการเรียนการสอน

6. การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การประเมินผลหลักสูตรและการประเมินผลการเรียนการสอน

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2537 : 5) กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตร คือ

1. วัตถุประสงค์
2. เนื้อหารายวิชา
3. วิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
4. วิธีประเมินผล

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น พอดีจะสรุปได้ว่าองค์ประกอบของหลักสูตรจะต้องประกอบไปด้วย

1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร
2. เนื้อหาสาระของวิชา
3. การจัดกระบวนการเรียนการสอน
4. การประเมินผลการเรียนการสอน

2.3 บทบาทของผู้บริหารกับการบริหารหลักสูตร

หลักสูตรและองค์ประกอบหลักสูตรเป็นสิ่งสำคัญและเป็นสิ่งที่กำหนดแนวทางในการปฏิบัติให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา ถ้าขาดการวางแผนการใช้หลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตรแล้ว ก็ยากที่จะดำเนินการให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องมีบทบาทเกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร ดังที่สังัด อุทรานันท์ (2527 : 273 - 274) ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารควรมีบทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนการใช้หลักสูตรดังนี้

1. ทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่โรงเรียนใช้อยู่อย่างชัดเจน
2. ให้บริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนชนิดต่าง ๆ แก่ครู
3. ดำเนินการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรภายในโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ
4. กระตุ้นและส่งเสริมครูในการใช้หลักสูตรอย่างถูกต้อง เช่น การจัดอบรม ประชุม

สัมมนา เป็นต้น

5. ให้กำลังใจและบำรุงขวัญแก่ครูผู้ใช้หลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเป็นเชิงอย่างแก่ครูคนอื่น

จันทิกา ลิมปิเจริญ (2528 : 310) ได้กล่าวถึงการนำหลักสูตรไปใช้ จำเป็นต้องอาศัยบุคคลหลายฝ่ายช่วยในการประสานงาน แต่ละคนต่างก็มีบทบาทและหน้าที่คนละด้าน โดยมีเป้าหมายหลักเดียวกัน สำหรับผู้บริหารสถานศึกษางานที่พึงทำ ได้แก่

1. ศึกษาหลักสูตรเอกสารที่ใช้ประกอบหลักสูตร
2. บริการหลักสูตร
3. ประชาสัมพันธ์
4. นิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตร

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร (2528 : 27) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนในการบริหารหลักสูตรเอาไว้พอสรุปได้ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรให้เข้าใจแจ่มแจ้งชัดเจนทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร
2. ศึกษาเอกสารประกอบหลักสูตรได้เข้าใจ เช่น แผนการสอน คู่มือครู หนังสือเรียน หนังสืออ่านประกอบ หนังสือส่งเสริมการอ่าน

3. การวางแผนการใช้หลักสูตรในโรงเรียนของตน ตามสภาพปัญหาของโรงเรียน
4. ทำหน้าที่กระตุ้น ประสาน นำทางและเป็นตัวเชื่อมโยงตัวจักรอื่น ๆ
5. จัดระบบบริหารให้มีประสิทธิภาพ
6. ส่งเสริมกำลังใจ เพื่อให้ครูมีพลังในการปฏิบัติงาน

วิชัย วงษ์ชัย (อ้างใน โจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์.2539 : 149 - 151) ได้ถึงผู้บริหารควรมีบทบาทเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ดังนี้

1. การวางแผนเพื่อใช้หลักสูตร
2. การเตรียมจัดอบรมครูในการใช้หลักสูตร
3. การจัดครูเข้าสอน
4. การจัดตารางสอน
5. การจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียน
6. การประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร
7. การจัดสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่
8. การจัดโครงการประเมินผลการใช้หลักสูตรและการปรับปรุงหลักสูตร

โจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539 : 142 - 144) ได้กล่าวว่าผู้บริหารโรงเรียนเป็นบุคคลสำคัญในการสนับสนุนการใช้หลักสูตรในระดับโรงเรียนและเป็นตัวจักรสำคัญในการกระตุ้นและชักนำให้บุคลากรในโรงเรียนได้ใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามต้องการ ผู้บริหารที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรอย่างชัดเจนและให้การสนับสนุนส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนของครูรวมทั้งสามารถทำงานร่วมกับคณะครูในโรงเรียนได้ จะสามารถทำให้การใช้

หลักสูตรเป็นไปตามเป้าหมายได้ไม่ยาก ผู้บริหารควรมีบทบาทในด้านการบริหารหลักสูตร การนิเทศติดตามผล การเสริมสร้างขวัญและกำลังใจและการประชาสัมพันธ์ ซึ่งมีแนวที่ปฏิบัติที่สำคัญดังนี้

1. ศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรให้กระจ่าง เพื่อจะได้ให้คำแนะนำแก่ครูผู้สอนและวางแผนในการเตรียมการและดำเนินการใช้หลักสูตร
 2. จัดเตรียมบุคลากรโดยวิธีการต่าง ๆ เช่น การประชุมชี้แจง การฝึกอบรม การประชุมสัมมนา เป็นต้น เพื่อให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตรและการเรียนการสอน ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ตลอดจนสนับสนุนให้บุคลากรไปฝึกอบรมดูงานที่จัดโดยหน่วยงานต่าง ๆ
 3. จัดครูเข้าสอนให้เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ ความสนใจ ความถนัด และประสบการณ์ เพื่อจะได้ประมวลประสบการณ์การเรียนรู้แก่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 4. ให้บริการและสนับสนุนการสอนของครู โดยการจัดทำจัดหาเอกสารหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนและการจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนการสอน เช่น การจัดห้องสมุดให้อยู่ในสภาพที่ครู และนักเรียนได้ค้นคว้าเพิ่มเติมได้ เป็นต้น โดยเน้นถึงคุณภาพประโยชน์และความสะดวกสบาย ในการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนเป็นหลัก
 5. ดำเนินการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรอย่างสม่ำเสมอเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
 6. ให้ขวัญและกำลังใจ ตลอดจนส่งเสริมความก้าวหน้าในหน้าที่การงานอย่างเหมาะสมและยุติธรรม
 7. ประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตรแก่นักเรียน ครูผู้สอน ผู้ปกครองและคนในชุมชน เพื่อสร้างความเข้าใจที่ดีต่อหลักสูตร
 8. ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งในด้านการทำงานและการ
 9. อยู่ร่วมกันในสังคม
- บทบาทของผู้บริหารเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรสรุปได้ว่า บทบาทหน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้องทำก็คือ ศึกษาความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่ใช้ ให้บริการเกี่ยวกับวัสดุ หลักสูตรและสื่อ ดำเนินการนิเทศและติดตามผล สร้างขวัญและกำลังใจให้กับครูผู้สอน

2.4 การบริหารหลักสูตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

2.4.1 ความหมายของการบริหารหลักสูตร

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ การบริหารวิชาการในสถานศึกษาประกอบด้วยงานหลายอย่าง หลักสูตร เป็นหัวใจสำคัญของการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา เป็นตัวกำกับงานของวิชาการ เพราะว่าหลักสูตรเป็นตัวกำหนดทิศทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แม้ว่าหลักสูตร

ปัจจุบันจะใช้หลักสูตรระดับชาติที่เป็นแบบเดียวกันก็ตาม แต่ความสามารถในการนำหลักสูตรไปใช้แต่ละสถานศึกษาแตกต่างกัน ผู้บริหารสถานศึกษาก็ต้องรู้จักและเข้าใจการบริหารหลักสูตรให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการบริหารหลักสูตร เช่น สันต์ ธรรมบำรุง (2525 : 197 - 198) กล่าวถึงการบริหารหลักสูตรไว้ว่า เป็นการบริหารงานด้านวิชาการ ซึ่งเปรียบเสมือนการบริการกิจกรรมทุกชนิดในโรงเรียนเกี่ยวข้องกับ การปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพมากที่สุด ในการบริหารหลักสูตรนั้นจะต้องบริหารอย่างเป็นระบบระเบียบและรวมถึงกระบวนการเรียนการสอนด้วยระบบการบริหารหลักสูตรจะต้องมีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ การวางแผนหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ การประเมินผลหลักสูตรและเอกชัย กี่สุขพันธ์ (2527 : 7) กล่าวถึงการบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินการทุกชนิดเพื่อส่งเสริมพัฒนาหรือปรับปรุงการเรียนการสอนของโรงเรียน ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ งานวิชาการจะบรรลุเป้าหมายมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรของผู้บริหาร เพราะหลักสูตรเป็นผลโดยตรงต่อการทำงานที่จะทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนบรรลุตามเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องบริหารหลักสูตรอย่างมีระบบและพึงระลึกเสมอว่าหัวใจของสถานศึกษา คือ การบริหารหลักสูตร นอกจากนั้นชาญชัย ศรีไสยเพชร (2528 : 200) กล่าวว่า การบริหารหลักสูตรได้รับการยอมรับว่าเป็นวิชาชีพชั้นสูง การบริหารหลักสูตรน่าจะหมายความว่า การที่บุคคลหลาย ๆ คนร่วมกันดำเนินการใช้หลักสูตรให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรร่วมกัน โดยใช้ทรัพยากรการบริหารที่เหมาะสม เป้าหมายของการบริหารหลักสูตร ก็คือ การประสานความพยายามของคน ในอันที่จะต้องทำงานร่วมกัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ความต้องการ สำหรับจันทิกา ลิ้มปิเจริญ (2528 : 320) กล่าวว่า การบริหารและการบริการหลักสูตรต้องครอบคลุมกิจกรรม 2 ส่วน คือ การบริหารทั่ว ๆ ไปเพื่ออำนวยความสะดวกในการนำหลักสูตรไปใช้กับการบริหารด้านวิชาการที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนนั่นเอง เช่น ประชุมทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ จุดหมาย เนื้อหาสาระ การวัดผลและประเมินผล การจัดบริการสื่อวัสดุอุปกรณ์ประกอบหลักสูตร การจัดหาอาคารสถานที่ เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการจัดการเรียนการสอนและธงชัย สุวณิชย์เมฆินทร์ (2529 : 1) ให้ทัศนะเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรไว้ว่า การบริหารหลักสูตรประกอบด้วย หลักการ จุดหมาย โครงสร้างและหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตร ระบบการจัดการเรียนการสอน การนิเทศและการประเมินผลทางวิชาการ สำหรับปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 59 - 61) กล่าวไว้ว่า การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาประกอบด้วยงานหลายอย่าง สิ่งที่สำคัญของงานวิชาการ คือ หลักสูตรเป็นตัวกำกับงานของวิชาการ แม้ว่าหลักสูตรปัจจุบันจะใช้หลักสูตรระดับชาติที่เป็นแบบเดียวกันก็ตามแต่ความสามารถในการนำหลักสูตรไปใช้ในแต่ละสถานศึกษาจะแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลาย ๆ อย่างของสถานศึกษานั้น เช่น บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรในสถานศึกษาจะต้องรู้จักและเข้าใจการบริหารหลักสูตรให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ด้วยเหตุนี้หน้าที่ของผู้บริหารจึงมีการจัดวางนโยบายการวางแผนและการ

จัดตั้งวัตถุประสงค์ หน้าที่ถัดไป ได้แก่ การมอบหมายความรับผิดชอบให้กับหน่วยงาน การประสานงานติดต่อ การจัดทรัพยากรรวมทั้งการติดตามผลการบริหารหลักสูตร จึงมีลักษณะคล้ายกับการบริหารงานอื่น ๆ ในสถานศึกษาแต่อาจแตกต่างกันในด้านวัตถุประสงค์ วิธีการ และการประเมินผล ดังนั้นการบริหารหลักสูตรจึงหมายถึง กระบวนการบริหารงานการใช้หลักสูตร แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ การเตรียมการหลักสูตร การดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร และการประเมินผลหลักสูตร การบริหารหลักสูตรได้นำกระบวนการบริหารมาประยุกต์ใช้เพื่อให้การทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ กระบวนการบริหารงานมีประโยชน์ต่อการทำงานดังนี้

1. ช่วยให้การบริหารหลักสูตรสะดวกและรวดเร็วขึ้น เพราะมองเห็นงานปัญหาของความซ้ำซ้อนและสามารถมอบหมายงานได้ถูกต้อง
2. ช่วยให้ผู้บริหารสามารถนำเทคนิคต่าง ๆ มาใช้ในการปรับปรุงการทำงาน ให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าของงาน
3. ช่วยให้สถานศึกษาได้ขยายเติบโตและก้าวหน้า มองเห็นปัญหา ทำให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ได้ตามที่วางไว้
4. ช่วยให้ส่งเสริมตัวบุคคลในการทำงาน การจัดหน่วยงาน การบริหารงานได้งานเหมาะกับบุคคล เพื่อให้บุคคลปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเต็มใจ
5. ช่วยให้ผู้บริหารได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ กระตุ้นให้บุคคลในองค์การทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและมีความคิดริเริ่ม
6. ช่วยในการจัดหมวดหมู่ของงาน ให้เป็นไปตามความเหมาะสมและรวดเร็ว
7. ช่วยให้มีผลการประเมินผลและติดตามผลการปฏิบัติงาน

ไพฑูริย์ เจริญพันธุ์วงศ์ (อ้างใน วิจิตร ดิจนันทิก. 2537 : 18 - 19) กล่าวว่า การบริหารหลักสูตรในโรงเรียน ได้แก่ การศึกษาโครงสร้างของหลักสูตร การศึกษาความเกี่ยวเนื่องระหว่างวิชาต่าง ๆ การจัดหาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร เพื่อสะดวกแก่การ ค้นคว้าของครู เช่น ตัวหลักสูตร ประมวลการสอน โครงการสอน คู่มือครู แบบเรียน แบบฝึกหัด หนังสือประกอบการสอนและเอกสารทางวิชาการ การพยายามปรับปรุงหลักสูตร กระบวนการสอนให้ทันสมัยอยู่เสมอและการจัดโปรแกรมการเรียนการสอนให้มีความสอดคล้องตามลำดับวิชาสามารถใช้เป็นแผนการเรียนการสอนได้ การจัดประเมินผลการเรียนของนักเรียน การจัดหาวิทยากรท้องถิ่นหรือแหล่งความรู้ในท้องถิ่น การจัดทำและเก็บผลการเรียนและการอภิบาลสำคัญต่าง ๆ เกี่ยวกับผลการเรียนหรือผลการศึกษา และใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539 : 156) ได้กล่าวว่า งานบริหารหลักสูตรเป็นการบริหารและดำเนินงานเกี่ยวกับหลักสูตร เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยมีผู้บริหารเป็นแกนนำ โดยมีผู้ช่วยฝ่ายต่าง ๆ หัวหน้าหมวดวิชา ครูวิชาการ โรงเรียน ครูผู้สอนและหน่วยงานอื่น ๆ ที่เสริมการบริหารหลักสูตรมีกิจกรรมที่สำคัญดังนี้

1. การศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและเอกสารประกอบ หลักสูตรต่าง ๆ

2. การเตรียมบุคลากรในโรงเรียน
3. การจัดครูเข้าสอน
4. การจัดตารางสอน
5. การจัดบริการวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน
6. การจัดแผนการเรียน
7. การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แก่ผู้ใช้หลักสูตร เช่น อาคารสถานที่งบประมาณ

การบริการห้องสมุด เป็นต้น

8. การนิเทศติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร
9. การประชาสัมพันธ์หลักสูตรแก่ผู้ปกครองและชุมชน

จากแนวความคิดดังกล่าวพอที่จะประมวลได้ว่า การบริหารหลักสูตร หมายถึง การใช้กระบวนการบริหาร ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน รวมถึงบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้อย่างเป็นระบบระเบียบ ให้มีประสิทธิภาพตามเจตนารมณ์ เป้าหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

2.4.2 ขอบเขตการบริหารหลักสูตร

การบริหารหลักสูตรมีขอบข่ายที่ค่อนข้างกว้างขวาง เพราะการบริหารหลักสูตร คือ การดำเนินกิจกรรมให้ผู้เรียนได้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวเป็น กิจกรรมที่จัดขึ้น ทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษาที่เกี่ยวกับบุคลากรหลายฝ่าย ซึ่งสมิตรี คุณานุกร (2523 : 130 - 132) ได้กล่าวถึงการนำหลักสูตรไปใช้ว่าประกอบด้วยกิจกรรม 3 ประการ คือ

1. การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน เนื่องจากหลักสูตรระดับชาติหรือหลักสูตรแม่บทนั้นได้กำหนดความมุ่งหมาย เนื้อหาวิชาที่จะสอน กิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผลไว้อย่างกว้าง ๆ มีลักษณะยืดหยุ่นได้ เพื่อสะดวกแก่การนำไปปรับใช้ให้เข้ากับสภาพท้องถิ่น ผู้นำหลักสูตรไปใช้จะต้องแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน กล่าวคือ ตีความหมายและกำหนดรายละเอียดของหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นหรือของโรงเรียนแล้วออกมา ในรูปของเอกสาร เช่น ประมวลการสอน แผนการสอน คู่มือการสอนหรือบันทึกการสอน เป็นต้น

2. การจัดปัจจัยและสภาพต่างๆ ภายในโรงเรียน การที่หลักสูตรจะสัมฤทธิ์ผลตามความมุ่งหมายได้มากน้อยเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลาย ๆ ด้านมาสู่ผู้บริหาร

3. โรงเรียนควรสำรวจดูปัจจัยและสภาพต่าง ๆ ของโรงเรียนว่าเหมาะสมกับการนำหลักสูตรมาปฏิบัติหรือไม่ ผู้บริหารต้องคำนึงถึงขนาดของห้องเรียนและจำนวนนักเรียน ห้องสมุด วัสดุอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ที่จะเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนให้แก่ครู เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการ

สำหรับสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา (2528 : 40) กำหนดขอบข่ายของการบริหารหลักสูตรไว้ว่า งานหลักสูตร หมายถึง งานจัดการเรียนการสอน ได้แก่ การจัดกลุ่มการเรียน

นักศึกษา การจัดการการสอน การกำหนดแบบเรียน การนิเทศ การวัดผลและการประเมินผลและ
 สัจด์ อุทรานันท์ (2528 : 262 -263) กล่าวถึงการบริหารหลักสูตรไว้ 3 ประการ คือ

1. งานบริหารและการบริหารหลักสูตร ซึ่งเกี่ยวกับงานเตรียมบุคลากร การจัดครูเข้า
 สอนตามหลักสูตร การบริหารและการบริการวัสดุหลักสูตร การบริหารหลักสูตรภายใน โรงเรียน

2. งานดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร ประกอบด้วยการปรับปรุงหลักสูตรให้
 สอดคล้องกับท้องถิ่น จัดทำแผนการเรียนการสอน จัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3. งานสนับสนุนส่งเสริมการใช้หลักสูตร ประกอบด้วยการติดตามผลการใช้
 หลักสูตร การนิเทศการศึกษาและการตั้งศูนย์บริการเพื่อสนับสนุนการใช้หลักสูตร

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2533 : 23) ได้กล่าวถึง การบริหารหลักสูตร ดังนี้

1. การดำเนินการตามแผน

2. กิจกรรมการเรียนการสอน

3. การจัดการการสอน

4. แผนการสอน

5. คู่มือผู้เรียน

6. ความพร้อมของผู้เรียน

7. การประเมินผลการเรียน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 61 - 66) ได้กล่าวว่า การบริหารหลักสูตร ได้นำ
 เอากระบวนการบริหารงานมาประยุกต์ใช้ เพื่อให้การทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ สามารถแบ่งได้
 เป็น 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นเตรียมการ โดยต้องเตรียมการล่วงหน้าก่อนเปิดหลักสูตร การวางแผนการใช้
 หลักสูตรอย่างเป็นระบบและนำนวัตกรรมทางการศึกษามาช่วยเป็นสิ่งจำเป็น การเตรียม เกี่ยวกับ
 หลักสูตรมีดังนี้

1.1 การตรวจสอบหลักสูตรแม่บทก่อนนำไปใช้ ในการตรวจสอบหลักสูตร
 แม่บทก่อนนำไปใช้ แต่ละสถานศึกษาสามารถทำได้เพื่อให้เหมาะสมกับสถานศึกษา โดยการตรวจ
 สอบตั้งแต่วัตถุประสงค์ทั่วไป วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม รูปแบบ โครงสร้าง เนื้อหาวิชา วิธีการ
 จัดการเรียนการสอน สื่อการสอน โดยมีวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบว่าเหมาะสมกับสถานศึกษา
 นั้น ๆ ทั้งนี้เพราะสถานศึกษาแต่ละแห่งมีสภาพท้องถิ่นแตกต่างกัน จึงจำเป็นต้องปรับปรุงบ้างตาม
 ความเหมาะสม

1.2 การประชาสัมพันธ์หลักสูตร การประชาสัมพันธ์หลักสูตรก่อนนำ หลักสูตร
 ไปใช้เป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้ก็เพราะการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรจะมีผลกระทบต่อการบริหารหลักสูตร ผู้
 ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรจะต้องได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงมากบ้าง น้อยบ้างในลักษณะที่
 แตกต่างกันไป การเลือกวิธีประชาสัมพันธ์ขึ้นอยู่กับลักษณะของกลุ่มเป้าหมายงบประมาณที่มีอยู่

การประชาสัมพันธ์มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการยอมรับในหลักสูตร บุคลากรที่เกี่ยวข้องเข้าใจบทบาทและหน้าที่

1.3 การเตรียมความพร้อม ในการเตรียมความพร้อมของสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตรเป็นสิ่งจำเป็น การเตรียมความพร้อมมีหลาย ๆ เรื่อง ดังนี้

ก. การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

1. การเตรียมความพร้อมของครูผู้สอน ซึ่งเป็นบุคคลที่สำคัญต่อหลักสูตร การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับครูผู้สอน เพราะเป็นผู้นำหลักสูตรไปใช้ในห้องเรียนกับผู้เรียนสิ่งที่ต้องทำก็คือ การสำรวจจำนวนครูผู้สอน ความพร้อมในการสอน การประเมินผล รวมทั้งการให้ความเข้าใจกับผู้สอนให้มีเจตคติที่ดีต่อหลักสูตร

2. การเตรียมผู้นิเทศการสอนและนักแนะแนวการศึกษา ซึ่งมีส่วนส่งเสริมให้หลักสูตรมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. การเตรียมผู้บริหาร โดยทั่วไปผู้บริหารมีหลายระดับผู้บริหารมีความสำคัญต่อการพัฒนาหลักสูตรไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าครูผู้สอนและผู้นิเทศการสอน เพราะเป็นผู้กำกับดูแลหลักสูตรให้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารควรสำรวจสภาพและปัญหาของสถานศึกษา การประชุมสัมมนาผู้บริหารเรื่องบทบาทหน้าที่ในการส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตร จึงเป็นสิ่งจำเป็น

ข. การเตรียมความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวก

1. การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับวัสดุ ในการสอนทักษะ ด้านปฏิบัติ โดยเฉพาะด้านวิชาชีพวัสดุฝึกใน โรงประลองและห้องปฏิบัติการเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องจัดซื้อ ควรจะมีการวางแผนการไว้ล่วงหน้าเกี่ยวกับการจัดซื้อวัสดุ

2. การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการสอนหลักสูตรใหม่ การจัดหาเกี่ยวกับสื่อการสอน เช่น แผ่นใส เทป คลอดจนอุปกรณ์ในการใช้สื่อจึงเป็นสิ่งจำเป็น แต่ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงสภาพของสถานศึกษา เช่น ห้องใช้สื่อ ความสามารถของครูผู้สอน เจ้าหน้าที่ ช่างเทคนิค

3. การเตรียมอาคารสถานที่ อาคารสถานที่เป็นห้องเรียนบรรยาย ห้องปฏิบัติการ ห้องทดลอง โรงประลอง ควรจัดให้พร้อม ก่อนนำหลักสูตรไปใช้

4. การเตรียมห้องสมุด เป็นส่วนที่จะสนับสนุนการสอนให้ผลดียิ่งขึ้น ครู นักเรียนมีแหล่งค้นคว้า จึงจำเป็นต้องจัดหาเอกสารต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการเรียนการสอนไว้ในห้องสมุด

5. การเตรียมงบประมาณ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการดำเนินงาน หลักสูตรเป็นสิ่งจำเป็นมาก งบประมาณเป็นตัวบ่งชี้ที่จะทำให้หลักสูตรประสบความสำเร็จหรือไม่

6. การเตรียมสถานที่ฝึกงาน การเรียนในด้านวิชาชีพจำเป็นต้องมีสถานที่ฝึกงาน เพื่อเป็นการฝึกทักษะปฏิบัติและการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปปฏิบัติจริง การเตรียมสถานที่ฝึกงานไว้พร้อมจะช่วยให้การดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตรได้สะดวกและมีคุณภาพ

2. ขั้นตอนการเกี่ยวกับหลักสูตร เป็นการนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งจะมีทั้งฝ่ายปฏิบัติการหลักสูตรและฝ่ายสนับสนุนตลอดจนฝ่ายควบคุมการใช้หลักสูตร การดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร เช่น การประชุมครูและผู้ที่เกี่ยวข้อง การปฐมนิเทศนักเรียน การจัดทำคู่มือครู การจัดทำตารางสอน การจัดครูเข้าสอน การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก

3. การประเมินผลการเรียนการสอนตามหลักสูตร ควรมีการจัดการประเมินผลเกี่ยวกับหลักสูตร วัตถุประสงค์ของการประเมินผลเพื่อจะพิจารณาว่าตรงกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร หรือเพื่อจะได้นำใช้ในการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับหลักสูตร

จากขอบเขตของการบริหารหลักสูตรดังกล่าว จะเห็นได้ว่าจะต้องมีการดำเนินงานในด้านต่างๆ หลายด้านเพื่อให้การนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติจริงในโรงเรียนได้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยจึงขอสรุปขอบเขตของการบริหารหลักสูตรไว้ดังนี้

1. ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร

การวางแผนการใช้หลักสูตร

2. ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน

2.1 การจัดครูเข้าสอน

2.2 การฝึกงาน

2.3 การประเมินผลการเรียนการสอน

3. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร

3.1 สิ่งอำนวยความสะดวก

3.2 การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา

2.4.3 ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร

การบริหารหลักสูตรด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตรนั้น ผู้วิจัยได้จำแนกเป็นการวางแผนการใช้หลักสูตรซึ่งรวมถึงการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตรซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.4.3.1 การวางแผนการใช้หลักสูตร ชำรง บัควรี (2531 : 266) ได้กล่าวถึง

แผนการนำหลักสูตรใหม่เข้ามาแทนหลักสูตรเดิมจะสำเร็จลุล่วงด้วยดี ก็ต่อเมื่อได้มีการวางแผนในด้านการประชาสัมพันธ์หลักสูตร การเตรียมบุคลากร การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ การเตรียมอาคารสถานที่ การเตรียมระบบบริหารสถานศึกษา การเตรียมงบประมาณค่าใช้จ่ายและการเตรียมชุมชนและสังคม ซึ่งครูใหญ่และคณะกรรมการ โรงเรียนจะต้องศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรเกี่ยวกับจุดหมาย การพัฒนาหลักสูตร ความต้องการและความสนใจของผู้เรียนและชุมชน ความพร้อมของโรงเรียนในเรื่องงบประมาณ บุคลากรและอาคารสถานที่ สำหรับปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 61) ได้กล่าวว่า การวางแผนการใช้หลักสูตร เป็นการเตรียมการล่วงหน้าก่อนเปิดหลักสูตร การวางแผนการใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบและนำนวัตกรรมทางการศึกษามาช่วยเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยมีการเตรียมการเกี่ยวกับหลักสูตร ได้แก่ การวางแผนเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร การตรวจสอบหลักสูตรแม่บทก่อนนำไปใช้ การประชาสัมพันธ์ การเตรียม

ความพร้อมด้านต่าง ๆ เช่น บุคลากร อาคารสถานที่ งบประมาณ การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ เป็นต้น นอกจากนั้นวิชัช วงษ์ใหญ่ (อ่างใน โจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์.2539 : 149) กล่าวถึง การเตรียมวางแผนเพื่อใช้หลักสูตรใหม่ ผู้บริหารโรงเรียนและคณะกรรมการโรงเรียนจะต้องศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรว่า จุดมุ่งหมายของการพัฒนาหลักสูตรและการสอนครั้งนี้มีเป้าประสงค์ที่แท้จริงคืออะไร และสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนและชุมชนเพียงไร ทางโรงเรียนมีความพร้อมต่อการนำหลักสูตรมาปรับใช้อย่างไรบ้าง วัสดุประกอบหลักสูตรและแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่จะนำเข้ามามีส่วนช่วยในการพัฒนาหลักสูตรนี้จะจัดหาได้อย่างไรและโดยวิธีใด งบประมาณและอาคารสถานที่เพียงพอหรือไม่ การเตรียมบุคลากร เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรจะทำโดยวิธีใด การวางแผนงานเพื่อใช้หลักสูตรใหม่อย่างรอบคอบและมีขั้นตอนจะทำให้การใช้หลักสูตรบรรลุจุดมุ่งหมายได้ง่าย

การประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 61) ได้กล่าวถึงการประชาสัมพันธ์หลักสูตรก่อนนำหลักสูตรไปใช้เป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้ก็เพราะการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรจะมีผลกระทบต่อการบริหารหลักสูตร ผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรนับตั้งแต่ผู้บริหารสถานศึกษา ครู อาจารย์ นักเรียนนักศึกษา จะต้องได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงมากบ้างน้อยบ้างในลักษณะที่แตกต่างกันไป ทั้งนี้ก็เพราะการจัดหลักสูตรเกี่ยวข้องกับหลายสิ่งหลายอย่างไม่เฉพาะการจัดการเรียนการสอนเท่านั้น การประชาสัมพันธ์จะเริ่มขึ้นตั้งแต่การจัดทำหลักสูตร ตั้งแต่แบบเป็นระยะว่าได้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้าง การประชาสัมพันธ์ทำได้หลายรูปแบบ เช่น การออกแผ่นปลิว บทความในหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ หรือการประชุมสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ การเลือกใช้วิธีการประชาสัมพันธ์ขึ้นอยู่กับลักษณะของกลุ่มเป้าหมาย งบประมาณที่มีอยู่ตลอดจนเวลาและโอกาส การประชาสัมพันธ์มีวัตถุประสงค์ก็เพื่อให้เกิดการยอมรับในหลักสูตร ให้นำบุคคลเข้าใจบทบาทหน้าที่ความสัมพันธ์ของหลักสูตรกับการเรียนการสอน

จึงกล่าวได้ว่าด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร เช่น การวางแผนการใช้หลักสูตร เป็นภาระหน้าที่ประการแรกที่สถานศึกษาควรปฏิบัติในการบริหารหลักสูตร เพราะการวางแผนการใช้หลักสูตรเป็นการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ เพื่อรองรับการนำหลักสูตรใหม่มาใช้ เช่น อาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก ประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร ให้ผู้เรียน ผู้ปกครอง ตลอดจนชุมชนเพื่อสร้างความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องให้กับบุคคลดังกล่าว

2.4.4 ด้านการดำเนินการเรียนการสอน

การบริหารหลักสูตรด้านการดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตร ผู้วิจัยได้จำแนกออกเป็น การจัดครูเข้าสอน การฝึกงานและการประเมินผลการเรียนการสอน

2.4.4.1 การจัดครูเข้าสอน ควรพิจารณาผู้ที่มีคุณวุฒิ ทักษะและมีความสามารถตรงตามรายวิชาที่จัดตามแผนการเรียน ซึ่งสังัด อุทรานันท์ (2527 : 264) กล่าวถึงการจัดครูเข้า

สอนตามหลักสูตร การจัดครูเข้าสอนเป็นหน่วยงานของผู้ใช้หลักสูตร ซึ่งโดยทั่วไปจะเป็นงานของหัวหน้าสถานศึกษาในแต่ละแห่ง การจัดครูเข้าสอนจำเป็นจะต้องคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ตลอดจนความสมัครใจของครูแต่ละคนด้วย ทั้งนี้เพื่อที่จะให้ผู้ใช้หลักสูตรแต่ละคนมีโอกาสได้ใช้ศักยภาพของคนให้เป็นประโยชน์ต่อการใช้หลักสูตรให้มากที่สุด

สำหรับสวัสดิ์ สุวรรณอักษร (2530 : 23) ได้กล่าวเกี่ยวกับการจัดครูเข้าสอนว่า ผู้บริหารจะต้องมีข้อมูลต่าง ๆ อย่างละเอียดพอสมควร สิ่งที่ผู้บริหารควรกระทำ ก็คือ พยายามศึกษาจากทะเบียนประวัติที่มีอยู่ เพื่อให้ครู อาจารย์ได้ปฏิบัติงานตรงกับสติปัญญาความสามารถ ความถนัด ความสนใจและตรงกับพื้นฐานความรู้หรือคุณวุฒิที่มีอยู่แล้วและธงชัย สุวัฒน์เมฆินทร์ (2532 : 5) กล่าวไว้ว่า การจัดครูเข้าสอนเป็นเรื่องของสถานศึกษาหรือฝ่ายวิชาการจำเป็นจะต้องคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ตลอดจนความสมัครใจของครูแต่ละคนด้วย จำนวนครูเพียงพอหรือไม่ เพื่อให้ครู อาจารย์ได้ใช้ศักยภาพของเขาที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด นอกจากนี้ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 189) กล่าวถึง การจัดครูเข้าสอน เป็นงานของฝ่ายวิชาการ การพิจารณาความเหมาะสม และถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็น การดำเนินงานของการจัดครู อาจารย์ เข้าสอนมีดังนี้

1. การสำรวจความพร้อมของบุคลากรด้านครูอาจารย์ก่อนเปิดหลักสูตรใหม่ หรือเปิดแผนการสอนเพิ่ม
2. สำรวจภาระงานของครูอาจารย์
3. สำรวจคุณสมบัติของครูอาจารย์ เช่น วุฒิประสบการณ์ความชำนาญในด้านการสอนแต่ละวิชา
4. จัดความพร้อมของครู เช่น ความถนัด ความต้องการในการสอน
5. การแก้ไขปัญหาการขาดแคลนครูอาจารย์
6. การจัดครูอาจารย์เข้าสอนเมื่อครูอาจารย์ไม่มาสอน

ส่วนสุภาวศ์ ศรีอินทร์ (2538 : 34 - 35) กล่าวถึงการจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มีรายวิชาประกอบด้วยวิชาสามัญและวิชาชีพ การจัดครูเข้าสอนจึงควรพิจารณาผู้ที่มีคุณวุฒิและความสามารถตรงตามรายวิชาที่จัดตามแผนการเรียน ได้แก่ หมวดวิชาพื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วย วิชาภาษาไทย สังคมศึกษา สุขศึกษา พลศึกษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ฯลฯ ให้จัดครูในหมวดนั้น ๆ เข้าสอน เช่น กลุ่มวิชาภาษาไทยให้จัดครูภาษาไทยเข้าสอน กลุ่มวิทยาศาสตร์ก็จัดครูวิทยาศาสตร์เข้าสอน เป็นต้น

หมวดวิชาชีพ ในแต่ละประเภทวิชาจะประกอบด้วยกลุ่มวิชาชีพหรือสาขาหลากหลาย การจัดครูเข้าสอนในกลุ่มวิชาชีพหรือสาขาใด ต้องจัดครูที่มีคุณวุฒิและทักษะตรงตามรายวิชาในกลุ่มวิชาหรือสาขานั้น เช่น กลุ่มช่างกลโรงงานให้จัดครูที่มีคุณวุฒิความรู้ทางด้าน ช่างกลโรงงาน ไม่ว่ากันเข้าสอน เป็นต้น ทั้งนี้ห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวดวิชาชีพเลือก ถ้านักเรียนเลือกรายวิชาในกลุ่มวิชาชีพใด ๆ ก็ให้จัดครู ผู้สอนที่มีวุฒิ การศึกษาในรายวิชาวิชานั้น ๆ เข้าสอน เช่น นักเรียนพณิชยกรรม กลุ่มวิชาการบัญชีเลือกเรียนราย วิชาภาษาญี่ปุ่นจากกลุ่มวิชาการสื่อสารธุรกิจ ให้จัดครูที่มีความรู้ทางด้านภาษาญี่ปุ่นเข้าสอนเป็นต้น

หมวดวิชาเลือกเสรี เป็นกลุ่มวิชาที่นักเรียนจะเลือกเรียนจากรายวิชาชีพ หรือวิชาใด นอกเหนือจากวิชาชีพได้ตามความสนใจและความต้องการ การจัดครูเข้าสอนจะต้องจัดครูที่มี ประสบการณ์เข้าสอน เช่น รายวิชาพระพุทธศาสนา อาจนิมนต์พระมาช่วยสอนก็ได้

สำหรับวิชาชีพ วงษ์ใหญ่ (อ้างใน โจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. 2539 : 149) ได้กล่าวถึงการ จัด ครูเข้าสอนว่า การจัดครูเข้าสอนเป็นสิ่งที่จะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ เพราะครูจะเป็นผู้ที่มีบทบาทอย่างมากในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็ก ดังนั้นตัวครูจะต้องมองเห็นความสำคัญ ของการเปลี่ยนแปลงในสังคม ครูจะต้องก้าวให้ทันกับเหตุการณ์และการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เพราะครูจะเป็นผู้ที่ทำให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสและมีส่วนร่วมในชีวิตสังคมปัจจุบันมากที่สุด ฉะนั้นการคัดเลือกและจัดครูเข้าสอนจะต้องมีการระมัดระวัง แม้ว่าครูจะผ่านการฝึกอบรม การใช้ หลักสูตรมาแล้วก็ตาม

สรุปได้ว่า ในการจัดครูเข้าสอนนั้นควรพิจารณาจากความรู้ความสามารถ ทักษะ ความ สนใจ ความถนัด สติปัญญา ประสบการณ์ เพื่อครู อาจารย์ได้ใช้ศักยภาพของเขา ให้เป็น ประโยชน์ให้มากที่สุด

2.4.4.2 การฝึกงาน ในหลักสูตรอาชีวศึกษานั้น ถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะว่าการ ฝึกงานหรือการเรียนภาคปฏิบัติจะเป็นสิ่งที่ชี้หรือบอกอนาคตของนักเรียนว่าเมื่อจบหลักสูตร แล้วสามารถเข้าทำงานที่สถานประกอบการได้หรือไม่ ซึ่งวิรัช กุมุทมาศและคนอื่น ๆ (2522 : 36) กล่าวถึงประโยชน์ของการฝึกงานว่า การเรียนวิชาชีพผู้บริหารจึงควรใช้การฝึกงานให้เป็น ประโยชน์แก่ผู้เรียนมากที่สุด การศึกษาและการฝึกงานนอกสถานที่ เป็นสิ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจ เพิ่มพูนความรู้ประสบการณ์มากยิ่งขึ้น

สำหรับผจญ ชันชะชวนะ (2531 : 50 - 51) กล่าวถึงงานฝึกและงานทดลองที่เหมาะสม กับการเรียนการสอนในงานช่างอุตสาหกรรมนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งและผู้สอนทุกคนก็ ปรารถนาจะได้เช่นนั้น แต่ในการทำงานจริงนั้นเป็นการยากมากที่จะหางานฝึกและงานทดลอง ที่ใช้สอนแล้วสามารถทำให้ผู้เรียน เข้าถึงจุดหมายในงานด้านเทคนิคแขนงต่าง ๆ ได้ตาม จุดประสงค์ อย่างไรก็ตามก็ยังมีข้อพิจารณาบางประการที่สามารถใช้ร่วมกันได้ในขั้นตอนการวางแผน และกำหนดแนวทางของงานทดลองด้านอุตสาหกรรมศึกษาดังต่อไปนี้

1. งานฝึกนี้ควรได้เสริมความรู้ของวิชานั้น ๆ
2. งานฝึกต้องพัฒนาขึ้นให้ตรงกับความต้องการที่จำเป็นของการเรียนรู้ ตามหลักสูตร
3. งานฝึกควรให้เกิดความรู้ ความเลื่อมใสในงานอุตสาหกรรม
4. เป็นลักษณะงานที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ง่ายขึ้น
5. งานฝึกควรส่งเสริมให้มีการใช้เครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยเท่าที่สถานศึกษาจะมี

โดยปกติแล้วผู้สอนงานช่างจะต้องมีความรับผิดชอบต่องานการฝึกงานนี้ โดยตรงอยู่แล้ว หน้าที่เหล่านี้ผู้สอนควรจะมี ความภูมิใจ เพราะเป็นงานเสริมสร้างความเจริญ ของงานให้แก่ผู้เรียนโดยแท้จริง ความรับผิดชอบนี้รวมกับเรื่องเครื่องจักร (Machine) เครื่องมือ (Tools) ทั้งดำเนินการจัดหาและบำรุงรักษาด้วย นอกจากนี้หนังสือพิมพ์ สุนทรโวธ (อ้างใน ทองพูน ถิ่นนาค. 2535 : 37 - 38) ได้อธิบายแนวทางเกี่ยวกับการฝึกงานไว้ว่า โรงเรียนทุกแห่ง จำเป็นต้องมีโรงฝึกงานได้อย่างเหมาะสม ควรจัดโรงฝึกงานและอุปกรณ์การสอนให้ใกล้เคียงกับงานมาตรฐานมากที่สุด เพราะเป็นการเตรียมบุคคลให้มีความสามารถเหมาะกับงาน เพื่อจะได้ ออกไปทำงานกับโรงงานที่ทันสมัยได้ด้วย สำหรับปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 64) กล่าวว่า การเรียนในด้านวิชาชีพจำเป็นต้องมีสถานที่ที่เป็นการฝึกทักษะปฏิบัติและการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปปฏิบัติจริง การเตรียมสถานที่ฝึกงานไว้พร้อมจะช่วยให้การดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตรได้สะดวกและมีคุณภาพ การฝึกงานมี 2 ลักษณะ คือ การฝึกภายในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษาตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร นอกจากนั้นวีระพันธ์ สิทธิพงศ์ (2540 : 135 - 136) ยังได้กล่าวถึงการฝึกงานในสถานศึกษาจะเน้นที่ทักษะพื้นฐานและการฝึกทักษะวิชาชีพเฉพาะสาขา ซึ่งการฝึกทั้งสองลักษณะนี้จะเป็นการฝึกตามใบงานที่เรียนรู้ทักษะเป็นขั้น ๆ จากง่ายไปยาก ส่วนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพหรือการฝึกปฏิบัติงานจริงนอกเหนือจากการฝึกตามใบงานนั้น สถานศึกษาบางแห่งอาจจัดในสถานศึกษา โดยการรับงานจริงจากภายนอกมาทำในรูปของงาน การค้าหรืองานบริการในสถานศึกษาบางแห่งก็อาจจัดส่งนักศึกษาออกไปฝึกงานจริงในสถานประกอบการภายหลังจากที่นักศึกษานั้น ได้เรียนรู้ทักษะพื้นฐานและทักษะวิชาชีพเฉพาะสาขาแล้ว การจัดฝึกงาน ในสถานศึกษาช่วงอุตสาหกรรมนั้น มีสถานที่ฝึกงานหลายลักษณะเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. โรงฝึกงาน ตามหลักการทางการอาชีวศึกษานั้น เครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในโรงฝึกงาน ควรจะมีลักษณะเช่นเดียวกับเครื่องมืออุปกรณ์ที่มีใช้อยู่ในโรงงานอุตสาหกรรม นักศึกษาจะได้ฝึกปฏิบัติภายใต้การสอน แนะนำอย่างใกล้ชิดจากครูที่มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในด้านนั้น ๆ เป็นอย่างดี ชิ้นงานที่ผลิตได้บางลักษณะสามารถนำไปจำหน่ายเพื่อหารายได้

2. ห้องทดลอง กระบวนการและสภาพการเรียนรู้ในห้องประลองนั้น จะใช้จำลองสถานการณ์เรียนรู้สำคัญซึ่งไม่อาจแสดงในโรงฝึกงานในโรงงานจริงหรือในห้องเรียนได้ การเรียนในห้องประลองจะทำให้สามารถสังเกตกระบวนการและสภาพนั้น ๆ ได้เป็นขั้นเป็นตอน เช่น การสาธิตและอธิบายลักษณะการทำงานของเครื่องจักร การทดสอบคุณสมบัติของวัสดุ การทดสอบทฤษฎีทางเคมี ปกติแล้วห้องประลองจะใช้สำหรับงานที่สำคัญ แต่จะไม่ใช้กับงานพื้นฐานที่ใช้ทักษะ

เอกสารนี้เป็นเอกสาร 3. ห้องออกแบบ ห้องเขียนแบบ การเรียนรู้ทางวิชาชีพช่วงอุตสาหกรรมนั้น วิชาเขียนแบบจะมีความสำคัญมาก ถ้าต้องการที่จะให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้วิชาเขียนแบบควรจัดห้องเขียนแบบเป็นสัดส่วน พร้อมทั้งมีเครื่องมือให้ครบสมบูรณ์คล้ายกับสำนักงานออกแบบเขียนแบบทั่ว ๆ ไป

นอกจากนั้น Mayson และคณะ (อ้างใน วีระพันธ์ สิทธิพงศ์.2540 : 138 - 139) ได้กล่าวถึงหลักในการจัดฝึกงานร่วมกันระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการว่าควรมีลักษณะ ดังนี้

1. การเรียนการสอนในโรงเรียนต้องประกอบไปด้วยลักษณะสำคัญ 2 ประการ คือ

1.1 ความรู้พื้นฐานด้านแนวความคิด ความรู้ ทักษะและความเข้าใจ และเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเตรียมนักเรียนเพื่อประกอบอาชีพ

1.2 ความรู้ แนวความคิด ทักษะและเจตคติที่ดีของนักเรียนแต่ละคนที่ควรจะมีพิเศษต่อการฝึกงานอาชีพและความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงาน รวมทั้งการประกอบอาชีพ ในอนาคต

2. เลือกสถานที่ฝึกงานหรือฝึกอาชีพ ซึ่งตามปกติแล้วควรมีหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งด้านอุตสาหกรรมและหน่วยงานของรัฐบาลช่วยเหลือและให้คำแนะนำด้านประสบการณ์ต่าง ๆ ที่จะจัดให้นักเรียนเพื่อสร้างความสามารถในการประกอบอาชีพต่อไป

3. นักศึกษาหาความรู้และประสบการณ์ด้านวิชาชีพ ตามจุดมุ่งหมายของวิชาอาชีพ คือ การเตรียมนักเรียนเพื่อประกอบอาชีพ

4. จัดเตรียมรายวิชาต่าง ๆ ที่จะช่วยพัฒนาความรู้ด้านอาชีพ ทักษะ แนวคิด ตลอดจนเจตคติที่จำเป็นสำหรับนักเรียนก่อนที่จะออกไปฝึกงานอาชีพ

5. การวางแผนการฝึกงานอย่างเป็นลำดับขั้นตอน โดยการเขียนเป็นโครงการหรือคู่มือเพื่อเป็นการชี้แนะว่านักเรียนควรจะได้เรียนรู้ทักษะอะไร ที่ไหน เมื่อไร กับใคร เป็นต้น การวางแผนดังกล่าวอาจจะได้มาจากการวิเคราะห์ลักษณะงานผู้รับผิดชอบและหน้าที่ผู้เข้ารับการปฏิบัติ เป็นต้น

6. จัดการนิเทศการฝึกอาชีพอย่างเพียงพอ ซึ่งวิธีการดังกล่าวนี้ จำเป็นต้องเกี่ยวกับบุคลากรที่มีส่วนรับผิดชอบในโครงการฝึกอาชีพ เช่น นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการและอาจารย์นิเทศ เป็นต้น

7. กำหนดคุณสมบัติผู้ที่ทำหน้าที่ในการประสานงาน เพื่อให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ ดังกล่าวมีคุณสมบัติอย่างเพียงพอในด้านความรู้ความสามารถ ทั้งด้านวิชาการวิชาชีพ ตลอดจนประสบการณ์ในการทำงานตามสาขาอุตสาหกรรม

8. จัดเวลาในการประสานงานอย่างเพียงพอ โดยคำนึงถึงจำนวนผู้เข้ารับการฝึกและบริเวณที่ตั้งของสถานที่ฝึกงานอาชีพ เพื่อที่จะทำให้ผู้ที่ประสานงานสามารถดำเนินการบริหารการจัดการและการปรับปรุงการฝึกอาชีพได้อย่างเต็มที่

9. จัดหาเครื่องอำนวยความสะดวกในห้องเรียน ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอนอย่างเพียงพอและเหมาะสม เพราะในการเรียนการสอนนั้นต้องมีการเปลี่ยนแปลง ในกิจกรรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการเรียน 10. กำหนดนโยบายและดำเนินนโยบายด้านวิชาอาชีพของโรงเรียนให้ สอดคล้องกับโครงการฝึกอาชีพที่กำหนดไว้ เพราะการดำเนินการดังกล่าวมีความจำเป็นต่อสถานประกอบการ ความรับผิดชอบและหน้าที่ของผู้ประสานงาน

11. มีการจัดบันทึกหรือทะเบียนบันทึก เกี่ยวกับการฝึกงานอาชีพที่มีระบบระเบียบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรมีข้อมูลเป็นระเบียบเหมาะสม เพื่อติดตามผลความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของผู้เข้ารับการฝึก

12. ควรรับฟังความคิดเห็นและปฏิบัติตามคำแนะนำของคณะกรรมการที่ปรึกษาโครงการซึ่งอาจจะได้แก่ เจ้าของสถานประกอบการ ผู้ปกครองนักเรียนและตัวแทนของสถานศึกษาในการบริหารแลการประสานงาน

ในการพิจารณาความเหมาะสมของการจัดส่งนักศึกษาฝึกงานในสถานประกอบการ อาจพิจารณาจากเกณฑ์ ดังนี้

1. สถานประกอบการไม่ควรอยู่ห่างไกลสถานศึกษามากนัก
2. งานที่ให้ฝึกควรสอดคล้องกับวิชาชีพนั้น
3. ระยะเวลาในการฝึกงานไม่ควรจำกัดแน่นอน ควรยืดหยุ่นตามลักษณะงานที่ฝึก
4. มีความปลอดภัยสูง และมีผู้ควบคุมอย่างใกล้ชิด
5. ควรให้ผู้ชำนาญงานเป็นผู้ตรวจสอบงานเท่านั้น

โดยทั่วไปแล้ววิทยาลัยเทคนิคทุกแห่ง มีการเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กันไป สถานที่ใช้เรียนภาคทฤษฎีทั้งวิชาพื้นฐานและวิชาชีพเป็นห้องเรียนขนาด 7 X 9 เมตร จำนวนห้องเรียนละ 40 คน ส่วนการเรียนภาคปฏิบัติ เรียนในโรงฝึกงานหรือห้องทดลอง โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นห้องละ 2 กลุ่ม ๆ ละ 20 คน โดยในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ได้กำหนดให้นักศึกษาออกฝึกงานใน ชั้น ปวช.3 การออกไปฝึกงานในสถานประกอบการใช้เวลาคนละ 9 สัปดาห์โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ออกไปนิเทศการฝึกงาน

สรุปการฝึกงานหรือการเรียนภาคปฏิบัติจะกระทำเฉพาะสถานศึกษาเพียงอย่างเดียว ย่อมจะไม่ประสบผลสำเร็จ นักเรียนจะมองสภาพการทำงานจริง ๆ ไม่ออก สถานศึกษาจะต้องจัดแผนการเรียนและการฝึกงานให้สอดคล้องกับหลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยคำนึงถึงความต้องการและความพร้อมของผู้เรียนเป็นหลัก ในการพิจารณาซึ่งการฝึกงาน แบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ ฝึกงานในสถานศึกษาและในสถานประกอบการ การฝึกงานในสถานศึกษาจะต้องมีโรงฝึกงานหรือห้องทดลอง วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักรหรือชุดทดลองอย่างเพียงพอกับนักเรียนที่เข้าฝึก

2.4.4.3 การประเมินผลการเรียนการสอน การประเมินผลเป็นกิจกรรมที่สำคัญทางการบริหารหลักสูตรเป็นอย่างยิ่ง การประเมินผลจะเป็นตัวบ่งชี้หรือบอกให้ทราบว่าผลการเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือไม่หรือสัมฤทธิ์ผลเพียงไร รวมทั้งการปฏิบัติการสอนของครูเป็นอย่างไรก็ย่อมทราบได้จากการประเมินผลทั้งสิ้น เกี่ยวกับความสำคัญของการประเมินผลนี้ ได้มีผู้กล่าวถึง เช่น หวน พินธุพันธ์ (2525 : 16) ได้ระบุไว้ว่าการประเมินผลการศึกษา เป็นเรื่องที่สำคัญอีกเรื่องหนึ่ง เพราะหลังจากการเรียนการสอนแล้ว จะต้องประเมินผลว่านักศึกษาได้บรรลุ

วัตถุประสงค์เพียงใด โดยการนำเอาคะแนนมาประมวลเป็นคำชี้ขาดว่านักศึกษา “ได้” หรือ “ตก” ได้ผลตามวัตถุประสงค์ในระดับใด ดี ปานกลาง อ่อน และหนัก หันนาคินท์ (2529 : 138-139) ได้ให้ความหมายของการประเมินผลการศึกษาว่า มีการใช้คำอยู่ 2 คำ คือ คำว่า การวัดผล (Measurement) และการประเมินผล (Evaluation) ซึ่งทั้ง 2 คำมีความหมายต่างกัน การวัดผล หมายถึง การเปรียบเทียบผลที่ได้จากการเรียนกับมาตรฐานอันหนึ่งที่ยึดถืออยู่ส่วนการประเมินผล เน้นการกำหนดค่าหรือราคาจากคะแนนที่เราได้รับจากการวัด สำหรับปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 199 - 200) กล่าวว่าในการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลซึ่งเป็นกิจกรรมที่วัดเพื่อจะได้ทราบผลว่า การเรียนการสอนนั้นบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ การวัดและประเมินผลเป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการเรียนการสอน มีประโยชน์ด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของครูอาจารย์ ทำให้ครูอาจารย์ทราบว่าผล การสอนของตนเป็นอย่างไรและจะได้แก้ไขให้ดีขึ้น เพื่อปรับปรุงการเรียนของนักเรียน นักศึกษา ซึ่งนักเรียน นักศึกษาจะได้ทราบว่าตนมีความรู้ ความสามารถ ความเข้าใจในบทเรียนหรือไม่ เพียงใด ซึ่งจะเป็แนวทางในการปรับปรุงตนเอง

2. เพื่อปรับปรุงระบบการบริหารงานในสถานศึกษา ทำให้ทราบสภาพที่ แท้จริงของหลักสูตร โครงการสอน บันทึกการสอนที่นำมาสู่การปฏิบัติว่าประสบปัญหาอย่างไร จะได้แก้ไขปรับปรุงอย่างไร

3. เพื่อเป็นข้อมูลทางการศึกษาทั่วไป เช่น ผลการเรียนการศึกษาสำเร็จตาม หลักสูตร เป็นแนวทางในการทำงานและศึกษาต่อ

4. เป็นหลักฐานด้านการศึกษาของสถานศึกษา ในด้านการรับนักศึกษา ผลการเรียนและการสำเร็จหลักสูตร

1. เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์สถานศึกษาในด้านผลการเรียนและการสำเร็จ การเรียนของนักเรียนนักศึกษา

จะเห็นได้ว่า เมื่อมีการเรียนการสอนจะต้องมีการประเมินผลควบคู่กันไปเสมอ เพราะว่าการประเมินผล เป็นการตัดสินใจการเรียนการสอนและเป็นการกำหนดคุณภาพของนักเรียน ครู อาจารย์และผู้บริหาร ทั้งยังสามารถจะชี้จุดบกพร่องของการจัดการเรียนการสอนได้อีกด้วย การประเมินผลการศึกษาจะบรรลุผลหรือไม่เพียงใดก็ขึ้นอยู่กับครูผู้สอน ซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ วัดผลและประเมินผลการศึกษาของนักเรียนโดยตรง ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีความจำเป็นต้องส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องการวัดผลประเมินผลผู้บริหารสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องมีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในด้านการวัดและประเมินผลดังนี้

หนังสือ หันนาคินท์ (2523 : 146 - 147) ได้กล่าวถึง บทบาทในการดำเนิน นโยบายการประเมินผลการเรียนการสอนของผู้บริหารดังนี้

1. กำหนดนโยบายโดยทั่วไปเกี่ยวกับการประเมินผล
 - 1.1 ประเภทของข้อสอบที่ใช้
 - 1.2 ระยะเวลาที่ใช้ในการสอบ
 - 1.3 มาตรฐานอันพึงยึดถือในการสอบ
 - 1.4 เตรียมแบบรายงานผลให้ผู้ปกครองหรือนักศึกษาทราบ
2. จัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นในการสอบ
3. การส่งเสริมให้ครูมีความสามารถในการประเมินผลเพิ่มขึ้น ทั้งเทคนิคการออกข้อสอบ การให้คะแนน การประเมินผลข้อสอบ ตลอดจนการรายงานผลการสอบ
4. การจัดตารางสอบ เวลาที่ใช้สอบ ครูผู้ควบคุมการสอบ
5. การจัดห้องสอบ ที่นั่ง การสร้างบรรยากาศให้เหมาะสมแก่การสอบ
6. การให้ครูได้ทราบและเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบต่าง ๆ ของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อให้ครูได้ปฏิบัติอย่างถูกต้องและเป็นแนวเดียวกัน
7. ควรทำการประเมินผลการสอบที่ผ่านไปแล้ว เพื่อหาทางแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น หรือมีแนวคิดใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น จะได้บันทึกไว้สำหรับลงจัดทำต่อไป

ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 200 - 201) ได้กล่าวถึงผู้บริหารควรมีบทบาทหน้าที่ดังนี้

1. กำหนดนโยบายทั่วไปเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลในเรื่อง
 - ก. ประเภทของข้อสอบที่ใช้ในการวัดผล
 - ข. ระยะเวลาที่ใช้ในการสอบ จำนวนครั้งที่สอบและการเก็บคะแนนสอบแต่ละครั้ง
 - ค. มาตรฐานในการสอบวัดผล
 - ง. การเตรียมแบบเอกสารสำหรับรายงานผลการสอบแก่ผู้ปกครอง
2. จัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นในการสอบ เช่น เครื่องพิมพ์ เครื่องอัดสำเนา ตลอดจนเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก
3. พยายามส่งเสริมครูอาจารย์ให้มีความรู้ทางการวัดและประเมินผล โดยการจัดฝึกอบรม การประชุมปฏิบัติการในด้านเทคนิคการออกข้อสอบ การให้คะแนน การประเมินผลข้อสอบ ตลอดจนการรายงานผลการสอบ
4. การจัดตารางสอบ ห้องสอบและระเบียบในการสอบและการคุมสอบ
5. ควรมีการประเมินผลการสอบ หากมีข้อบกพร่องจะได้หาทางแก้ไขต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่พิมพ์มาให้นำไปปรับใช้ในครั้งต่อไป ไม่ควรแก้ไขใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งสรุปในการทำกิจกรรมใด ๆ ก็ตาม ถ้ามีการประเมินผลการทำกิจกรรมนั้น ๆ ด้วยแล้ว จะทำให้ทราบข้อบกพร่องหรือความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากสาเหตุและปัจจัยใดและจะได้

หาทางแก้ไขและปรับปรุงต่อไป ในการพัฒนาหรือบริหารหลักสูตรก็เช่นเดียวกัน ถ้าหากมีการประเมินผลก็อาจจะลดปัญหาที่เกิดขึ้นได้เช่นกัน

2.4.5 ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร

ในด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็นในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอรายละเอียดดังนี้

2.4.5.1 สิ่งอำนวยความสะดวก ในที่นี้หมายถึง การจัดหาเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ การสอน สื่อการเรียนการสอน วัสดุฝึก อาคารสถานที่ การจัดสรรงบประมาณ เป็นต้น

ข้าราชการ (2531 : 270) ได้กล่าวถึง การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน เครื่องมือเครื่องใช้และอาคารสถานที่ว่า ในหลักสูตรใหม่ย่อมต้องการสิ่งใหม่ ๆ หลายอย่าง ดังนั้นจะต้องมีการจัดหาไว้ให้พร้อมถ้าจำเป็นจะต้องมีการปรับปรุงอาคารสถานที่ เช่น ห้องปฏิบัติการสำหรับฝึกงานตามหลักสูตรวิชาชีพ ก็จำเป็นต้องจัดทำให้ล่วงหน้าก่อนนำเอาหลักสูตรไปใช้ อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ ก็เช่นเดียวกัน เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ผู้บริหารของหน่วยงาน ที่รับผิดชอบจะต้องวางแผนและดำเนินการ อย่างไรก็ตามการจัดหาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ ควรคำนึงถึงสภาพของ โรงเรียนและท้องถิ่นของ โรงเรียนหรือสถานศึกษาตั้งอยู่เป็นต้นว่า มีน้ำประปา ไฟฟ้าหรือไม่ คุณภาพของครูเป็นอย่างไร มีวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีที่มีลักษณะเฉพาะพิเศษหรือไม่ นอกจากนั้นวิชัช วงษ์ใหญ่ (อ่างใน โจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. 2539 : 150 - 151) ได้กล่าวถึงการจัดบริการวัสดุประกอบหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน การจัดสภาพแวดล้อม อาคารสถานที่ไว้ว่า การจัดทำการสอน ประมวลการสอน แผนการสอน พัฒนา คู่มือครู แบบเรียนและสื่อการสอนเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องจัดทำ โดยเฉพาะแผนการสอนจะช่วยให้ครูเห็นแนวทางว่าจะเลือกกิจกรรมอะไรให้กับเด็กและกิจกรรมอะไรที่เด็กอยากเรียน การจัดทำสื่อการเรียนการสอนควรจะร่วมกันทำเพราะจะเป็นการประหยัดแรงงาน งบประมาณและครอบคลุมเนื้อหาสาระมากกว่าและที่สำคัญ คือ ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสามารถความสนใจและตรงกับความต้องการของชุมชน ตลอดจนการจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญ เพราะการเรียนรู้ของเด็กไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น สภาพแวดล้อมภายนอกห้องเรียนก็จะเป็นส่วนช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้เช่นกัน

สำหรับเรื่องสื่อการเรียนการสอน ในปัจจุบันถือได้ว่าผู้บริหารและอาจารย์ ผู้สอนมีหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบต่อการเลือกและดำเนินการให้ได้มาซึ่งวัสดุประกอบหลักสูตร และสื่อการสอน เพื่อนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอน ได้มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอน เช่น ปรียาพร วงศ์อนุรโรจน์ (2535 : 244) ได้ให้ความหมายของ สื่อการสอน (Instructional Media) หมายถึง สิ่งที่น่าความรู้ไปสู่ผู้เรียนอยู่ในรูปของสิ่งพิมพ์ หรือ ไม่ใช่สิ่งพิมพ์ก็ได้ สื่อการสอนที่ไม่ใช่สิ่งพิมพ์ ก็คือ สื่อประเภทโสตทัศนูปกรณ์ (Audio - Visual Aids) หมายถึง วัสดุ เครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ และวิธีการทางโสตทัศนูปกรณ์ ส่วนโสต

ทัศนูปกรณ์ หมายถึง อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เป็นวัสดุ เครื่องมืออุปกรณ์หรือวิธีการที่ครู อาจารย์ เลือก มาและวางแผนใช้รวมเข้าไปในเนื้อหาของหลักสูตรรายวิชาต่าง ๆ อย่างเหมาะสม กับความ ต้องการระดับชั้นสติปัญญาและความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการสอนหลักสูตรใหม่ย่อมต้องการสิ่ง ใหม่ ๆ การจัดหาไว้พร้อมเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน เช่น แผ่นใส เทป ตลอดจนอุปกรณ์ ใน การใช้สื่อจึงเป็น สิ่งจำเป็น แต่ทั้งนี้ก็ต้องคำนึงถึงสภาพของสถานศึกษา เช่น ห้องที่จะใช้สื่อความ สามารถของครูผู้สอนและประเวศ ขอดยิ่ง (2536 : 2 - 3) ได้กล่าวว่า สื่อการสอน หมายถึง วัสดุ เครื่องมือและเทคนิควิธีการที่ผู้สอนนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการ เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ คุณค่าของสื่อการสอนมีประโยชน์ต่อผู้สอนและผู้เรียนสรุปได้ดังนี้

1. ช่วยให้คุณภาพการเรียนรู้ดีขึ้น เพราะมีความจริงจังและมีความหมาย

ชัดเจนแก่ผู้เรียน

2. ช่วยให้เรียนรู้ได้ปริมาณมากขึ้นในปริมาณที่รวดเร็ว
3. ช่วยให้เกิดความสนใจและมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในกิจกรรมการเรียน

การสอน

4. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความจำ ประทับความรู้สึกและทำอะไรได้รวดเร็วดีขึ้น
5. ช่วยส่งเสริมการคิด การแก้ปัญหาในกระบวนการเรียนการสอน
6. ช่วยให้สามารถเรียนรู้ในสิ่งที่ยากลำบากโดยใช้สื่อการสอนเข้าช่วย
7. ช่วยให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจและได้รับการยอมรับจากผู้เรียนมากขึ้น
8. ทำให้การเรียนการสอนมีมาตรฐานใกล้เคียงกัน
9. ถ้าใช้สื่อสอนอยู่เป็นประจำจะช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปใน

ทางที่ปรารถนาได้

10. ช่วยเร่งเร้าช่วยให้ผู้เรียนสนใจบทเรียนมากยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตามสื่อการสอนจะมีคุณค่าก็ต่อเมื่อเลือกและใช้ได้ถูกวิธี ดังนั้น ก่อนจะนำสื่อแต่ละชนิดไปใช้จะต้องศึกษาลักษณะและคุณสมบัติ ข้อดี ข้อจำกัดของสื่อการสอน แต่ละชนิดก่อน ซึ่งสุรชัย เสาวนีย์และปรีดา (2536 : 9) ได้กล่าวถึง การเลือกสื่อการสอนเพื่อมา ใช้ประกอบการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพนั้น จะต้องเริ่มจากวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน เนื้อหาบทเรียน ตัวผู้เรียน คุณสมบัติของสื่อ วิธีการนำเสนอ และองค์ประกอบอื่น ๆ ควรพิจารณาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมาย จะต้องพิจารณาว่าสื่อ นั้นทำขึ้นเพื่อใช้ในจุดหมายอะไร เช่น เพื่อการฝึกทักษะ เจตคติและ/ หรือความรู้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในบทเรียนหรือไม่

ไม่ว่าการมีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้ง

2. เนื้อหา จะต้องพิจารณาว่าสื่อ นั้นมีเนื้อหาที่เหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหา ที่จะสอนตามหลักสูตรหรือไม่ เนื้อหาทันสมัยหรือไม่ มีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียนหรือไม่

3. วิธีการนำเสนอ จะต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมของการนำเสนอเนื้อหาว่ามีความเหมาะสมเพียงใด เช่น ถ้าเป็นแผ่นภาพโปรงใสแบบเคลื่อนไหว จะต้องพิจารณาว่าการเคลื่อนไหวมีความจำเป็นหรือไม่ เพราะจะทำให้ราคาของแผ่นภาพโปรงใสแพงขึ้น ถ้ามีการใช้สื่อที่มีความเหมาะสมเพียงใด การนำเสนอด้วยแผนภูมิ แผนภาพ แผนสถิติ หรือรูปภาพมีความจำเป็นและเหมาะสมเพียงใด

4. การทดลองใช้ จะต้องตรวจสอบว่าสื่อดังกล่าวได้ผ่านการทดลองใช้หรือไม่ การทดลองใช้มีความเชื่อถือได้เพียงใด เช่น การใช้กลุ่มตัวอย่างที่คล้ายคลึงกับกลุ่มที่จะนำสื่อ นั้นไปใช้หรือไม่

5. ราคา จะต้องพิจารณาราคาของสื่อที่จะเลือกซื้อว่าเหมาะสม คู่มากับการใช้สอนเพียงใด ถ้าราคาแพงต้องเปรียบเทียบกับสื่ออย่างอื่นว่าจะสามารถใช้ได้ผลพอกันหรือไม่ หรือดีกว่า ถ้าเป็นเช่นนั้นก็ควรเลือกใช้สื่อที่ถูกกว่า

6. กลุ่มผู้เรียน จะต้องพิจารณาว่าสื่อ นั้นจะนำไปใช้กับกลุ่มผู้เรียนที่มีขนาดใด ถ้ามีจุดหมายเพื่อการเรียนการสอนเป็นรายบุคคลก็ไม่ควรใช้

7. การออกแบบ จะต้องพิจารณาว่าสื่อ นั้นได้ออกแบบส่วนต่างๆ ได้เหมาะสมเพียงใด รูปภาพชัดเจนหรือไม่ ใช้สีเหมาะสมหรือไม่ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมเพียงใด เป็นต้น

สำหรับวิจิตร ดิจนติก (2537 : 23) กล่าวถึง การบริหารงานด้านวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนของผู้บริหารโรงเรียนนั้น ควรมีดังต่อไปนี้

1. ดำเนินการจัดหาให้มีใช้อย่างเพียงพอ
2. ส่งเสริมให้ครูได้ใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการจัดการเรียนการสอน
3. ส่งเสริมให้ครูในโรงเรียนได้คิดค้น ผลิตสื่อการเรียนการสอนขึ้นมาใช้ให้

มากที่สุด

4. ควบคุมดูแลให้สื่อการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ สามารถใช้ประกอบการเรียนการสอนอยู่ตลอดเวลา

5. ให้การนิเทศ แนะนำ หรือฝึกอบรมแก่ครูในโรงเรียน ให้สามารถใช้สื่อการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพถูกต้องตามหลักสูตร

สรุปได้ว่า สื่อการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดความรู้ทักษะและกิจกรรมในการเรียนการสอน ทั้งยังมีส่วนสัมพันธ์กับการปรับปรุงการเรียนการสอนทุกด้าน เพราะมีความจริงจังและมีความหมายชัดเจนแก่ผู้เรียน ช่วยให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจ ประเภทของสื่อแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ เครื่องมือหรืออุปกรณ์ (Equipment or Hardware) วัสดุ (Material or Software) เทคนิคหรือวิธีการ (Technique or Method) มาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้ง ในการสอนด้านทักษะปฏิบัติ โดยเฉพาะด้านวิชาชีพวัสดุฝึกในโรงประลอง และห้องปฏิบัติการเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเตรียมและจัดไว้ล่วงหน้าก่อนการสอน มิฉะนั้น อาจเกิดปัญหาในเวลาสอนได้ ซึ่งกรมอาชีวศึกษา (2530 : 2 - 4) กำหนดแนวทางเกี่ยวกับการใช้

วัสดุ วัสดุนี้ ครูสอนประจำจะต้องเขียนรายงาน ขอวัสดุฝึกหรือเสนอโครงการเพื่อสร้างผลิตผล วัสดุนี้

ขั้นที่ 1 เขียนแบบฟอร์มส่งเสริมผลผลิต (ส.ผ.1) ว่าใช้วัสดุในการสอนวิชาใด หรือทำโครงการอะไร มีผลผลิตหรือไม่ ให้หัวหน้าแผนกวิชาช่าง 1 ชุด เก็บไว้ที่ตัวเอง 1 ชุด และให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายแผน 1 ชุด

ขั้นที่ 2 เมื่อได้รับแจ้งว่าได้วัสดุตามต้องการแล้วจากพัสดุกลาง เจ้าของโครงการจะต้องเขียนใบเบิกเพื่อนำวัสดุฝึกนั้นออกมาใช้งาน โดยเขียนแบบฟอร์มส่งเสริมผลผลิต 2 (ส.ผ. 2)

ขั้นที่ 3 เมื่อเสร็จสิ้นโครงการหรือสิ้นภาคเรียน ครูผู้สอนต้องเขียนรายงานเกี่ยวกับวัสดุนั้น ตามแบบฟอร์มส่งเสริมผลผลิต 5 (ส.ผ.5) เพื่อเสนอให้หัวหน้างานผลิตผลของวิทยาลัยและเขียนแบบฟอร์มส่งเสริมผลผลิต 8 (ส.ผ.8) รายงานกรมอาชีวศึกษา

ขั้นสุดท้าย ถ้าต้องการเบิกผลิตผลที่ทำสำเร็จแล้วมาใช้ในการเรียนการสอน ต้องลงทะเบียนครุภัณฑ์ให้เรียบร้อยก่อนเบิกนำมาใช้

ปัญญาคุณ รัตนเสถียร(2532 : 70) เรื่องปัญหาการเรียนการสอนตามหลักสูตร วิชาชีพพระยะสันวิชาช่างเดินสายไฟ ในโรงเรียนสารพัดช่างทั่วประเทศ ผลการวิจัยปรากฏว่า มีปัญหามากในการจัดวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ในการฝึกงานไว้อย่างเหมาะสมกับจำนวนนักเรียน การบำรุงรักษาอุปกรณ์ เครื่องมือให้อยู่ในสภาพการใช้งานได้ดี ในงานการใช้วัสดุ อุปกรณ์ที่มีอยู่ในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวัสดุอุปกรณ์ที่มี อยู่ในท้องถิ่นไม่เหมาะสมจะนำมาใช้กับการเรียนการสอนทางวิชาช่างอุตสาหกรรม จึงไม่สามารถ นำมาใช้ได้ ในงานการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ในการฝึกงานไว้อย่างเหมาะสมกับ จำนวนนักเรียน ปัญหาด้านเครื่องมือเครื่องจักรและอุปกรณ์การเรียนการสอน มีปัญหามากก็เกี่ยวกับ ความล่าช้าในระบบการจัดซื้อจัดหาวัสดุฝึก ทำให้นักเรียนฝึกปฏิบัติไม่เพียงพอ ส่วนปัญหาด้าน การบำรุงรักษาเครื่องมือให้อยู่ในสภาพการใช้งานได้ดีนั้น ปัญหานี้อาจเนื่องมาจากแผนการเรียน และเงื่อนไขในการจัดการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนลงปฏิบัติมากติดต่อกันไปตลอดจะไม่มีเวลา ที่จะซ่อมบำรุงรักษาและขาดแคลนงบประมาณในการซ่อมแซมบำรุงรักษา อะไหล่แต่ละชิ้น ไม่สามารถที่จะซื้อเก็บไว้ได้ ฉะนั้นเครื่องมือเครื่องจักรชำรุดจึงสร้างปัญหามากต้องเสียเวลาในการ จัดซื้ออีกทั้งราคาแพง สำหรับวีระพันธ์ สิทธิพงศ์ (2540 : 51) ได้กล่าวถึง วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ นับเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการอาชีวศึกษา การเรียนการสอนงานอาชีพให้คนสามารถปฏิบัติงานได้ พฤติกรรมด้านทักษะมีความสำคัญทัดเทียมกับด้านพุทธิหรือบางกรณีอาจสำคัญมากกว่าชั่วโมง การฝึกปฏิบัติต้องใช้เวลานานนัก วัสดุเครื่องจักร เครื่องมือจะต้องมีความพร้อมและเพียงพอกับ จำนวนนักเรียนที่เข้าฝึก ดังนั้นสถาบันการศึกษาที่จัดอาชีวศึกษาอย่างได้ผลนั้นจำเป็นจะต้องลงทุน ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์การเรียนการสอนสูงมาก การจัดการศึกษาจึงจะบรรลุผลดังความมุ่งหวัง ที่ตั้งไว้

สำหรับในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวก การนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งจะมีทั้งฝ่ายปฏิบัติการหลักสูตรและฝ่ายสนับสนุน ตลอดจนฝ่ายควบคุมการใช้หลักสูตร การเตรียมความพร้อมของสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ด้านอาคารสถานที่ การบริการห้องสมุด ด้านงบประมาณ รวมถึงความสะดวกสบายทางกายภาพเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งสุวิทย์ บุญช่วย (2526 : 122) กล่าวถึงการใช้ประโยชน์ของอาคารสถานที่ว่า โรงเรียนเป็นสมบัติของทุก ๆ คน เพราะโรงเรียนรัฐบาลส่วนใหญ่สร้างจากเงินงบประมาณแผ่นดินที่ได้มาจากภาษีของราษฎร ห้องเรียนอาคารและบริเวณโรงเรียน เป็นหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียน ที่จะใช้ให้เกิดประโยชน์กับการเรียนการสอนมากที่สุดและชลิต พุทธิรักษา (2526:117-119) ได้ให้ความหมายของการบริหารอาคารสถานที่ว่า หมายถึง การที่ผู้บริหารใช้อำนาจหน้าที่เท่าที่มีอยู่จัดการดำเนินงานอาคารสถานที่ให้ดำเนินไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ และได้พิจารณาแยกอาคารสถานที่ออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. อาคารเรียน ห้องเรียน และห้องพิเศษ
2. อาคารประกอบ
3. บริเวณโรงเรียน

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2527 : 190) กล่าวไว้ว่าการจัดอาคารสถานที่ เป็นการดำเนินงานที่เกี่ยวกับการวางแผนดูแลบำรุงรักษา พัฒนาอาคารสถานที่ต่าง ๆ และบริเวณของโรงเรียนให้อยู่ในสภาพที่สวยงามและเหมาะสมกับสภาพการใช้อยู่เสมอ นอกจากนี้ นิพนธ์ ฤทธิฉาย (2528 : 27) กล่าวไว้ว่า การจัดสรรงบประมาณเป็นงานที่สำคัญอย่างหนึ่งในการบริหารหลักสูตร โดยผู้บริหารต้องคำนึงถึงการสำรวจข้อมูลความต้องการในการใช้งบประมาณ ระบบการจัดสรรงบประมาณ จุดประสงค์และนโยบายของโรงเรียนและการประเมินผลการใช้งบประมาณ และเมธี ปิลาธนานนท์ (2528 : 94) กล่าวถึง การวางแผนเพื่อจัดสถานที่อำนวยความสะดวกอื่น ๆ ในโรงเรียนมีความมุ่งประสงค์ทั้งเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอน ตามหลักสูตรกับทั้งมุ่งสนองความสะดวกและความต้องการของนักเรียนและบุคลากรของโรงเรียน สถานที่อำนวยความสะดวกดังกล่าวที่จะนำมาควานในที่นี้ได้แก่

1. หอประชุม
2. โรงอาหารและที่จัดเตรียมอาหาร
3. ที่นั่งพักผ่อนและหย่อนใจของนักเรียน
4. สิ่งอำนวยความสะดวกของครู
5. สำนักงานของผู้บริหารโรงเรียน
6. ศูนย์ให้คำปรึกษาและแนะแนว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ 7. ห้องพยาบาล ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้ง 2.4.5.2 การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา การนิเทศการศึกษา

มีความจำเป็นในการบริหารวิชาการ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ของสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งนวัตกรรมต่าง ๆ ทำให้สถานศึกษาจำเป็นต้องมีการ

พัฒนา และปรับปรุงอยู่เสมอ ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์นั้น ๆ การนิเทศจึงมีความจำเป็น เพื่อให้ได้มาซึ่งผลสัมฤทธิ์สูงสุดทางการศึกษา การนิเทศมีผู้ให้ความหมายของการนิเทศและวิธีการนิเทศ ไว้ดังต่อไปนี้

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2528 : 1) ให้ความหมายการนิเทศการศึกษาว่า หมายถึง ความพยายามที่ช่วยให้การเรียนการสอนพัฒนาไปในแนวทางที่ดี ไม่ว่าจะเป็นการช่วยเหลือ แนะนำจากผู้เชี่ยวชาญการสอน ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารหรือหัวหน้าสายวิชาก็ตามและธงชัย สุววัฒน์เมจิพันธ์ (2532 : 24 - 26) ให้ความหมายของการนิเทศไว้ว่า การนิเทศหมายถึง กระบวนการทำงานร่วมของครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้ได้มาซึ่งผลสัมฤทธิ์สูงสุดในการเรียนของนักเรียน พร้อมกับได้กล่าวถึงลักษณะที่สำคัญของการนิเทศการศึกษา ไว้พอสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. เป้าหมายของการนิเทศการศึกษา อยู่ที่การทำให้นักเรียนได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพ หรือนักเรียนที่เป็นผลผลิตทางการศึกษาจะต้องเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ
2. ลักษณะการนิเทศที่ดีดูได้จาก
 - 2.1 ครูและบุคลากรทางการศึกษามีคุณภาพสูงขึ้น คือ มีความสามารถในการปฏิบัติงานดีขึ้น
 - 2.2 งานที่ครูและบุคลากรทางการศึกษามีคุณภาพดีขึ้น คือ เป็นผลงานที่ตรงกับเป้าหมายที่วางไว้ ปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ จากการทำงานเกิดขึ้นน้อยที่สุด
 - 2.3 กระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างครูกับบุคลากรทางการศึกษาเป็นไปด้วยความราบรื่น มีปัญหาและความขัดแย้งน้อยที่สุด
 - 2.4 ครูและบุคลากรทางการศึกษาร่วมปฏิบัติงานอย่างมีความสุข ทำงานด้วยความสบายใจ
3. ผู้ที่เกี่ยวข้องในการนิเทศการศึกษา มี 3 ฝ่าย ได้แก่
 - 3.1 ผู้ให้การนิเทศ คือ ผู้ที่ทำหน้าที่จัดให้มีการนิเทศขึ้น เช่น ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าแผนกวิชา ศึกษานิเทศก์ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในการจัดการนิเทศการศึกษาโดยเฉพาะ
 - 3.2 ผู้รับการนิเทศ คือ ผู้ที่ได้รับประโยชน์จากการจัดการนิเทศ ผลที่ได้รับจะเป็นไปในลักษณะที่ทำให้เกิดความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติสูงขึ้น ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานดีขึ้น
 - 3.3 ผู้สนับสนุนการนิเทศ คือ ผู้ที่ไม่ได้ทำการนิเทศโดยตรง แต่เป็นผู้สนับสนุนการนิเทศ เพื่อให้ผลการนิเทศเป็นไปอย่างได้ผล
4. กระบวนการนิเทศการศึกษามี 5 ขั้นตอน ได้แก่
 - 4.1 การวางแผน
 - 4.2 การให้ความรู้
 - 4.3 การลงมือปฏิบัติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ใช้เฉพาะในชั้นเรียนเท่านั้น ไม่ควรนำออกไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้นำไปเผยแพร่หรือหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 การให้กำลังใจ

4.5 การประเมินผล

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 261) กล่าวถึงการนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการจัดการบริหารการศึกษาเพื่อชี้แนะให้ความช่วยเหลือและความร่วมมือกับครูและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของครูและเพิ่มคุณภาพของบทเรียนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา การนิเทศการศึกษาจึงเป็นงานที่มีลักษณะดังนี้ คือ

1. เป็นระบบย่อยระบบหนึ่งของระบบการศึกษา
2. เป็นกระบวนการปรับปรุงการเรียนการสอน
3. เพื่อชี้แนะให้ความช่วยเหลือและความร่วมมือกับครู รวมทั้งบุคลากรที่

เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา

4. ความต้องการความสำเร็จตามเป้าหมายของการจัดการศึกษา คือ คุณภาพของผู้เรียน

จากความหมายที่นักการศึกษาทั้งหลายกล่าวมาสรุปได้ว่า การนิเทศการศึกษา คือ ความพยายามทุกชนิดของผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ในการให้คำแนะนำการ ชี้แนะต่อ กิจกรรมของครูในลักษณะที่เป็นกันเอง เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนทั้งหมดให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ในเป้าหมายทางการศึกษาที่เหมาะสม

การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาก็มีความจำเป็นและมีความสำคัญมากในการที่แก้ไขปัญหาและเพิ่มประสิทธิภาพด้านการเรียนการสอน ซึ่งสมาน รังสิโยกฤษฎ์ (2520 : 72) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาว่า มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องได้รับการพัฒนาเพื่อให้มีความรู้ความสามารถและทักษะในการทำงานให้ดีขึ้นและบุญเทียม เจริญยิ่ง (2528 : 82 - 85) มีความเห็นว่าการพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษามีความจำเป็นและมีความสำคัญมากในการที่แก้ไขปัญหาและเพิ่มประสิทธิภาพด้านการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดผลผลิต คือ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่า สำหรับปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 162 - 163) กล่าวถึงการพัฒนาครูอาจารย์เน้นกระบวนการเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ ทักษะ เจตคติ ค่านิยม ความสามารถของครู อาจารย์ ตลอดจนให้แนวคิดใหม่ในการปฏิบัติงานเพื่อบุคลากรมีคุณภาพดีขึ้นและส่งผลให้สถานศึกษามีผลผลิตและประสิทธิภาพสูงขึ้น การฝึกอบรมและพัฒนาครู อาจารย์ เป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้ครู อาจารย์ได้รู้จักหน้าที่และรับผิดชอบ ให้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน ให้มีโอกาสปรับปรุงตนเอง โดยได้รับผลดังนี้

1. เพิ่มความรู้ทักษะในการทำงานให้กับครูอาจารย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวน 2. เพิ่มความคล่องตัวและการปรับตัวของครูอาจารย์ คให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้ง 3. เพิ่มประสิทธิภาพในการสอน อ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. เพื่อให้ครูเห็นความสำคัญของการพัฒนาว่า เป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้เขามีโอกาสที่จะได้รับการพิจารณาจากสถานศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อตัวครูอาจารย์เอง เช่น การเลื่อนขั้นเงินเดือน กิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้พัฒนาครูอาจารย์ ได้แก่

1. การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้
2. การประชุมสัมมนา
3. การศึกษาเฉพาะเรื่อง
4. การสาธิตงานและการสอน
5. การศึกษาดูงานนอกสถานที่
6. การศึกษาต่อ

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่ากรณีพิเศษและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน หมายถึง กระบวนการปรับปรุงการสอนของครู อาจารย์ให้ดีขึ้น ได้แก่ การปฐมนิเทศครูใหม่ การจัดการนิเทศภายใน การประชุมเชิงปฏิบัติการ การจัดอบรมและสัมมนา การฝึกงานและดูงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ การศึกษาต่อตลอดจนสนับสนุนให้ครู อาจารย์ได้ทำการค้นคว้าวิจัย เพื่อนำไปใช้ในการสอนของครู อาจารย์ให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.5 ประเภทสถานศึกษา

กรมอาชีวศึกษามีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการอาชีวศึกษา โดยมุ่งหมายที่จะให้สถานศึกษาทุกระดับทุกแห่งจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพเกิดผลสัมฤทธิ์ตามหลักการของหลักสูตร จึงได้กำหนดนโยบายและมาตรฐานของสถานศึกษาขึ้นเพื่อให้เป็นแนวทางให้สถานศึกษาได้นำไปใช้ในการบริหารสถานศึกษาต่อไป กรมอาชีวศึกษาพิจารณาว่า หากสถานศึกษาใดที่สามารถจัดการเรียนการสอนได้ตามนโยบายและตรงตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ สถานศึกษาแห่งนั้นควรได้รับการยกย่องเชิดชูเกียรติให้ปรากฏ เพื่อจะได้ก่อให้เกิดพลังแก่บุคลากรในสถานศึกษา นับแต่ผู้บริหารสถานศึกษา ครู อาจารย์ นักเรียนนักศึกษาและเจ้าหน้าที่ทุกคนที่ได้ร่วมแรงร่วมใจกันพัฒนาสถานศึกษา ปรับปรุงการเรียนการสอนให้มี คุณภาพยิ่งขึ้น และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่สถานศึกษาอื่น ๆ ต่อไป ดังนั้นจึงจัดให้มีการพิจารณาคัดเลือกสถานศึกษาดีเด่นขึ้น นับตั้งแต่ปีการศึกษา 2524 เป็นต้นมา (กรมอาชีวศึกษา, 2537 : 1 - 4) โดยสถานศึกษาใดที่จะได้รับการพิจารณาเป็นสถานศึกษาดีเด่นนั้น จะต้องผ่านเกณฑ์การประเมินขององค์ประกอบในการคัดเลือกตามแบบประเมิน ส่วนสถานศึกษาทั่วไป หมายถึง สถานศึกษาที่ไม่ผ่านกระบวนการประเมินผลตามองค์ประกอบในการคัดเลือกตามแบบประเมิน 6 ตอน ดังนี้

2.5.1 องค์ประกอบในการคัดเลือก

สำหรับองค์ประกอบในการคัดเลือกนี้ ให้พิจารณาความดีเด่นของสถานศึกษาแต่ละประเภทในด้านต่าง ๆ ตามแบบประเมิน 6 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 งานบริหารและนโยบาย

- 1.1 งานบริหาร
- 1.2 งานนโยบาย

ตอนที่ 2 งานส่งเสริมการศึกษา

- 2.1 งานการเงิน
- 2.2 งานบัญชี
- 2.3 งานสารบรรณ
- 2.4 งานประชาสัมพันธ์
- 2.5 ประสานสัมพันธ์มวลชน
- 2.6 งานบุคลากร
- 2.7 งานพัฒนาครู - อาจารย์
- 2.8 งานเอกสารการพิมพ์
- 2.9 งานทะเบียน
- 2.10 งานพัสดุ
- 2.11 งานอาคารสถานที่

ตอนที่ 3 งานกิจการนักเรียน นักศึกษา

- 3.1 งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน
- 3.2 งานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา
- 3.3 งานโครงการพิเศษ
- 3.4 งานปกครอง
- 3.5 งานสวัสดิการพยาบาลและหอพัก

ตอนที่ 4 งานวางแผนและพัฒนา

- 4.1 งานวางแผนและงบประมาณ
- 4.2 งานศูนย์ข้อมูลการศึกษาเพื่ออาชีพและตลาดแรงงาน
- 4.3 งานวิจัย
- 4.4 งานผลิตการค้าและส่งเสริมกิจกรรมสหกรณ์

ตอนที่ 5 งานวิชาการ

- 5.1 งานหลักสูตรพิเศษ
- 5.2 งานหลักสูตรและการสอน
- 5.3 งานสื่อการเรียนการสอน
- 5.4 งานวัดผลและประเมินผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการในวงจำกัดเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกหรือเผยแพร่ข้อมูลข้างต้นแก่บุคคลอื่นเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.5 งานห้องสมุด

5.6 งานอาชีพศึกษาระบบทวิภาคี

ตอนที่ 6 งานเฉพาะแผนกวิชาหรือประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม

6.1 โรงฝึกงาน

6.2 ห้องวิทยาศาสตร์

6.3 ห้องเรียนวิชาสามัญสัมพันธ์หรือวิชาพื้นฐาน

6.4 การบริหารคณะวิชาและแผนกวิชา

2.5.2 วิทยาลัยเทคนิคในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็น
สถานศึกษาดีเด่น ปีการศึกษา 2539

1. วิทยาลัยเทคนิคอุบลราชธานี
2. วิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี
3. วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา
4. วิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม
5. วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์
6. วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น
7. วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย
8. วิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด
9. วิทยาลัยเทคนิคยโสธร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ อาจารย์ที่สอนสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่เปิดสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 ซึ่งประกอบด้วย สถานศึกษาดีเด่น จำนวน 110 คน สถานศึกษาทั่วไป จำนวน 104 คน รวมทั้งสิ้น 214 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อาจารย์ที่สอนสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่เปิดสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้สถานศึกษาเป็นฐาน ดังนี้

1. สุ่มวิทยาลัยเทคนิค แยกตามประเภทของสถานศึกษา โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) มาร้อยละ 50 ของสถานศึกษาแต่ละประเภท ดังนี้

1.1 สถานศึกษาดีเด่น 5 แห่ง

1.2 สถานศึกษาทั่วไป 5 แห่ง

2. อาจารย์ เลือกทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่างดังนี้

2.1 สถานศึกษาดีเด่น อาจารย์ จำนวน 110 คน

2.2 สถานศึกษาทั่วไป อาจารย์ จำนวน 104 คน

รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 214 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ซึ่งมีรายละเอียดตามตารางที่ 3.1
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุผลแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างแยกตามประเภทสถานศึกษา

ลำดับที่	สถานศึกษาดีเด่น	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	วิทยาลัยเทคนิคอุบลราชธานี	22	22
2	วิทยาลัยเทคนิคอุตรธานี	22	22
3	วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา	22	22
4	วิทยาลัยเทคนิคยโสธร	20	-
5	วิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม	22	22
6	วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น	22	22
7	วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์	15	-
8	วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย	20	-
9	วิทยาลัยเทคนิคร้อยเอ็ด	21	-
	รวม	186	110
	สถานศึกษาทั่วไป		
1	วิทยาลัยเทคนิคนครพนม	20	20
2	วิทยาลัยเทคนิคกาฬสินธุ์	21	21
3	วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร	21	21
4	วิทยาลัยเทคนิคชัยภูมิ	21	-
5	วิทยาลัยเทคนิคศรีสะเกษ	22	-
6	วิทยาลัยเทคนิคเลย	21	21
7	วิทยาลัยเทคนิคสุรินทร์	21	21
8	วิทยาลัยเทคนิคอำนาจเจริญ	18	-
9	วิทยาลัยเทคนิคหนองบัวลำภู	15	-
	รวม	180	104
	รวมทั้งสิ้น	366	214

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ชนิด คือ (1) แบบสอบถาม (2) แบบสัมภาษณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสาร 1. แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ ที่มีต่อการบริหารหลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในวิทยาลัยเทคนิค

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ (1) ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร (2) ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน (3) ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตรแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ คือ มากที่สุด มาก น้อย และน้อยที่สุด โดยถือเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- 4 หมายถึง ปัญหามากที่สุด
- 3 หมายถึง ปัญหามาก
- 2 หมายถึง ปัญหาน้อย
- 1 หมายถึง ปัญหาน้อยที่สุด

2. แบบสัมภาษณ์ มีลักษณะเป็นแบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured interview)

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

3.2.1.1 แบบสอบถาม ได้ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาหลักทฤษฎี แนวคิด จากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสร้างแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า เกี่ยวกับความคิดเห็นของอาจารย์ ที่มีต่อการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ โดยศึกษาจากงานวิจัยของ ทองพูน กิ่งนาค (2533 : ภาคผนวก) โกศล ศรีขวัญ (2535 : ภาคผนวก) นันทา เศรษฐปราโมทย์ (2539 : ภาคผนวก)

2. สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง จากตัวแปรทั้ง 3 ด้าน

3. นำแบบสอบถามที่สร้างแล้วเสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อวางกรอบแนะนำและปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องของภาษาซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วยบุคคล ต่อไป

4.1 นายเดชา ศิริรัตน์ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการวิทยาลัยเทคโนโลยี
ธนบุรี

4.2 นายสุรัตน์ จันแฉ่ม ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก
จังหวัดอุดรธานี

4.3 นายวันชัย ศรีแก้ว ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครพนม

4.4 ดร.ชาตุนิวัฒน์ ตรีศรี ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและ

เทคโนโลยีนครพนม

4.5 นายศักดิ์ กิ่งไต้ อาจารย์ 2 ระดับ 7 วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร

5. นำแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะแล้ว นำมาปรึกษาอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม เมื่อพิจารณาแก้ไขให้เหมาะสมแล้วจึงนำไปทดลองใช้ต่อไป

3.2.1.2 แบบสัมภาษณ์ ใช้แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured interview)

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

สำหรับแบบสอบถาม ได้ดำเนินการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยการทดสอบเบื้องต้น (Try - out) จากวิทยาลัยเทคนิคที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์ผู้สอน วิทยาลัยเทคนิคยโสธร จำนวน 20 คนและวิทยาลัยเทคนิคศรีสะเกษ จำนวน 22 คน รวมกลุ่มตัวอย่างในการทดสอบเบื้องต้นครั้งนี้ จำนวน 42 คน ค่าความเชื่อมั่นของ แบบสอบถามหาได้โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟา (α - Coefficient) ของ Cronbach โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ .80 ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.92 และเป็นรายด้าน ดังนี้

1. ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร ซึ่งเกี่ยวกับการวางแผนการใช้หลักสูตร ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .86
2. ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน
 - 2.1 การจัดครูเข้าสอน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .84
 - 2.2 การฝึกงาน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .81
 - 2.3 การประเมินผลการเรียนการสอน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .91
3. การสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร
 - 3.1 สิ่งอำนวยความสะดวก ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .85
 - 3.2 การนิเทศและการพัฒนาบุคลากร ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. บันทึกเสนอขออนุญาตให้งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามถึงกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากอาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เป็นกลุ่มตัวอย่างดังที่กำหนดไว้

2. นำหนังสือเสนอต่อกรมอาชีวศึกษา เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ แล้วนำหนังสือที่ผ่านการพิจารณาแล้วมาเสนอต่อกองวิทยาลัยเทคนิค เพื่อออกหนังสือขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลต่อไป

3. การส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง โดยทำการส่งทางไปรษณีย์พร้อมซองเปล่าติดแสตมป์เพื่อส่งไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างข้างต้นระหว่างวันที่ 1 มิถุนายน 2542 ถึง 30 มิถุนายน 2542 เพื่อขอความร่วมมือในการแจกแบบสอบถามให้อาจารย์ได้ตอบแบบสอบถามและเก็บรวบรวมส่งผู้วิจัยทางไปรษณีย์แบบสอบถามกลับ

4. การรวบรวมแบบสอบถาม ให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่งแบบสอบถามกลับทางไปรษณีย์ กรณียังไม่ได้รับแบบสอบถามส่งกลับมา ผู้วิจัยจะเดินทางไปรวบรวมด้วยตัวเอง ซึ่งแบบสอบถามที่นำส่งจำนวนทั้งสิ้น 214 ชุด ได้รับกลับคืนมาและอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์จำนวน 187 ชุด คิดเป็นร้อยละ 88

5. หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ไปสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างอีกวิทยาลัย ๆ ละ 2 คน จำนวน 20 คน ด้วยการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured interview)

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ตรวจสอบจำนวนและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาแต่ละฉบับ
2. ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC+ (Statistical Package for the Social Sciences /Personal Computer Plus)
3. ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่และร้อยละ
4. ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็น การบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หาค่าเฉลี่ย (X) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
5. เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของข้อมูลเป็น 4 ระดับ โดยใช้จุดตัดคะแนนเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ ดังนี้
 - 3.51 - 4.00 หมายถึง ความคิดเห็นของอาจารย์ที่เห็นว่า มีปัญหาในระดับมากที่สุด
 - 2.51 - 3.50 หมายถึง ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีความเห็นว่า มีปัญหาในระดับมาก
 - 1.51 - 2.50 หมายถึง ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีความเห็นว่า มีปัญหาในระดับน้อย
 - 1.00 - 1.50 หมายถึง ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีความเห็นว่า มีปัญหาในระดับน้อยที่สุด

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย (Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. สถิติทดสอบ t (t -test)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในด้านต่าง ๆ 3 ด้าน คือ (1) ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร (2) ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน (3) ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย ในภาพรวมและแต่ละด้าน โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 1 และข้อที่ 2 ได้แก่

1. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน และด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร โดยจำแนกตามประเภทของสถานศึกษาและประสบการณ์การสอนภาพรวมและรายด้าน

2. เปรียบเทียบการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามประเภทสถานศึกษา

3. เปรียบเทียบการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามประสบการณ์การสอน

ตอนที่ 3 ประมวลผลการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured interview)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็นประเภทสถานศึกษา และประสบการณ์การสอน

ตารางที่ 4.1 จำนวนและค่าร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ประเภทสถานศึกษาและประสบการณ์การสอน

ข้อมูลทั่วไป	อาจารย์ (n = 187)	
	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทสถานศึกษา		
สถานศึกษาดีเด่น	95	50.81
สถานศึกษาทั่วไป	92	49.19
รวม	187	100
ประสบการณ์การสอน		
ต่ำกว่า 5 ปี	55	29.41
ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป	132	70.59
รวม	187	100

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นถึงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นอาจารย์ แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกเป็นสถานศึกษาดีเด่น 5 แห่ง จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 50.81 สถานศึกษาทั่วไป 5 แห่ง จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 49.19 เมื่อพิจารณาจากประสบการณ์การสอนพบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีมากกว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอน ต่ำกว่า 5 ปี โดยอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีจำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 70.59 และอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปี มีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 29.41

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานเกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในด้านต่าง ๆ 3 ด้าน ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัญหาและลำดับที่ของปัญหาการบริหารหลักสูตร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ โดยภาพรวมและรายด้าน

การบริหารหลักสูตร	อาจารย์ (n = 187)			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา	ลำดับที่
1. ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร				
การวางแผนการใช้หลักสูตร	2.70	.47	มาก	
รวม	2.70	.47	มาก	2
2. ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน				
2.1 การจัดครูเข้าสอน	2.60	.49	มาก	3
2.2 การฝึกงาน	2.63	.44	มาก	2
2.3 การประเมินผลการเรียนการสอน	2.71	.52	มาก	1
รวม	2.65	.41	มาก	3
3. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร				
3.1 สิ่งอำนวยความสะดวก	2.77	.46	มาก	1
3.2 การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา	2.72	.54	มาก	2
รวม	2.74	.31	มาก	1
รวม	2.69	.40	มาก	-

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่าปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวมมีปัญหายอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.69$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านมีปัญหายอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร ($\bar{X} = 2.74$) ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร ($\bar{X} = 2.70$) และด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.65$) ตามลำดับ

ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการวางแผนการใช้หลักสูตร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.70$)

ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วย 3 ด้านย่อย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.65$) เมื่อพิจารณาในด้านย่อย พบว่ามีปัญหายอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้ การประเมินผลการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.71$) การฝึกงาน ($\bar{X} = 2.63$) และการจัดครูเข้าสอน ($\bar{X} = 2.60$) ตามลำดับ

ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย 2 ด้านย่อย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.74$) เมื่อพิจารณาในด้านย่อย พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้ สิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 2.77$) และการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ($\bar{X} = 2.72$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัญหาและลำดับที่ของปัญหาการบริหารหลักสูตรตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร เป็นรายชื่อ

การบริหารหลักสูตร	อาจารย์ (n = 187)			
	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	ลำดับที่
1. ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร				
การวางแผนการใช้หลักสูตร				
1. การประชุมอาจารย์เพื่อวางแผนในการจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามหลักการ จุดหมาย และโครงสร้างของหลักสูตร.....	2.76	.69	มาก	3
2. การจัดอบรมสัมมนาแก่อาจารย์ที่สอนทุกรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ.....	2.78	.75	มาก	2
3. การเตรียมเอกสารต่าง ๆ เช่น ใบความรู้ คู่มือครู ใบงาน แบบเรียน แผนการสอน บันทึกการสอน	2.72	.65	มาก	5
4. การตรวจสอบ จุดหมายและโครงสร้างของหลักสูตรก่อนนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอน.....	2.63	.79	มาก	8
5. การสำรวจความพร้อม ของอาจารย์ในการสอนวิชาต่าง ๆ ก่อนจัดอาจารย์เข้าสอน.....	2.64	.79	มาก	7
6. การประชุมชี้แจงผู้ปกครองของนักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร.	2.78	.79	มาก	1
7. การประชาสัมพันธ์หลักสูตรใหม่ไปยังหน่วยงานต่าง ๆ.....	2.66	.96	มาก	6
8. การเตรียมอาคารสถานที่ ห้องเรียนให้เพียงพอ....	2.59	.79	มาก	9
9. การเตรียมแผนการใช้เงินงบประมาณสำหรับวัสดุครุภัณฑ์.....	2.74	.71	มาก	4
รวม	2.70	.47	มาก	

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่าปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร ซึ่งเกี่ยวกับการวางแผนการใช้หลักสูตร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทุกข้อมีระดับปัญหาอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่ 6 “การประชุมชี้แจงผู้ปกครองของนักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร” มีค่าเฉลี่ยของปัญหาสูงสุด ($\bar{X} = 2.78$) รองลงมาได้แก่ข้อที่ 2 “การจัดอบรมสัมมนาแก่อาจารย์ที่สอนทุกรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ” ($\bar{X} = 2.78$) และข้อที่ 1 “การประชุมอาจารย์เพื่อวางแผนในการจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามหลักการจุดหมายและโครงสร้างของหลักสูตร” ($\bar{X} = 2.76$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่ 8 “การเตรียมอาคารสถานที่ ห้องเรียนให้เพียงพอ” มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 2.59$) โดยมีเกณฑ์ของปัญหาอยู่ในระดับมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัญหาและลำดับที่ของปัญหาการบริหาร
หลักสูตรตามความคิดเห็นของอาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ในด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน

การบริหารหลักสูตร	อาจารย์ (n = 187)			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา	ลำดับ ที่
2. ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน				
2.1 การจัดครูเข้าสอน	2.60	.49	มาก	3
1. การอบรมสัมมนาแก่อาจารย์ที่สอนทุกรายวิชา ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ.....	2.81	.85	มาก	1
2. การทำแผนการสอนตลอดปี.....	2.54	.74	มาก	6
3. การจัดอาจารย์เข้าสอนตามความถนัดและตรงกับ วุฒิทางการศึกษา.....	2.58	.83	มาก	4
4. การจัดบุคคลภายนอก / ผู้ชำนาญการหรือเจ้าของ สถานประกอบการมาเป็นวิทยากรในบางหัวข้อหรือ รายวิชา.....	2.53	.87	มาก	7
5. การจัดอาจารย์เข้าสอนแทนเมื่ออาจารย์ประจำวิชา ไปราชการหรือไม่มาทำการสอน.....	2.58	.86	มาก	3
6. การจัดทำโครงการสอนและบันทึกการสอน.....	2.59	.68	มาก	2
7. การแบ่งคาบสอนของอาจารย์ให้มีจำนวนใกล้เคียงกัน ในแต่ละภาคเรียน.....	2.56	.79	มาก	5
2.2 การฝึกงาน	2.63	.44	มาก	2
1. การจัดห้องปฏิบัติงานในโรงฝึกงานให้นักเรียน.....	2.53	.69	มาก	7
2. การจัดหาวัสดุฝึก เครื่องมือ วัสดุภัณฑ์และชุดฝึก ทดลองสำหรับการเรียนภาคปฏิบัติของนักเรียน.....	2.78	.61	มาก	2
3. การควบคุมดูแลการปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติงาน ภายในสถานศึกษา.....	2.42	.60	น้อย	8
4. ในการสำรวจความเพียงพอของสถานประกอบการใน การรับนักเรียนฝึกงาน.....	2.56	.79	มาก	5
5. การส่งนักเรียนออกฝึกงานในสถานประกอบการ อย่างต่อเนื่อง.....	2.56	.83	มาก	4
6. การจัดให้นักเรียนได้ฝึกงานที่เหมาะสมและ สัมพันธ์กับเนื้อหาทฤษฎีที่ได้เรียน.....	2.84	.67	มาก	1

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

การบริหารหลักสูตร	อาจารย์ (n = 187)			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา	ลำดับที่
7. การนิเทศนักเรียนที่ออกฝึกงานในสถานประกอบการ.....	2.56	.72	มาก	6
8. การจัดทำความร่วมมือกับสถานประกอบการ ทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อประโยชน์ทางการ ศึกษา.....	2.70	.66	มาก	3
2.3 การประเมินผลการเรียนการสอน	2.71	.52	มาก	1
1. การวางแผนจัดการประเมินผลการเรียนภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติให้เป็นแนวเดียวกัน.....	2.51	.67	มาก	9
2. การตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบจากฝ่าย วิชาการ.....	2.73	.76	มาก	3
3. การสร้างข้อสอบมาตรฐานไว้ใช้ในการสอบ แต่ ละวิชา.....	2.95	.72	มาก	2
4. การนำเกณฑ์ประเมินผลมาวิเคราะห์ร่วมกันก่อน ประกาศผลแต่ละครั้ง.....	2.67	.71	มาก	6
5. การจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ที่เป็นประโยชน์ต่อ การวัดผล.....	2.52	.77	มาก	8
6. การส่งเสริมให้อาจารย์เข้ารับการอบรมสัมมนา เกี่ยวกับการวัดผล และประเมินผลการสร้าง ข้อสอบ.....	2.70	.84	มาก	4
7. การสนับสนุนให้มีการจัดตั้งธนาคารข้อสอบภายใน วิทยาลัย.....	2.99	.81	มาก	1
8. การติดตามนักเรียนที่จบหลักสูตรเพื่อประเมินว่า สอดคล้องกับตลาดแรงงานเพียงใด.....	2.70	.68	มาก	5
9. การประเมินผลคุณภาพ / ปริมาณของผลผลิตที่ ได้จากการฝึกภาคปฏิบัติของนักเรียน.....	2.64	.66	มาก	7
รวม	2.65	.41	มาก	

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่าปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.65$) เมื่อพิจารณาในด้านย่อยมีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้านเช่นเดียวกัน เรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ การประเมินผลการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.71$) การฝึกงาน ($\bar{X} = 2.63$) การจัดครูเข้าสอน ($\bar{X} = 2.60$) ตามลำดับ

การจัดครูเข้าสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.60$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่ 1 “การอบรมสัมมนาแก่อาจารย์ที่สอนทุกรายวิชา ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ” มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงสุด ($\bar{X} = 2.81$) รองลงมาได้แก่ข้อที่ 6 “การจัดทำโครงการสอนและบันทึกการสอน” ($\bar{X} = 2.59$) และข้อที่ 5 “การจัดอาจารย์เข้าสอนแทนเมื่ออาจารย์ประจำวิชาไปราชการหรือไม่มาทำการสอน” ($\bar{X} = 2.58$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่ 4 “การจัดบุคคลภายนอก / ผู้ชำนาญการหรือเจ้าของสถานประกอบการมาเป็นวิทยากรในบางหัวข้อหรือรายวิชา” มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 2.53$) โดยมีเกณฑ์ของปัญหาอยู่ในระดับมาก

การฝึกงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.63$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ 6 “การจัดให้นักเรียนได้ฝึกงานที่เหมาะสมและสัมพันธ์กับเนื้อหาทฤษฎีที่ได้เรียน” มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงสุด ($\bar{X} = 2.84$) รองลงมาได้แก่ข้อที่ 2 “การจัดหาวัสดุฝึก เครื่องมือ ครุภัณฑ์และชุดฝึกทดลองสำหรับการปฏิบัติของนักเรียน” ($\bar{X} = 2.78$) และข้อที่ 8 “การจัดทำความร่วมมือกับสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา” ($\bar{X} = 2.60$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่ 3 “การควบคุมดูแลการปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติงานภายในสถานศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 2.42$) โดยมีเกณฑ์ของปัญหาอยู่ในระดับน้อย

การประเมินผลการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.71$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่ 7 “การสนับสนุนให้มีการจัดตั้งธนาคารข้อสอบภายในวิทยาลัย” มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงสุด ($\bar{X} = 2.99$) รองลงมาได้แก่ ข้อที่ 3 “การสร้างข้อสอบมาตรฐานไว้ใช้ในการสอบแต่ละวิชา” ($\bar{X} = 2.95$) และข้อที่ 2 “การตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบจากฝ่ายวิชาการ” ($\bar{X} = 2.73$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่ 1 “การวางเกณฑ์การประเมินผลการเรียนภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติให้เป็นแนวเดียวกัน” มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 2.51$) โดยมีเกณฑ์ของปัญหาอยู่ในระดับมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัญหาและลำดับที่ของปัญหาการบริหาร
หลักสูตร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออก
เฉิงเหนือ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร

การบริหารหลักสูตร	อาจารย์ (n = 187)			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา	ลำดับที่
3. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร				
3.1 สิ่งอำนวยความสะดวก	2.77	.46	มาก	1
1. การจัดให้มีอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาเพียงพอต่อการ เรียนการสอน.....	2.98	.66	มาก	1
2. การสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการค้นคว้าและผลิต สื่อที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน.....	2.91	.65	มาก	3
3. การจัดห้องโสตทัศนศึกษาให้อื้ออำนวยต่อผู้มาใช้ บริการ.....	2.91	.79	มาก	2
4. การจัดหาเอกสารประกอบการเรียนทางด้าน อิเล็กทรอนิกส์ให้เพียงพอและทันเวลาต่อการเรียน...	2.76	.69	มาก	7
5. การจัดให้มีวัสดุ ครุภัณฑ์อย่างเพียงพอ และทันสมัย สำหรับการเรียนภาคปฏิบัติ.....	2.90	.66	มาก	4
6. การจัดห้องสมุดให้มีบรรยากาศที่อำนวยต่อการ ค้นคว้า.....	2.61	.91	มาก	8
7. การจัดห้องเรียน ห้องปฏิบัติ ห้องทดลองเหมาะสม กับรายวิชา ที่เรียนและเพียงพอ.....	2.80	.70	มาก	6
8. การจัดงบประมาณในการสนับสนุนด้านการจัดสิ่ง อำนวยความสะดวก.....	2.82	.71	มาก	5
9. การจัดสิ่งสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้าและประปา อย่างเพียงพอ.....	2.20	.69	น้อย	9
3.2 การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา	2.72	.54	มาก	2
1. การกำหนดนโยบายในการนิเทศการสอนใน วิทยาลัยอย่างชัดเจน.....	2.67	.81	มาก	8
2. การจัดให้มีการปฐมนิเทศอาจารย์ใหม่	2.40	.79	มาก	10
3. การนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน.....	2.67	.79	มาก	9
4. การอบรม / สัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อเพิ่มพูน ทักษะให้แก่อาจารย์สอนวิชาชีพ.....	2.82	.69	มาก	2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีที่คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงชื่อของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

การบริหารหลักสูตร	อาจารย์ (n = 187)			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา	ลำดับที่
5. การติดตาม กำกับ ดูแลและแก้ปัญหาการจัด การเรียนการสอนอยู่เสมอ.....	2.68	.74	มาก	7
6. การจัดหาตำรา คู่มือหรือหนังสือที่เป็น ประโยชน์เพื่อให้ อาจารย์ได้ศึกษาค้นคว้า.....	2.72	.74	มาก	5
7. การให้ความสนใจและร่วมมือในการปรับปรุง การเรียนการสอนทุกรายวิชา.....	2.81	.66	มาก	3
8. การวางแผนพัฒนาบุคลากรทั้งระยะสั้นและ ระยะยาว.....	2.80	.80	มาก	4
9. การสนับสนุนให้อาจารย์เข้ารับการฝึกงาน/ดูงาน ในสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชน ในสาขาที่เกี่ยวข้อง.....	2.91	.77	มาก	1
10. การส่งเสริมให้อาจารย์ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมทั้งใน และต่างประเทศในสาขาที่สอน.....	2.69	.73	มาก	6
รวม	2.74	.31	มาก	

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่าปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร โดยภาพรวมพบว่ามีอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 2.74$) เมื่อพิจารณาในด้านย่อยพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้านเช่นเดียวกัน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้ สิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 2.77$) และการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ($\bar{X} = 2.72$) ตามลำดับ

สิ่งอำนวยความสะดวก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.77$) เมื่อพิจารณาเป็น รายข้อส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ 1 “การจัดให้มีอุปกรณ์โสตทัศนศึกษา เพียงพอต่อการเรียนการสอน” มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงสุด ($\bar{X} = 2.98$) รองลงมาได้แก่ข้อที่ 3 “การจัดห้องโสตทัศนศึกษาให้เอื้ออำนวยต่อผู้มาใช้บริการ” ($\bar{X} = 2.91$) และข้อที่ 2 “การสนับสนุน และส่งเสริมให้มีการค้นคว้าและผลิตสื่อที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน” ($\bar{X} = 2.91$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่ 9 “การจัดสิ่งสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้าและประปาอย่างเพียงพอ” มีค่าเฉลี่ยของปัญหา อยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 2.20$) โดยมีเกณฑ์ของระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย

การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.72$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ 9 “การสนับสนุนให้อาจารย์เข้ารับการฝึกงาน / ศึกษาดูงานในสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนในสาขาที่เกี่ยวข้อง” มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงสุด ($\bar{X} = 2.91$) รองลงมาได้แก่ ข้อที่ 4 “การอบรม / สัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อเพิ่มพูนทักษะให้แก่อาจารย์สอนวิชาชีพ” ($\bar{X} = 2.82$) และข้อที่ 7 “การให้ความสนใจและร่วมมือในการปรับปรุงการเรียนการสอนทุกรายวิชา” ($\bar{X} = 2.81$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่ 2 “การจัดให้มีการประชุมนิเทศอาจารย์ใหม่” มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 2.40$) โดยมีเกณฑ์ของปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัญหาและลำดับที่ของปัญหาการบริหารหลักสูตร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในสถานศึกษาดีเด่น โดยภาพรวมและรายด้าน

การบริหารหลักสูตร	อาจารย์ (n=95)			
	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	ลำดับที่
1. ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร				
การวางแผนการใช้หลักสูตร	2.68	.52	มาก	
รวม	2.68	.52	มาก	2
2. ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน				
2.1 การจัดครูเข้าสอน	2.592	.54	มาก	3
2.2 การฝึกงาน	.62	.49	มาก	2
2.3 การประเมินผลการเรียนการสอน	2.69	.63	มาก	1
รวม	2.64	.48	มาก	3
3. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร				
3.1 สิ่งอำนวยความสะดวก	2.73	.56	มาก	1
3.2 การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา	2.68	.64	มาก	2
รวม	2.70	.37	มาก	1
รวม	2.67	.49	มาก	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ก่อนเผยแพร่การใช้งานเพื่อการเรียนการสอน ไม่ควรนำข้อมูลนี้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่าปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในสถานศึกษาดีเด่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.67$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร ($\bar{X} = 2.67$) ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร ($\bar{X} = 2.68$) ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.64$)

ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการวางแผนการใช้หลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.68$)

ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.64$) เมื่อพิจารณาในด้านย่อย พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ การประเมินผลการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.69$) การฝึกงาน ($\bar{X} = 2.62$) และการจัดครูเข้าสอน ($\bar{X} = 2.59$) ตามลำดับ

ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.70$) เมื่อพิจารณาในด้านย่อย พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้ สิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 2.73$) และการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ($\bar{X} = 2.68$) ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัญหาและลำดับที่ของปัญหาการบริหารหลักสูตร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในสถานศึกษาดีเด่น ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร

การบริหารหลักสูตร	อาจารย์ (n = 95)			
	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	ลำดับที่
1. ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร				
การวางแผนการใช้หลักสูตร	2.68	.52	มาก	
1. การประชุมอาจารย์เพื่อวางแผนในการจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามหลักการ จุดหมายและโครงสร้างของหลักสูตร.....	2.71	.73	มาก	5
2. การจัดอบรมสัมมนาแก่อาจารย์ที่สอนทุกรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ.....	2.76	.86	มาก	1
3. การเตรียมเอกสารต่าง ๆ เช่น ใบความรู้ คู่มือครู ใบงานแบบเรียน แผนการสอนบันทึกการสอน.....	2.74	.70	มาก	3
4. การตรวจสอบ จุดหมายและ โครงสร้างของหลักสูตรก่อนนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอน.....	2.72	.82	มาก	4
5. การสำรวจความพร้อมของอาจารย์ในการสอนวิชาต่าง ๆ ก่อนจัดอาจารย์เข้าสอน.....	2.65	.80	มาก	6
6. การประชุมชี้แจงผู้ปกครองของนักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร.....	2.64	.85	มาก	7
7. การประชาสัมพันธ์หลักสูตรใหม่ไปยังหน่วยงานต่าง ๆ	2.61	.99	มาก	8
8. การเตรียมอาคารสถานที่ ห้องเรียนให้เพียงพอ.....	2.53	.86	มาก	9
9. การเตรียมแผนการใช้เงินงบประมาณสำหรับวัสดุครุภัณฑ์.....	2.75	.80	มาก	2
รวม	2.68	.52	มาก	

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่าปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในสถานศึกษาดีเด่น ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร ซึ่งเกี่ยวกับการวางแผนการใช้หลักสูตรมีปัญหา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.68$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีปัญหา อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่ 2 “การจัดอบรมสัมมนาแก่อาจารย์ที่สอนทุกรายวิชาทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ” มีค่าเฉลี่ยของปัญหาสูงสุด ($\bar{X} = 2.76$) รองลงมาได้แก่ข้อที่ 10 “การเตรียมแผนการใช้

เงินงบประมาณสำหรับวัสดุ ครุภัณฑ์” ($\bar{X} = 2.75$) และข้อที่ 3 “การเตรียมเอกสารต่าง ๆ เช่น ใบความรู้ คู่มือครู ใบงาน แบบเรียน แผนการสอน บันทึกการสอน” ($\bar{X} = 2.74$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่ 8 “การเตรียมอาคารสถานที่ ห้องเรียนให้เพียงพอ”มีค่าเฉลี่ยของระดับปัญหาอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 2.53$) โดยมีเกณฑ์ของระดับปัญหาอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัญหาและลำดับที่ของปัญหาการบริหารหลักสูตร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในสถานศึกษาดีเด่น ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน

การบริหารหลักสูตร	อาจารย์ (n = 95)			
	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	ลำดับที่
2. ด้านการดำเนินการเรียนการสอน				
2.1 การจัดครูเข้าสอน	2.59	.54	มาก	3
1. การอบรมสัมมนาแก่อาจารย์ที่สอนทุกรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ.....	2.69	.93	มาก	1
2. การทำแผนการสอนตลอดปี.....	2.55	.75	มาก	5
3. การจัดอาจารย์เข้าสอนตามความถนัดและตรงกับวุฒิทางการศึกษา.....	2.60	.86	มาก	4
4. การจัดบุคคลภายนอก / ผู้ชำนาญการหรือเจ้าของสถานประกอบการมาเป็นวิทยากรในบางหัวข้อหรือรายวิชา....	2.43	.94	น้อย	7
5. การจัดอาจารย์เข้าสอนแทนเมื่ออาจารย์ประจำวิชาไปราชการหรือไม่มาทำการสอน.....	2.65	.87	มาก	3
6. การจัดทำโครงการสอนและบันทึก การสอน.....	2.68	.73	มาก	2
7. การแบ่งคาบสอนของอาจารย์ให้มีจำนวนใกล้เคียงกันในแต่ละภาคเรียน.....	2.54	.81	มาก	6
2.2 การฝึกงาน	2.62	.49	มาก	2
1. การจัดห้องปฏิบัติงานในโรงฝึกงานให้ นักเรียน.....	2.55	.68	มาก	6
2. การจัดหาวัสดุฝึก เครื่องมือ ครุภัณฑ์ และชุดฝึกทดลองสำหรับการเรียนภาค ปฏิบัติของนักเรียน.....	2.71	.68	มาก	2
3. การควบคุมดูแลการปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติงานภายในสถานศึกษา.....	2.46	.60	น้อย	8
4. การสำรวจความเพียงพอของสถานประกอบการในการรับนักเรียนฝึกงาน.....	2.66	.83	มาก	3

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

การบริหารหลักสูตร	อาจารย์ (n = 95)			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา	ลำดับ ที่
5. การส่งนักเรียนออกฝึกงานในสถานประกอบการ อย่างต่อเนื่อง.....	2.65	.85	มาก	4
6. การจัดให้นักเรียน ได้ฝึกงานที่เหมาะสมและสัมพันธ์กับ เนื้อหาทฤษฎีที่ได้เรียน.....	2.81	.73	มาก	1
7. การนิเทศนักเรียนที่ออกฝึกงานในสถานประกอบการ...	2.51	.77	มาก	7
8. การจัดทำความร่วมมือกับสถานประกอบการทั้งภาครัฐ และเอกชนเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา.....	2.61	.72	มาก	6
2.3 การประเมินผลการเรียนการสอน	2.69	.67	มาก	1
1. การวางแผนจัดการประเมินผลการเรียน ภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติให้เป็นแนวเดียวกัน.....	2.52	.87	มาก	9
2. การตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบจากฝ่ายวิชาการ..	2.65	.87	มาก	6
3. การสร้างข้อสอบมาตรฐาน ไว้ใช้ในการสอบแต่ละวิชา...	2.91	.84	มาก	2
4. การนำเกณฑ์ประเมินผลมาวิเคราะห์ร่วมกันก่อน ประกาศผลแต่ละครั้ง.....	2.67	.75	มาก	4
5. การจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ที่เป็นประโยชน์ต่อการ วัดผล.....	2.52	.89	มาก	8
6. การส่งเสริมให้อาจารย์เข้ารับการอบรม สัมมนาเกี่ยวกับ การวัดผลและประเมินผลการสร้างข้อสอบ.....	2.65	.99	มาก	5
7. การสนับสนุนให้มีการจัดตั้งธนาคารข้อสอบภายใน วิทยาลัย.....	2.96	.93	มาก	1
8. การติดตามนักเรียนที่จบหลักสูตรเพื่อประเมินว่า สอดคล้องกับตลาดแรงงานเพียงใด.....	2.74	.79	มาก	3
9. การประเมินผลคุณภาพ/ปริมาณของผลผลิตที่ได้จากการ ฝึกภาคปฏิบัติของนักเรียน.....	2.58	.74	มาก	7
รวม	2.64	.48	มาก	3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่าปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในสถานศึกษาดีเด่น ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.64$) เมื่อพิจารณาในด้านย่อยมีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้านเช่น เดียวกัน เรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ การประเมินผลการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.69$) การฝึกงาน ($\bar{X} = 2.62$) การจัดครูเข้าสอน ($\bar{X} = 2.59$) ตามลำดับ

การจัดครูเข้าสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.59$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่ 1 “การอบรมสัมมนาแก่อาจารย์ที่สอนทุกรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ” มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงสุด ($\bar{X} = 2.69$) รองลงมาได้แก่ข้อที่ 6 “การจัดทำโครงการสอนและบันทึกการสอน” ($\bar{X} = 2.68$) และข้อที่ 5 “การจัดอาจารย์เข้าสอนแทนเมื่ออาจารย์ประจำวิชาไปราชการหรือไม่มาทำการสอน” ($\bar{X} = 2.65$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่ 4 “การจัดบุคคลภายนอก / ผู้ชำนาญการหรือเจ้าของสถานประกอบการมาเป็นวิทยากรในบางหัวข้อหรือรายวิชา” มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 2.43$) โดยมีเกณฑ์ของปัญหาอยู่ในระดับน้อย

การฝึกงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.62$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ 6 “การจัดให้นักเรียนได้ฝึกงานที่เหมาะสมและสัมพันธ์กับเนื้อหาทฤษฎีที่ได้เรียน” มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงสุด ($\bar{X} = 2.81$) รองลงมาได้แก่ข้อที่ 2 “การจัดหาวัสดุฝึก เครื่องมือ ครุภัณฑ์และชุดฝึกทดลองสำหรับการปฏิบัติของนักเรียน” ($\bar{X} = 2.71$) และข้อที่ 4 “การสำรวจความเพียงพอของสถานประกอบการในการรับนักเรียนฝึกงาน” ($\bar{X} = 2.66$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่ 3 “การควบคุมดูแลการปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติงานภายในสถานศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 2.46$) โดยมีเกณฑ์ของปัญหาอยู่ในระดับน้อย

การประเมินผลการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.69$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่ 7 “การสนับสนุนให้มีการจัดตั้งธนาคารข้อสอบภายในวิทยาลัย” มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงสุด ($\bar{X} = 2.96$) รองลงมาได้แก่ ข้อที่ 3 “การสร้างข้อสอบมาตรฐานไว้ใช้ในการสอบแต่ละวิชา” ($\bar{X} = 2.91$) และข้อที่ 8 “การติดตามนักเรียนที่จบหลักสูตรเพื่อประเมินว่าสอดคล้องกับตลาดแรงงานเพียงใด” ($\bar{X} = 2.74$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่ 1 “การวางเกณฑ์การประเมินผลการเรียนภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติให้เป็นแนวเดียวกัน” มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 2.52$) โดยมีเกณฑ์ของปัญหาอยู่ในระดับมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัญหาและลำดับที่ของปัญหาการบริหาร
หลักสูตร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ในสถานศึกษาดีเด่น ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร

การบริหารหลักสูตร	อาจารย์ (n = 95)			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา	ลำดับ ที่
3. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร				
3.1 สิ่งอำนวยความสะดวก	2.73	.56	มาก	1
1. การจัดให้มีอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาเพียงพอต่อการ เรียนการสอน.....	2.95	.76	มาก	1
2. การสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการค้นคว้าและ ผลิตสื่อที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน.....	2.84	.78	มาก	3
3. การจัดห้องโสตทัศนศึกษาให้เอื้ออำนวยต่อผู้มา ใช้บริการ.....	2.87	.88	มาก	2
4. การจัดหาเอกสารประกอบการเรียนทางด้าน อิเล็กทรอนิกส์ให้เพียงพอและทันเวลาต่อการ เรียน.....	2.78	.75	มาก	5
3. การจัดให้มีวัสดุ ครุภัณฑ์อย่างเพียงพอและทัน สมัยสำหรับการเรียนภาคปฏิบัติ.....	2.79	.77	มาก	4
4. การจัดห้องสมุดให้มีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อ การค้นคว้า.....	2.59	.98	มาก	8
5. การจัดห้องเรียนห้องปฏิบัติห้องทดลองเหมาะสม กับรายวิชาที่เรียนและเพียงพอ.....	2.72	.78	มาก	7
6. การจัดงบประมาณในการสนับสนุนด้านการจัด สิ่งอำนวยความสะดวก.....	2.74	.79	มาก	6
7. การจัดสิ่งสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้าและประปา อย่างเพียงพอ.....	2.26	.81	น้อย	9
3.2 การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทาง				
การศึกษา	2.69	.63	มาก	1
1. การกำหนดนโยบายในการนิเทศการสอนใน วิทยาลัยอย่างชัดเจน.....	2.60	.89	มาก	8
2. การจัดให้มีการปฐมนิเทศอาจารย์ใหม่.....	2.40	.87	น้อย	10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

การบริหารหลักสูตร	อาจารย์ (n = 95)			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา	ลำดับ ที่
3. การนิเทศภายในเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน..	2.59	.88	มาก	9
4. การอบรม/สัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อเพิ่มพูน ทักษะให้แก่อาจารย์ผู้สอนวิชาชีพ.....	2.73	.75	มาก	5
5. การติดตาม กำกับ ดูแลและแก้ปัญหาการจัดการ เรียนการสอนอยู่เสมอ.....	2.73	.82	มาก	4
6. การจัดหาตำรา คู่มือหรือหนังสือที่เป็นประโยชน์ เพื่อให้อาจารย์ได้ศึกษาค้นคว้า.....	2.71	.82	มาก	6
7. การให้ความสนใจและร่วมมือในการปรับปรุง การเรียนการสอนทุกรายวิชา.....	2.76	.75	มาก	3
8. การวางแผนพัฒนาบุคลากรทั้งระยะสั้นและ ระยะยาว.....	2.78	.87	มาก	2
9. การสนับสนุนให้อาจารย์เข้ารับการฝึกงาน/ดูงาน ในสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนใน สาขาที่เกี่ยวข้อง.....	2.87	.85	มาก	1
8. การส่งเสริมให้อาจารย์ศึกษาต่อเพิ่มเติมทั้งใน และต่างประเทศในสาขาที่สอน.....	2.67	.83	มาก	7
รวม	2.70	.37	มาก	

จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่าปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในสถานศึกษาคิดเด่น ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.70$) เมื่อพิจารณาในด้านย่อยพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับ มากทุกด้านเช่นเดียวกัน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้ สิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 2.73$) และการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ($\bar{X} = 2.68$) ตามลำดับ

สิ่งอำนวยความสะดวก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.73$) เมื่อพิจารณาเป็น รายข้อส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ 1 “การจัดให้มีอุปกรณ์โสตทัศนศึกษา เพียงพอต่อการเรียนการสอน” มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงสุด ($\bar{X} = 2.95$) รองลงมาได้แก่ข้อที่ 3 “การจัดห้องโสตทัศนศึกษาให้อื้ออานวยต่อผู้มาใช้บริการ” ($\bar{X} = 2.87$) และข้อที่ 2 “การสนับสนุน และส่งเสริมให้มีการค้นคว้าและผลิตสื่อที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน” ($\bar{X} = 2.84$)ตามลำดับ

ส่วนข้อที่ 9 “การจัดสิ่งสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้าและประปาอย่างเพียงพอ” มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 2.26$) โดยมีเกณฑ์ของระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย

การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.69$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ 9 “การสนับสนุนให้อาจารย์เข้ารับการฝึกงาน / ปฏิบัติงานในสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนในสาขาที่เกี่ยวข้อง” มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงสุด ($\bar{X} = 2.87$) รองลงมาได้แก่ ข้อที่ 8 “การวางแผนพัฒนาบุคลากรทั้งระยะสั้นและระยะยาว” ($\bar{X} = 2.78$) และข้อที่ 7 “การให้ความสนใจและร่วมมือในการปรับปรุงการเรียนการสอนทุกรายวิชา” ($\bar{X} = 2.76$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่ 2 “การจัดให้มีการประชุมนิเทศอาจารย์ใหม่” มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 2.40$) โดยมีเกณฑ์ของปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัญหาและลำดับที่ของปัญหาการบริหารหลักสูตร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในสถานศึกษาทั่วไป โดยภาพรวมและรายด้าน

การบริหารหลักสูตร	อาจารย์ (n = 92)			
	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	ลำดับที่
1. ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร				
การวางแผนการใช้หลักสูตร	2.72	.41	มาก	
รวม	2.72	.41	มาก	2
2. ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน				
2.1 การจัดครูเข้าสอน	2.61	.42	มาก	3
2.2 การฝึกงาน	2.64	.38	มาก	2
2.3 การประเมินผลการเรียนการสอน	2.74	.38	มาก	1
รวม	2.67	.32	มาก	3
3. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร				
3.1 สิ่งอำนวยความสะดวก	2.81	.33	มาก	1
3.2 การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา	2.75	.40	มาก	2
รวม	2.78	.22	มาก	1
รวม	2.72	.30	มาก	

จากตารางที่ 4.10 แสดงให้เห็นว่าปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในสถานศึกษาทั่วไป โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.72$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร ($\bar{X} = 2.78$) ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร ($\bar{X} = 2.72$) ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.67$) ตามลำดับ

ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการวางแผนการใช้หลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.72$)

ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.67$) เมื่อพิจารณาในด้านย่อย พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้ การประเมินผลการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.74$) การฝึกงาน ($\bar{X} = 2.64$) และการจัดครูเข้าสอน ($\bar{X} = 2.61$) ตามลำดับ

ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.78$) เมื่อพิจารณาในด้านย่อย พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้ สิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 2.81$) และการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ($\bar{X} = 2.75$) ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัญหาและลำดับที่ของปัญหาการบริหาร
หลักสูตร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ในสถานศึกษาทั่วไป ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร เป็นรายชื่อ

การบริหารหลักสูตร	อาจารย์ (n = 92)			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา	ลำดับ ที่
1. ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร				
การวางแผนการใช้หลักสูตร	2.72	.41	มาก	
1. การประชุมอาจารย์เพื่อวางแผนในการจัดการเรียน การสอนเป็นไปตามหลักการ จุดหมายและโครงสร้าง ของหลักสูตร.....	2.83	.66	มาก	2
2. การจัดอบรมสัมมนาแก่อาจารย์ที่สอนทุกรายวิชา ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ.....	2.80	.63	มาก	3
3. การเตรียมเอกสารต่าง ๆ เช่น ใบความรู้ คู่มือครู ใบงาน แบบเรียน แผนการสอนบันทึกการสอน.....	2.71	.60	มาก	6
4. การตรวจสอบ จุดหมายและ โครงสร้างของหลักสูตร ก่อนนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอน.....	2.53	.75	มาก	9
5. การสำรวจความพร้อมของอาจารย์ในการสอนวิชาต่าง ๆ ก่อนจัดอาจารย์เข้าสอน.....	2.63	.78	มาก	8
6. การประชุมชี้แจงผู้ปกครองของนักเรียน คณะกรรมการ สถานศึกษาให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร.....	2.92	.70	มาก	1
7. การประชาสัมพันธ์หลักสูตรใหม่ไปยังหน่วยงานต่าง ๆ	2.71	.92	มาก	5
8. การเตรียมอาคารสถานที่ ห้องเรียนให้เพียงพอ.....	2.66	.70	มาก	7
9. การเตรียมแผนการใช้เงินงบประมาณสำหรับวัสดุ ครุภัณฑ์.....	2.73	.61	มาก	4
รวม	2.72	.42	มาก	

จากตารางที่ 4.11 พบว่าปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในสถานศึกษาทั่วไป ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร ซึ่งเกี่ยวกับการ
การวางแผนการใช้หลักสูตรมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.72$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีปัญหา
อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่ 6 “ การประชุมชี้แจงผู้ปกครองของนักเรียน คณะกรรมการสถาน
ศึกษาให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร” มีค่าเฉลี่ยของปัญหาสูงสุด ($\bar{X} = 2.92$) รองลงมาได้แก่ข้อที่ 1

“การประชุมอาจารย์เพื่อวางแผนในการจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามหลักการ จุดหมาย และ โครงสร้างของหลักสูตร” ($\bar{X} = 2.83$) และข้อที่ 2 “จัดอบรมสัมมนาแก่อาจารย์ที่สอน ทุกรายวิชาทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ” ($\bar{X} = 2.76$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่ 4 “การตรวจสอบจุดหมาย และ โครงสร้างของหลักสูตรก่อนนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอน” ค่าเฉลี่ยของปัญหา อยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 2.53$) โดยมีเกณฑ์ของปัญหาอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการบริหารหลักสูตร ตามความคิดเห็น ของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในสถานศึกษาทั่วไป ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน

การบริหารหลักสูตร	อาจารย์ (n = 92)			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา	ลำดับ ที่
2. ด้านการดำเนินการเรียนการสอน				
2.1 การจัดครูเข้าสอน				
1. การอบรมสัมมนาแก่อาจารย์ที่สอนทุกรายวิชาทั้ง ภาทฤษฎีและปฏิบัติ.....	2.92	.74	มาก	1
2. การทำแผนการสอนตลอดปี.....	2.53	.73	มาก	5
3. การจัดอาจารย์เข้าสอนตามความถนัดและตรงกับวุฒิทาง การศึกษา.....	2.57	.82	มาก	4
4. การจัดบุคคลภายนอก / ผู้ชำนาญการหรือเจ้าของสถาน ประกอบการมาเป็นวิทยากรในบางหัวข้อหรือรายวิชา....	2.64	.78	มาก	2
5. การจัดอาจารย์เข้าสอนแทนเมื่ออาจารย์ประจำวิชา ไปราชการหรือไม่มาทำการสอน.....	2.50	.85	น้อย	6
6. การจัดทำโครงการสอนและบันทึก การสอน.....	2.50	.60	น้อย	7
7. การแบ่งคาบสอนของอาจารย์ให้มีจำนวนใกล้เคียงกัน ในแต่ละภาคเรียน.....	2.58	.77	มาก	3
2.2 การฝึกงาน	2.64	.38	มาก	2
1. การจัดห้องปฏิบัติงานในโรงฝึกงานให้ นักเรียน.....	2.52	.70	มาก	6
2. การจัดหาวัสดุฝึก เครื่องมือ ครุภัณฑ์ และชุดฝึก ทดลองสำหรับการเรียนภาค ปฏิบัติของนักเรียน.....	2.86	.53	มาก	2
3. การควบคุมดูแลการปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติงานภายใน สถานศึกษา.....	2.3	.6	น้อย	8

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

การบริหารหลักสูตร	อาจารย์ (n = 92)			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา	ลำดับ ที่
4. การสำรวจความเพียงพอของสถานประกอบการในการ รับนักเรียนฝึกงาน.....	2.63	.74	มาก	4
5. การส่งนักเรียนออกฝึกงาน ในสถานประกอบการ อย่างต่อเนื่อง.....	2.47	.80	น้อย	7
6. การจัดให้นักเรียน ได้ฝึกงานที่เหมาะสมและสัมพันธ์กับ เนื้อหาทฤษฎีที่ได้เรียน.....	2.87	.60	มาก	1
7. การนิเทศนักเรียนที่ออกฝึกงานในสถานประกอบการ...	2.62	.66	มาก	5
8. การจัดทำความร่วมมือกับสถานประกอบการทั้งภาครัฐ และเอกชนเพื่อประ โยชน์ทางการศึกษา.....	2.79	.58	มาก	3
2.3 การประเมินผลการเรียนการสอน	2.74	.38	มาก	1
1. การวางแผนจัดการประเมินผลการเรียน ภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติให้เป็นแนวเดียวกัน.....	2.51	.67	มาก	9
2. การตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบจากฝ่ายวิชาการ	2.82	.63	มาก	3
3. การสร้างข้อสอบมาตรฐาน ไว้ใช้ในการสอบแต่ละวิชา	3.00	.57	มาก	2
4. การนำเกณฑ์ประเมินผลมาวิเคราะห์ร่วมกันก่อน ประกาศผลแต่ละครั้ง.....	2.66	.67	มาก	6
5. การจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ที่เป็นประ โยชน์ต่อการ วัดผล.....	2.52	.64	มาก	8
6. การส่งเสริมให้อาจารย์เข้ารับการอบรม สัมมนาเกี่ยวกับ การวัดผลและประเมินผลการสร้างข้อสอบ.....	2.74	.66	มาก	4
7. การสนับสนุนให้มีการจัดตั้งธนาคารข้อสอบภายใน วิทยาลัย.....	3.03	.65	มาก	1
8. การติดตามนักศึกษาที่จบหลักสูตรเพื่อประเมินว่าสอดคล้องกับ ตลาดแรงงานเพียงใด.....	2.65	.54	มาก	7
9. การประเมินผลคุณภาพ / ปริมาณของผลผลิตที่ได้จาก การฝึกภาคปฏิบัติของนักเรียน.....	2.70	.57	มาก	9
รวม	2.67	.32	.32	

จากตารางที่ 4.12 แสดงให้เห็นว่าปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในสถานศึกษาทั่วไป ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.61$) เมื่อพิจารณาในด้านย่อยมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ทุกด้านเช่นเดียวกัน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ การประเมินผล การเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.74$) การฝึกงาน ($\bar{X} = 2.64$) และการจัดครูเข้าสอน ($\bar{X} = 2.61$) ตามลำดับ

การจัดครูเข้าสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.59$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ 1 “การอบรมสัมมนาแก่อาจารย์ที่สอนทุกรายวิชา ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ” มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงสุด ($\bar{X} = 2.92$) รองลงมาได้แก่ข้อที่ 4 “การจัดบุคคลภายนอก / ผู้ชำนาญการหรือเจ้าของสถานประกอบการมาเป็นวิทยากรในบางหัวข้อ หรือรายวิชา” ($\bar{X} = 2.64$) และข้อที่ 7 “การแบ่งคาบสอนของอาจารย์ให้มีจำนวนใกล้เคียงกัน ในแต่ละภาคเรียน” ($\bar{X} = 2.58$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่ 6 “การจัดทำโครงการสอนและบันทึก การสอน” มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 2.50$) โดยมีเกณฑ์ของปัญหาอยู่ในระดับน้อย

การฝึกงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ 6 “การจัดให้นักเรียนได้ฝึกงานที่เหมาะสม และสัมพันธ์กับเนื้อหาทฤษฎีที่ได้เรียน” มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงสุด ($\bar{X} = 2.87$) รองลงมาได้แก่ ข้อที่ 2 “การจัดหาวัสดุฝึก เครื่องมือ ครุภัณฑ์และชุดฝึกทดลองสำหรับการปฏิบัติของนักเรียน” ($\bar{X} = 2.86$) และข้อที่ 8 “การจัดทำความร่วมมือกับสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา” ($\bar{X} = 2.79$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่ 3 “การควบคุมดูแลการปฏิบัติงาน ในห้องปฏิบัติงานภายในสถานศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 2.37$) โดยมีเกณฑ์ของปัญหา อยู่ในระดับน้อย

การประเมินผลการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.74$) เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่ 7 “การสนับสนุนให้มีการจัดตั้งธนาคาร ข้อสอบภายในวิทยาลัย” มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงสุด ($\bar{X} = 3.03$) รองลงมาได้แก่ ข้อที่ 3 “การสร้างข้อสอบมาตรฐานไว้ใช้ในการสอบแต่ละวิชา” ($\bar{X} = 3.00$) และข้อที่ 2 “การตรวจสอบ คุณภาพของแบบทดสอบจากฝ่ายวิชาการ” ($\bar{X} = 2.82$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่ 1 “การวางแผน การประเมินผลการเรียนภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติให้เป็นแนวเดียวกัน” มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ใน ระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 2.51$) โดยมีเกณฑ์ของปัญหาอยู่ในระดับมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการบริหารหลักสูตร ตามความคิดเห็น
ของอาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในสถานศึกษาทั่วไป
ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร

การบริหารหลักสูตร	อาจารย์ (n = 92)			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา	ลำดับที่
3. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร				
3.1 สิ่งอำนวยความสะดวก	2.81	.33	มาก	1
1. การจัดให้มีอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาเพียงพอต่อการ เรียนการสอน.....	3.02	.53	มาก	1
2. การสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการค้นคว้าและ ผลิตสื่อที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน.....	2.99	.48	มาก	3
3. การจัดห้องโสตทัศนศึกษาให้เอื้ออำนวยต่อผู้มา ใช้บริการ.....	2.96	.68	มาก	4
4. การจัดหาเอกสารประกอบการเรียนทางด้าน อิเล็กทรอนิกส์ให้เพียงพอและทันเวลาต่อการ เรียน.....	2.75	.62	มาก	7
5. การจัดให้มีวัสดุ ครุภัณฑ์อย่างเพียงพอและทัน สมัยสำหรับการเรียนภาคปฏิบัติ.....	3.02	.42	มาก	2
6. การจัดห้องสมุดให้มีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อ การค้นคว้า.....	2.63	.82	มาก	8
7. การจัดห้องเรียนห้องปฏิบัติห้องทดลองเหมาะสม กับรายวิชาที่เรียนและเพียงพอ.....	2.88	.59	มาก	6
8. การจัดงบประมาณในการสนับสนุนด้านการจัด สิ่งอำนวยความสะดวก.....	2.90	.61	มาก	5
9. การจัดสิ่งสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้าและประปา อย่างเพียงพอ.....	2.13	.54	มาก	9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

การบริหารหลักสูตร	อาจารย์ (n = 92)			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา	ลำดับที่
3.2. การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทาง การศึกษา	2.75	.40	มาก	2
1. การกำหนดนโยบายในการนิเทศการสอนใน วิทยาลัยอย่างชัดเจน.....	2.74	.71	มาก	6
2. การจัดให้มีการประชุมนิเทศอาจารย์ใหม่.....	2.40	.71	น้อย	10
3. การนิเทศภายในเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน.	2.76	.67	มาก	5
4. การอบรม/สัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อเพิ่มพูน ทักษะให้แก่อาจารย์ผู้สอนวิชาชีพ.....	2.91	.60	มาก	2
5. การติดตาม กำกับ ดูแลและแก้ปัญหาการจัดการ เรียนการสอนอยู่เสมอ.....	2.64	.66	มาก	9
6. การจัดหาตำรา คู่มือหรือหนังสือที่เป็นประโยชน์ เพื่อให้อาจารย์ได้ศึกษาค้นคว้า.....	2.74	.64	มาก	7
7. การให้ความสนใจและร่วมมือในการปรับปรุง การเรียนการสอนทุกรายวิชา.....	2.84	.54	มาก	3
8. การวางแผนพัฒนาบุคลากรทั้งระยะสั้นและ ระยะยาว.....	2.82	.74	มาก	4
9. การสนับสนุนให้อาจารย์เข้ารับการฝึกงาน/ดูงาน ในสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนใน สาขาที่เกี่ยวข้อง.....	2.96	.68	มาก	1
10. การส่งเสริมให้อาจารย์ศึกษาต่อเพิ่มเติมทั้งใน และต่างประเทศในสาขาที่สอน.....	2.71	.62	มาก	8
รวม	2.70	.37	มาก	

จากตารางที่ 4.13 แสดงให้เห็นว่าปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในสถานศึกษาทั่วไป ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.70$) เมื่อพิจารณาในด้านย่อยพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุดด้านเช่นเดียวกัน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้

สิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 2.81$) และการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ($\bar{X} = 2.75$) ตามลำดับ

สิ่งอำนวยความสะดวก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.81$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ 1 “การจัดให้มีอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาเพียงพอต่อการเรียนการสอน” มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงสุด ($\bar{X} = 3.02$) รองลงมาได้แก่ข้อที่ 5 “การจัดให้มีวัสดุ ครุภัณฑ์อย่างเพียงพอและทันสมัยสำหรับการเรียนภาคปฏิบัติ” ($\bar{X} = 3.02$) และข้อที่ 2 “การสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการค้นคว้าและผลิตสื่อที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน” ($\bar{X} = 2.99$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่ 9 “การจัดสิ่งสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้าและประปาอย่างเพียงพอ” มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 2.13$) โดยมีเกณฑ์ของระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย

การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.75$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ 9 “การสนับสนุนให้อาจารย์เข้ารับการฝึกงาน / ดูงานในสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนในสาขาที่เกี่ยวข้อง” มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงสุด ($\bar{X} = 2.96$) รองลงมาได้แก่ ข้อที่ 4 “การอบรม / สัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อเพิ่มพูนทักษะให้แก่อาจารย์สอนวิชาชีพ” ($\bar{X} = 2.91$) และข้อที่ 7 “การให้ความสนใจและร่วมมือในการปรับปรุงการเรียนการสอนทุกรายวิชา” ($\bar{X} = 2.84$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่ 2 “การจัดให้มีการปฐมนิเทศอาจารย์ใหม่” มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 2.40$) โดยมีเกณฑ์ของปัญหาอยู่ในระดับน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออก
เฉิงเหนือ เกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตร จำแนกตามประเภทสถานศึกษา
โดยภาพรวมและรายด้าน

การบริหารหลักสูตร	สถานศึกษาดีเด่น (n = 95)		สถานศึกษา ทั่วไป (n = 92)		t	P
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร	2.68	.52	2.72	.41	-0.70	.49
การวางแผนการใช้หลักสูตร						
2. ด้านการดำเนินการจัดการเรียน						
การสอน	2.64	.48	2.67	.32	-.49	.62
2.1 การจัดครูเข้าสอน	2.59	.54	2.61	.42	-.18	.85
2.2 การฝึกงาน	2.62	.49	2.64	.38	-.34	.74
2.3 การประเมินผลการเรียนการสอน	2.69	.63	2.74	.38	-.65	.51
3. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริม						
หลักสูตร	2.70	.37	2.78	.22	-1.13	.26
3.1 สิ่งอำนวยความสะดวก	2.73	.56	2.81	.33	-1.24	.22
3.2 การนิเทศและพัฒนาบุคลากร ทางการศึกษา	2.68	.64	2.75	.40	-.91	.36
รวมเฉลี่ย	2.67	.49	2.72	.30	-.85	.40

P > .05

จากตารางที่ 4.14 แสดงให้เห็นว่าปัญหาเกี่ยวกับ การบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตร
วิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัย
เทคนิค ภาคตะวันออกเฉิงเหนือ จำแนกตามประเภทของสถานศึกษารวมทุกด้านแตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค
ภาคตะวันออกเฉิงเหนือไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่าความคิดเห็นของ
อาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉิงเหนือ ทั้ง 3 ด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็น
ไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัญหาและลำดับที่ของปัญหาการบริหารหลักสูตร ตามความคิดเห็น ของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปี ในภาพรวมและรายด้าน

การบริหารหลักสูตร	อาจารย์ (n = 55)			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา	ลำดับที่
1. ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร				
การวางแผนการใช้ หลักสูตร	2.65	.41	มาก	
รวม	2.65	.41	มาก	1
2. ด้านการดำเนินการจัดการเรียน				
การสอน				
2.1 การจัดครูเข้าสอน	2.62	.43	มาก	2
2.2 การฝึกงาน	2.53	.35	มาก	3
2.3 การประเมินผลการเรียนการสอน	2.65	.54	มาก	1
รวม	2.60	.38	มาก	3
3. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริม				
หลักสูตร				
3.1 สิ่งอำนวยความสะดวก	2.62	.43	มาก	2
3.2 การนิเทศและพัฒนาบุคลากร				
ทางการศึกษา	2.63	.58	มาก	1
รวม	2.62	.31	มาก	2
รวมเฉลี่ยทั้งหมด	2.62	.39	มาก	

จากตารางที่ 4.15 แสดงให้เห็นว่าปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.62$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อยดังนี้ ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร ($\bar{X} = 2.65$) ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร ($\bar{X} = 2.62$) และด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.60$) ตามลำดับ

ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการวางแผนการใช้หลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.65$)

ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.60$) เมื่อพิจารณาในด้านย่อย พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ การประเมินผลการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.65$) การจัดครูเข้าสอน ($\bar{X} = 2.62$) และการฝึกงาน ($\bar{X} = 2.53$) ตามลำดับ

ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.62$) เมื่อพิจารณาในด้านย่อย พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้ การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ($\bar{X} = 2.63$) และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 2.62$) ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการบริหารหลักสูตร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปี ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร

การบริหารหลักสูตร	อาจารย์ (n = 55)			
	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	ลำดับที่
1. ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร				
การวางแผนการใช้หลักสูตร				
1. การประชุมอาจารย์เพื่อวางแผนในการจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามหลักการ จุดหมายและ โครงสร้างของหลักสูตร.....	2.69	.57	มาก	4
2. การจัดอบรมสัมมนาแก่อาจารย์ที่สอนทุกรายวิชา ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ.....	2.78	.79	มาก	1
3. การเตรียมเอกสารต่าง ๆ เช่น ใบความรู้คู่มือครู ใบงาน แบบเรียน แผนการสอนบันทึกการสอน.....	2.64	.59	มาก	5
4. การตรวจสอบ จุดหมายและ โครงสร้างของหลักสูตร ก่อนนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอน.....	2.60	.76	มาก	7
5. การสำรวจความพร้อมของอาจารย์ในการสอนวิชาต่าง ๆ ก่อนจัดอาจารย์เข้าสอน.....	2.62	.85	มาก	6
6. การประชุมชี้แจงผู้ปกครองของนักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร.....	2.69	.63	มาก	3
7. การประชาสัมพันธ์หลักสูตรใหม่ไปยังหน่วยงานต่าง ๆ.....	2.56	.86	มาก	8
8. การเตรียมอาคารสถานที่ ห้องเรียนให้เพียงพอ.....	2.55	.86	มาก	9
9. การเตรียมแผนการใช้เงินงบประมาณสำหรับวัสดุครุภัณฑ์.....	2.76	.74	มาก	2
รวม	2.65	.41	มาก	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ตารางที่ 4.16 แสดงให้เห็นว่าปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นต้น การค้าไม่ว่ากว่า 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปี ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร ซึ่งเกี่ยวกับการวางแผนการใช้หลักสูตร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.65$) เมื่อพิจารณาเป็น

รายชื่อ พบว่ามีระดับปัญหาอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่ 2 “การจัดอบรมสัมมนาแก่อาจารย์ที่สอนทุกรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ” มีค่าเฉลี่ยของปัญหาสูงสุด ($\bar{X} = 2.78$) รองลงมาได้แก่ข้อที่ 9 “การเตรียมแผนการใช้จ่ายเงินงบประมาณสำหรับวัสดุ ครุภัณฑ์” ($\bar{X} = 2.76$) และข้อที่ 6 “การประชุมชี้แจงผู้ปกครองของนักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร” ($\bar{X} = 2.96$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่ 8 “การเตรียมอาคารสถานที่ ห้องเรียนให้เพียงพอ” มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 2.55$) โดยมีเกณฑ์ของปัญหาอยู่ในระดับมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

การบริหารหลักสูตร	อาจารย์ (n = 55)			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา	ลำดับที่
5. การส่งนักเรียนออกฝึกงานในสถานประกอบการ อย่างต่อเนื่อง.....	2.44	.79	น้อย	5
6. การจัดให้นักเรียนได้ฝึกงานที่เหมาะสมและสัมพันธ์ กับเนื้อหาทฤษฎีที่ได้เรียน.....	2.65	.58	มาก	3
7. การนิเทศนักเรียนที่ออกฝึกงานในสถานประกอบการ.	2.44	.66	น้อย	6
8. การจัดทำความร่วมมือกับสถานประกอบการทั้งภาค รัฐและเอกชนเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา.....	2.64	.59	มาก	4
2.3 การประเมินผลการเรียนการสอน	2.65	.54	มาก	1
1. การวางแผนการประเมินผลการเรียนภาคทฤษฎี ภาค ปฏิบัติให้เป็นแนวเดียวกัน.....	2.65	.73	มาก	4
2. การตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบจากฝ่าย วิชาการ.....	2.78	.79	มาก	3
3. การสร้างข้อสอบมาตรฐานไว้ใช้ในการสอบแต่ละวิชา	2.84	.71	มาก	2
4. การนำเกณฑ์ประเมินผลมาวิเคราะห์ร่วมกันก่อน ประกาศผลแต่ละครั้ง.....	2.60	.66	มาก	7
5. การจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ที่เป็นประโยชน์ต่อการ วัดผล.....	2.38	.76	น้อย	9
6. การส่งเสริมให้อาจารย์เข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยว กับการวัดผลและประเมินผลการสร้างข้อสอบ.....	2.62	.91	มาก	5
7. การสนับสนุนให้มีการจัดตั้งธนาคารข้อสอบภายใน วิทยาลัย.....	2.84	.76	มาก	1
8. การติดตามนักศึกษาที่จบหลักสูตรเพื่อประเมินว่า สอดคล้องกับตลาดแรงงานเพียงใด.....	2.60	.78	มาก	6
9. การประเมินผลคุณภาพ/ปริมาณของผลผลิตที่ได้จาก การฝึกภาคปฏิบัติของนักเรียน.....	2.51	.72	มาก	8
รวม	2.60	.38	มาก	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกสิ่งเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.17 แสดงให้เห็นว่าปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปี ด้านการดำเนินการจัดการเรียน การสอน โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.60$) เมื่อพิจารณาในด้านย่อยมีปัญหาอยู่ใน ระดับมากทุกด้านเช่นเดียวกัน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ การประเมินผลการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.65$) การจัดครูเข้าสอน ($\bar{X} = 2.62$) และการฝึกงาน ($\bar{X} = 2.53$) ตามลำดับ

การจัดครูเข้าสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.62$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ 1 “การอบรมสัมมนาแก่อาจารย์ที่สอนทุกราย วิชาทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ” มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงสุด ($\bar{X} = 2.95$) รองลงมาได้แก่ข้อที่ 5 “การจัดอาจารย์เข้าสอนแทนเมื่ออาจารย์ประจำวิชาไปราชการหรือไม่มาทำการสอน” ($\bar{X} = 2.67$) และข้อที่ 6 “การจัดทำโครงการสอนและบันทึกการสอน” ($\bar{X} = 2.65$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่ 3 “การจัดอาจารย์เข้าสอนตามถนัดและตรงตามวุฒิทางการศึกษา” มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับ ต่ำสุด ($\bar{X} = 2.47$) โดยมีเกณฑ์ของปัญหาอยู่ในระดับน้อย

การฝึกงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ 4 “การสำรวจความเพียงพอของสถานประกอบการ ในการรับนักเรียนฝึกงาน” มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงสุด ($\bar{X} = 2.65$) รองลงมาได้แก่ข้อที่ 2 “การจัดหาวัสดุฝึก เครื่องมือ ครุภัณฑ์และชุดฝึกทดลองสำหรับการปฏิบัติของนักเรียน” ($\bar{X} = 2.78$) และข้อที่ 3 “การจัดให้นักเรียนได้ฝึกงานที่เหมาะสมและสัมพันธ์กับเนื้อหาทฤษฎีที่ได้ เรียน” ($\bar{X} = 2.65$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่ 3 “การควบคุมดูแลการปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติการภายใน สถานศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 2.35$) โดยมีเกณฑ์ของปัญหาอยู่ในระดับน้อย

การประเมินผลการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.65$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ 7 “การสนับสนุนให้มีการจัดตั้งธนาคารข้อสอบภายในวิทยาลัย” มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงสุด ($\bar{X} = 2.84$) รองลงมาได้แก่ ข้อที่ 3 “การสร้างข้อสอบมาตรฐานไว้ใช้ในการสอบแต่ละวิชา” ($\bar{X} = 2.84$) และข้อที่ 2 “การตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบจากฝ่ายวิชาการ” ($\bar{X} = 2.78$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่ 5 “การจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ที่เป็นประโยชน์ต่อการวัดผล” มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 2.38$) โดยมีเกณฑ์ของปัญหาอยู่ในระดับน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการบริหารหลักสูตร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปี ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร

บริหารหลักสูตร	อาจารย์ (n = 55)			
	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	ลำดับที่
3. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร				
3.1 สิ่งอำนวยความสะดวก	2.62	.43	มาก	2
1. การจัดให้มีอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาเพียงพอต่อการเรียนการสอน.....	2.82	.70	มาก	1
2. การสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการค้นคว้าและผลิตสื่อที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน.....	2.69	.66	มาก	5
3. การจัดห้องโสตทัศนศึกษาให้เอื้ออำนวยต่อผู้มาใช้บริการ.....	2.69	.74	มาก	4
4. การจัดหาเอกสารประกอบการเรียนทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ให้เพียงพอและทันเวลาต่อการเรียน....	2.53	.60	มาก	7
5. การจัดให้มีวัสดุ ครุภัณฑ์อย่างเพียงพอและทันสมัยสำหรับการเรียนภาคปฏิบัติ.....	2.78	.66	มาก	3
6. การจัดห้องสมุดให้มีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการค้นคว้า.....	2.36	.93	น้อย	8
7. การจัดห้องเรียนห้องปฏิบัติห้องทดลองเหมาะสมกับรายวิชาที่เรียนและเพียงพอ.....	2.67	.72	มาก	6
8. การจัดงบประมาณในการสนับสนุนด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก.....	2.80	.83	มาก	2
9. การจัดสิ่งสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้าและประปาอย่างเพียงพอ.....	2.25	.78	น้อย	9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

การบริหารหลักสูตร	อาจารย์ (n = 55)			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา	ลำดับที่
3.2 การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทาง การศึกษา	2.63	.58	มาก	1
1. การกำหนดนโยบายในการนิเทศการสอนในวิทยาลัย อย่างชัดเจน.....	2.45	.90	น้อย	9
2. การจัดให้มีการประชุมนิเทศอาจารย์ใหม่.....	2.40	.85	น้อย	10
3. การนิเทศภายในเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน...	2.49	.81	น้อย	8
4. การอบรม/สัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อเพิ่มพูนทักษะ ให้แก่อาจารย์ผู้สอนวิชาชีพ.....	2.64	.59	มาก	6
5. การติดตาม กำกับ ดูแลและแก้ปัญหาการจัดการเรียน การสอนอยู่เสมอ.....	2.67	.86	มาก	4
6. การจัดหาตำรา คู่มือหรือหนังสือที่เป็นประโยชน์ เพื่อให้อาจารย์ได้ศึกษาค้นคว้า.....	2.58	.76	มาก	7
7. การให้ความสนใจและร่วมมือในการปรับปรุง การเรียนการสอนทุกรายวิชา.....	2.73	.68	มาก	3
8. การวางแผนพัฒนาบุคลากรทั้งระยะสั้นและระยะยาว.	2.78	.79	มาก	2
9. การสนับสนุนให้อาจารย์เข้ารับการฝึกงาน/ดูงาน ในสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนในสาขา ที่เกี่ยวข้อง.....	2.85	.78	มาก	1
10. การส่งเสริมให้อาจารย์ศึกษาต่อเพิ่มเติมทั้งใน และต่างประเทศในสาขาที่สอน.....	2.65	.75	มาก	5
รวม	2.62	.31	มาก	

จากตารางที่ 4.18 แสดงให้เห็นว่าปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปี ด้านการสนับสนุนและส่งเสริม หลักสูตร โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.62$) เมื่อพิจารณาในด้านย่อยพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้านเช่นเดียวกัน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้ การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ($\bar{X} = 2.63$) และสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 2.62$) ตามลำดับ

สิ่งอำนวยความสะดวก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.62$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ 1 “การจัดให้มีอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาเพียงพอต่อการเรียนการสอน” มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงสุด ($\bar{X} = 2.82$) รองลงมาได้แก่ข้อที่ 8 “การจัดสรรงบประมาณในการสนับสนุนด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก” ($\bar{X} = 2.80$) และข้อที่ 5 “การจัดให้มีวัสดุ ครุภัณฑ์อย่างเพียงพอและทันสมัยสำหรับการเรียนภาคปฏิบัติ” ($\bar{X} = 2.78$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่ 9 “การจัดสิ่งสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้าและประปาอย่างเพียงพอ” มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 2.25$) โดยมีเกณฑ์ของระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย

การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.63$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ 9 “การสนับสนุนให้อาจารย์ เข้ารับการฝึกงาน / ปฏิบัติงานในสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนในสาขาที่เกี่ยวข้อง” มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงสุด ($\bar{X} = 2.85$) รองลงมาได้แก่ ข้อที่ 8 “การวางแผนพัฒนาบุคลากรทั้งระยะสั้น และระยะยาว” ($\bar{X} = 2.78$) และข้อที่ 7 “การให้ความสนใจและร่วมมือในการปรับปรุงการเรียนการสอนทุกรายวิชา” ($\bar{X} = 2.73$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่ 2 “การจัดให้มีการปฐมนิเทศอาจารย์ใหม่” มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 2.40$) โดยมีเกณฑ์ของปัญหาอยู่ในระดับน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.67$) เมื่อพิจารณาในด้านย่อย พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ การประเมินผลการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.74$) การฝึกงาน ($\bar{X} = 2.67$) การจัดครูเข้าสอน ($\bar{X} = 2.59$) ตามลำดับ

ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.79$) เมื่อพิจารณาในด้านย่อย พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้ สิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 2.83$) และการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ($\bar{X} = 2.76$) ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.20 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการบริหารหลักสูตร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร

การบริหารหลักสูตร	อาจารย์ (n = 132)			
	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	ลำดับที่
1. ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร				
การวางแผนการใช้หลักสูตร				
1. การประชุมอาจารย์เพื่อวางแผนในการจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามหลักการ จุดหมายและโครงสร้างของหลักสูตร.....	2.80	.74	มาก	2
2. การจัดอบรมสัมมนาแก่อาจารย์ที่สอนทุกรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ.....	2.78	.74	มาก	3
3. การเตรียมเอกสารต่าง ๆ เช่น ใบความรู้ คู่มือครู ใบงาน แบบเรียน แผนการสอนบันทึกการสอน.....	2.76	.68	มาก	4
4. การตรวจสอบ จุดหมายและโครงสร้างของหลักสูตรก่อนนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอน.....	2.64	.80	มาก	8
5. การสำรวจความพร้อมของอาจารย์ในการสอนวิชาต่าง ๆ ก่อนจัดอาจารย์เข้าสอน.....	2.65	.76	มาก	7
6. การประชุมชี้แจงผู้ปกครองของนักเรียนคณะกรรมการสถานศึกษาให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร.....	2.82	.85	มาก	1
7. การประชาสัมพันธ์หลักสูตรใหม่ไปยังหน่วยงานต่าง ๆ.....	2.70	1.00	มาก	6
8. การเตรียมอาคารสถานที่ ห้องเรียนให้เพียงพอ.....	2.61	.76	มาก	9
9. การเตรียมแผนการใช้เงินงบประมาณสำหรับวัสดุครุภัณฑ์.....	2.73	.70	มาก	5
รวม	2.72	.49	มาก	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปทำประโยชน์ด้านการค้า จากตารางที่ 4.20 แสดงให้เห็นว่าปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร ซึ่งเกี่ยวกับการวางแผนการใช้หลักสูตรมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.72$) เมื่อพิจารณา

เป็นรายชื่อ พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่ 6 “การประชุมชี้แจงผู้ปกครองของนักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร” มีค่าเฉลี่ยของปัญหาสูงสุด ($\bar{X} = 2.82$) รองลงมาได้แก่ข้อที่ 1 “การประชุมอาจารย์เพื่อวางแผนในการจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามหลักการ จุดหมายและโครงสร้างของหลักสูตร” ($\bar{X} = 2.80$) และข้อที่ 2 “จัดอบรมสัมมนาแก่อาจารย์ที่สอนทุกรายวิชาทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ” ($\bar{X} = 2.78$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่ 8 “การเตรียมอาคารสถานที่ ห้องเรียนให้เพียงพอ” มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับต่ำ ($\bar{X} = 2.61$) โดยมีเกณฑ์ของปัญหาอยู่ในระดับมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.21 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการบริหารหลักสูตร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน

การบริหารหลักสูตร	อาจารย์ (n = 132)			
	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	ลำดับที่
2. ด้านการดำเนินการเรียนการสอน				
2.1 การจัดครูเข้าสอน	2.59	.51	มาก	3
1. การอบรมสัมมนาแก่อาจารย์ที่สอนทุกรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ.....	2.75	.84	มาก	1
2. การทำแผนการสอนตลอดปี.....	2.52	.76	มาก	7
3. การจัดอาจารย์เข้าสอนตามความถนัดและตรงกับวุฒิทางการศึกษา.....	2.63	.88	มาก	2
4. การจัดบุคคลภายนอก / ผู้ชำนาญการหรือเจ้าของสถานประกอบการมาเป็นวิทยากรในบางหัวข้อหรือรายวิชา.....	2.53	.89	มาก	6
5. การจัดอาจารย์เข้าสอนแทนเมื่ออาจารย์ประจำวิชาไปราชการหรือไม่มาทำการสอน.....	2.54	.90	มาก	5
6. การจัดทำโครงการสอนและบันทึกการสอน.....	2.57	.64	มาก	4
7. การแบ่งคาบสอนของอาจารย์ให้มีจำนวนใกล้เคียงกันในแต่ละภาคเรียน.....	2.59	.82	มาก	3
2.2 การฝึกงาน	2.67	.46	มาก	3
1. การจัดห้องปฏิบัติงานในโรงฝึกงานให้นักเรียน.....	2.60	.71	มาก	7
2. การจัดหาวัสดุฝึก เครื่องมือ ครุภัณฑ์และชุดฝึกทดลองสำหรับการเรียนภาคปฏิบัติของนักเรียน.....	2.83	.63	มาก	2
3. การควบคุมดูแลการปฏิบัติงานในห้องเรียนภายในสถานศึกษา.....	2.45	.60	น้อย	8
4. การสำรวจความเพียงพอของสถานประกอบการในการรับนักเรียนฝึกงาน.....	2.64	.75	มาก	4

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีผลให้หมดสิทธิ์ในข้อหาและห้องเรียนของวิทยาลัยเทคนิคฯ ทุกครั้งที่มีกรณีไปใช้

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

การบริหารหลักสูตร	อาจารย์ (n = 132)			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา	ลำดับที่
5. การส่งนักเรียนออกฝึกงานในสถานประกอบการ อย่างต่อเนื่อง.....	2.61	.84	มาก	5
6. การจัดให้นักเรียนได้ฝึกงานที่เหมาะสมและสัมพันธ์ กับเนื้อหาทฤษฎีที่ได้เรียน.....	2.92	.69	มาก	1
7. การนิเทศนักเรียนที่ออกฝึกงานในสถานประกอบการ.	2.61	.74	มาก	6
8. การจัดทำความร่วมมือกับสถานประกอบการทั้งภาค รัฐและเอกชนเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา.....	2.73	.69	มาก	3
2.3 การประเมินผลการเรียนการสอน	2.74	.51	มาก	1
1. การวางแผนจัดการประเมินผลการเรียนภาคทฤษฎี ภาค ปฏิบัติให้เป็นแนวเดียวกัน.....	2.45	.63	น้อย	9
3. การตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบจากฝ่าย วิชาการ.....	2.71	.76	มาก	5
3. การสร้างข้อสอบมาตรฐาน ไว้ใช้ในการสอบแต่ละวิชา	3.00	.72	มาก	2
4. การนำเกณฑ์ประเมินผลมาวิเคราะห์ร่วมกันก่อน ประกาศผลแต่ละครั้ง.....	2.70	.73	มาก	6
5. การจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ที่เป็นประ โยชน์ต่อการ วัดผล.....	2.58	.77	มาก	8
6. การส่งเสริมให้อาจารย์เข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับ การวัดผลและประเมินผลการสร้างข้อสอบ.....	2.73	.81	มาก	3
7. การสนับสนุนให้มีการจัดตั้งธนาคารข้อสอบภายใน วิทยาลัย.....	3.06	.82	มาก	1
8. การติดตามนักศึกษาที่จบหลักสูตรเพื่อประเมินว่า สอดคล้องกับตลาดแรงงานเพียงใด.....	2.73	.63	มาก	4
9. การประเมินผลคุณภาพ/ปริมาณของผล ผลิตที่ได้จาก การฝึกภาคปฏิบัติของนักเรียน.....	2.69	.63	มาก	7
รวม	2.67	.42	มาก	

จากตารางที่ 4.21 แสดงให้เห็นว่าปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.67$) เมื่อพิจารณาในด้านย่อยมีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้านเช่นเดียวกัน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้ การประเมินผลการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.74$) การฝึกงาน ($\bar{X}=2.67$) และการจัดครูเข้าสอน ($\bar{X} = 2.59$) ตามลำดับ

การจัดครูเข้าสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.59$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ 1 “การอบรมสัมมนาแก่อาจารย์ที่สอนทุกรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ” มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงสุด ($\bar{X} = 2.75$) รองลงมาได้แก่ข้อที่ 3 “การจัดอาจารย์เข้าสอนตามความถนัดและตรงกับวุฒิทางการศึกษา” ($\bar{X} = 2.63$) และข้อที่ 7 “การแบ่งคาบสอนของอาจารย์ให้มีจำนวนใกล้เคียงกันในแต่ละภาคเรียน” ($\bar{X} = 2.59$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่ 2 “การจัดแผนการสอนตลอดปี” มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 2.52$) โดยมีเกณฑ์ของปัญหาอยู่ในระดับมาก

การฝึกงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ 6 “การจัดให้นักเรียนได้ฝึกงานที่เหมาะสมและสัมพันธ์กับเนื้อหาทฤษฎีที่ได้เรียน” มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงสุด ($\bar{X} = 2.92$) รองลงมาได้แก่ข้อที่ 2 “การจัดหาวัสดุฝึก เครื่องมือ ครุภัณฑ์และชุดฝึกทดลองสำหรับการปฏิบัติของนักเรียน” ($\bar{X} = 2.83$) และข้อที่ 8 “การจัดทำความร่วมมือกับสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา” ($\bar{X} = 2.73$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่ 3 “การควบคุมดูแลการปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติการภายในสถานศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 2.45$) โดยมีเกณฑ์ของปัญหาอยู่ในระดับน้อย

การประเมินผลการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.74$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ 7 “การสนับสนุนให้มีการจัดตั้งธนาคารข้อสอบภายในวิทยาลัย” มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงสุด ($\bar{X} = 3.06$) รองลงมาได้แก่ข้อที่ 3 “การสร้างข้อสอบมาตรฐานไว้ใช้ในการสอบแต่ละวิชา” ($\bar{X} = 3.00$) และข้อที่ 6 “การส่งเสริมให้เข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการสร้างข้อสอบ” ($\bar{X} = 2.73$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่ 1 “การวางแผนการประเมินผลการเรียนภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติให้เป็นแนวเดียวกัน” มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 2.45$) โดยมีเกณฑ์ของปัญหาอยู่ในระดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.22 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัญหาและลำดับที่ของปัญหาการบริหาร
หลักสูตร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ที่มีประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร

บริหารหลักสูตร	อาจารย์ (n = 132)			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา	ลำดับที่
3. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร				
3.1 สิ่งอำนวยความสะดวก	2.83	.46	มาก	1
1. การจัดให้มีอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาเพียงพอต่อการ เรียนการสอน.....	3.05	.63	มาก	1
2. การสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการค้นคว้าและผลิต สื่อที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน.....	3.01	.62	มาก	3
3. การจัดห้องโสตทัศนศึกษาให้เอื้ออำนวยต่อผู้มาใช้ บริการ.....	3.01	.79	มาก	2
4. การจัดหาเอกสารประกอบการเรียนทางด้าน อิเล็กทรอนิกส์ให้เพียงพอและทันเวลาต่อการเรียน....	2.86	.70	มาก	5
5. การจัดให้มีวัสดุ ครุภัณฑ์อย่างเพียงพอและทันสมัย สำหรับการเรียนภาคปฏิบัติ.....	2.95	.65	มาก	4
6. การจัดห้องสมุดให้มีบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการ ค้นคว้า.....	2.71	.88	มาก	8
7. การจัดห้องเรียนห้องปฏิบัติห้องทดลองเหมาะสมกับ รายวิชาที่เรียนและเพียงพอ.....	2.85	.68	มาก	6
8. การจัดงบประมาณในการสนับสนุนด้านการจัดสิ่ง อำนวยความสะดวก.....	2.83	.66	มาก	7
9. การจัดสิ่งสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้าและประปาอย่าง เพียงพอ.....	2.17	.66	น้อย	9
3.2 การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทาง การศึกษา	2.76	.52	มาก	2
1. การกำหนดนโยบายในการนิเทศการสอนใน วิทยาลัยอย่างชัดเจน.....	2.76	.75	มาก	6
2. การจัดให้มีการประชุมนิเทศอาจารย์ใหม่.....	2.40	.77	มาก	10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

การบริหารหลักสูตร	อาจารย์			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปัญหา	ลำดับที่
3. การนิเทศภายในเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน.....	2.75	.77	มาก	7
4. การอบรม/สัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อเพิ่มพูนทักษะ ให้แก่อาจารย์ผู้สอนวิชาชีพ.....	2.89	.71	มาก	2
5. การติดตาม กำกับ ดูแลและแก้ปัญหาการจัดการ เรียนการสอนอยู่เสมอ.....	2.69	.69	มาก	9
6. การจัดหาตำรา คู่มือหรือหนังสือที่เป็นประโยชน์ เพื่อให้อาจารย์ได้ศึกษากันกว่า.....	2.78	.72	มาก	5
7. การให้ความสนใจและร่วมมือในการปรับปรุง การเรียนการสอนทุกรายวิชา.....	2.85	.65	มาก	3
8. การวางแผนพัฒนาบุคลากรทั้งระยะสั้นและระยะยาว.	2.80	.81	มาก	4
9. การสนับสนุนให้อาจารย์เข้ารับการฝึกงาน/ดูงาน ในสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนในสาขา ที่เกี่ยวข้อง.....	2.94	.77	มาก	1
10. การส่งเสริมให้อาจารย์ศึกษาต่อเพิ่มเติมทั้งใน และต่างประเทศในสาขาที่สอน.....	2.70	.73	มาก	8
รวม	2.79	.30	มาก	

จากตารางที่ 4.22 แสดงให้เห็นว่าปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร โดยภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.79$) เมื่อพิจารณาในด้านย่อยพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้านเช่นเดียวกัน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ สิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 2.83$) และและการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ($\bar{X} = 2.76$) ตามลำดับ

สิ่งอำนวยความสะดวก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.83$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ 1 “การจัดให้มีอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาเพียงพอต่อการเรียนการสอน” มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงสุด ($\bar{X} = 3.05$) รองลงมาได้แก่ข้อที่ 3 “การจัดห้องโสตทัศนศึกษาให้เอื้ออำนวยต่อผู้มาใช้บริการ” ($\bar{X} = 3.01$) และข้อที่ 2 “การสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการค้นคว้าและผลิตสื่อที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน” ($\bar{X} = 3.01$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่ 9

“การจัดสิ่งสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้าและประปาอย่างเพียงพอ” มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 2.17$) โดยมีเกณฑ์ของระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย

การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.76$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่ 9 “การสนับสนุนให้อาจารย์เข้ารับการฝึกงาน / ดูงานในสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนในสาขาที่เกี่ยวข้อง” มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงสุด ($\bar{X} = 2.94$) รองลงมาได้แก่ ข้อที่ 4 “การอบรม / สัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อเพิ่มพูนทักษะให้แก่อาจารย์ผู้สอนวิชาชีพ” ($\bar{X} = 2.89$) และข้อที่ 7 “การให้ความสนใจและร่วมมือ ในการปรับปรุงการเรียนการสอนทุกรายวิชา” ($\bar{X} = 2.85$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่ 2 “การจัดให้มีการประชุมนิเทศอาจารย์ใหม่” มีค่าเฉลี่ยของปัญหาอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 2.40$) โดยมีเกณฑ์ของปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 4.23 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออก
เชิงเหนือ เกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตร จำแนกตามประสบการณ์การสอน
โดยภาพรวมและรายด้าน

การบริหารหลักสูตร	ต่ำกว่า 5 ปี		ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป		t	P
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร	2.65	.41	2.72	.49	-0.87	.39
การวางแผนการใช้หลักสูตร						
1. ด้านการดำเนินการจัดการเรียน						
การสอน	2.60	.38	2.67	.42	-1.13	.26
2.1 การจัดครูเข้าสอน	2.62	.43	2.59	.51	.48	.63
2.2 การฝึกงาน	2.52	.36	2.67	.46	-2.39*	.01
2.3 การประเมินผลการเรียน						
การสอน	2.65	.54	2.74	.51	-1.11	.28
3. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริม						
หลักสูตร	2.62	.31	2.79	.30	-2.23*	.02
3.1 สิ่งอำนวยความสะดวก	2.62	.43	2.83	.46	-2.90*	.00
3.2 การนิเทศและพัฒนา						
บุคลากรทางการศึกษา	2.63	.58	2.76	.52	-1.46	.14
รวมเฉลี่ย	2.62	.39	2.72	.41	-1.64	.10

*P < .05

จากตารางที่ 4.23 แสดงให้เห็นว่าปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามประสบการณ์โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปี และอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอน ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบริหารหลักสูตร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปี และอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอน ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 ด้าน คือด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร โดยที่อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นว่าปัญหาการบริหารหลักสูตร มากกว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอน ต่ำกว่า 5 ปี ส่วนด้านอื่นๆแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาในด้านย่อย พบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอน ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 ด้าน คือ

- 1) การฝึกงาน โดยอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอน ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นว่าระดับของปัญหาการบริหารหลักสูตรมากกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปี
- 2) สิ่งอำนวยความสะดวก โดยอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นว่าปัญหาการบริหารหลักสูตร มากกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปี

ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนการใช้หลักสูตร การจัดครูเข้าสอน การประเมินผลการเรียนการสอน และนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 3 ประมวลผลการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured interview)

1. ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร ซึ่งเกี่ยวกับการวางแผนการใช้หลักสูตร อาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความคิดเห็นว่า ในเรื่องการประชุมชี้แจงเพื่อวางแผนในการจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามหลักการและจุดหมายและโครงสร้างของหลักสูตรและการประชุมชี้แจงให้ผู้ปกครองนักเรียนได้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรค่อนข้างจะมีปัญหา มาก เช่น ในเรื่องการจัดการเรียนการสอนในระบบทวิภาคี อาจจะเนื่องมาจากทางสถานศึกษา ไม่ได้มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าหรือขาดการประชาสัมพันธ์ในเรื่องดังกล่าว

2. ด้านดำเนินการจัดการเรียนการสอน อาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความคิดเห็นว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

2.1 การจัดครูเข้าสอน อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่มีความเห็นว่า มีปัญหาในเรื่อง ชั่วโมงสอนที่มีมากเกินไป เนื่องจากทางสถานศึกษาได้เปิดสอนหลายระบบทั้งภาคปกติ ทวิภาคี

และจำนวนของอาจารย์มีน้อย ทำให้เกิดปัญหาในการจัดตารางสอน ซึ่งทางกรมอาชีวศึกษาได้กำหนดให้สอนไม่เกิน 35 คาบ / สัปดาห์

2.2 การฝึกงาน อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่มีความเห็นว่า มีปัญหามากในเรื่องของการฝึกงาน คือ การไม่มีสถานประกอบหรือสถานประกอบการไม่เพียงพอที่จะรองรับให้นักเรียนได้ฝึกงาน และที่สำคัญคือนักเรียนไม่ได้ฝึกงานตามที่ได้เรียนมา ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากการที่เจ้าของสถานประกอบการเข้าใจเกี่ยวกับหลักการของฝึกงานหรืออาจจะไม่ไว้ใจที่จะมอบหมายให้ทำงาน นอกจากนี้ก็มีปัญหาในเรื่องจัดหาวัสดุฝึกสำหรับให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติมีไม่เพียงพอ

2.3 การประเมินผลการเรียนการสอน อาจารย์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ปัญหาส่วนใหญ่ คือ การที่ไม่มีธนาคารข้อสอบและไม่มีการจัดทำข้อสอบให้เป็นข้อสอบมาตรฐานในการสอบแต่ละรายวิชา และอาจารย์ไม่เข้าใจหลักการในการออกข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหา

3. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร อาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก

3.1 สิ่งอำนวยความสะดวก อาจารย์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ปัญหาส่วนใหญ่ คือ การขาดอุปกรณ์ทางโสตทัศนศึกษาที่ใช้ประกอบในการเรียนการสอน และไม่ค่อยมีการพัฒนาในเรื่องของสื่อการเรียนการสอนและขาดความหลากหลายของสื่อการเรียนการสอน รวมทั้งงบประมาณที่จะสนับสนุนในเรื่องดังกล่าวมีน้อย

3.2 การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา อาจารย์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ปัญหาส่วนใหญ่ คือ ขาดการนิเทศภายในที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ และไม่ค่อยมีการสนับสนุนให้มีการไปศึกษาดูงาน หรือฝึกงานในสถานประกอบการทำให้อาจารย์ขาดในเรื่องวิสัยทัศน์หรือทักษะในการปฏิบัติงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัยการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.1.1.1 เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใน 3 ด้าน คือ ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอนและด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร

5.1.1.2 เพื่อเปรียบเทียบปัญหาความคิดเห็นของอาจารย์ ที่มีต่อการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยจำแนกตามประเภทสถานศึกษาและประสบการณ์การสอน

5.1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยอาจารย์ที่สอนสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่เปิดสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 ปีการศึกษา 2542 ได้แก่ ในสถานศึกษาดีเด่น จำนวน 110 คน สถานศึกษาทั่วไป จำนวน 104 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 214 คน

5.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ลักษณะไม่มีโครงสร้าง (Unstructured interview) สำหรับแบบสอบถามมี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบบสอบถามทั้งหมดนี้มีค่าความเชื่อมั่น .92 และเมื่อหาค่าความเชื่อมั่นโดยแยกเป็นรายด้านได้ค่าความเชื่อมั่นดังนี้

1. ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร มีค่าความเชื่อมั่น
2. ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน มีค่าความเชื่อมั่น
 - 2.1 การจัดครูเข้าสอน มีค่าความเชื่อมั่น
 - 2.2 การฝึกงาน มีค่าความเชื่อมั่น

2.3 การประเมินผลการเรียนการสอน มีค่าความเชื่อมั่น

3. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร

3.1 สิ่งอำนวยความสะดวก

3.2 การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา

5.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียน จำนวน 214 ฉบับ ได้รับกลับคืนและอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ จำนวน 187 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ จากนั้นดำเนินการตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดไว้

5.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ (Statistical Package for the Social Sciences Personal/Computer Plus) ดังนี้

5.1.5.1 วิเคราะห์ปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวมและรายด้าน โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางพร้อมทั้งอธิบายประกอบ รวมทั้งข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จากอาจารย์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

5.1.5.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในสถานศึกษาประเภทต่างกัน โดยภาพรวมและรายด้าน โดยใช้การวิเคราะห์ด้วย t - test

5.1.2.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน โดยภาพรวมและรายด้าน โดยใช้การวิเคราะห์ด้วย t - test

5.1.2.4 ประมวลผลปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยสรุปเป็นรายด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.6 ผลการวิจัย

จากการวิจัย ผู้วิจัยสรุปผลได้ดังนี้

5.1.6.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

(1) อาจารย์ที่สอนในสถานศึกษาดีเด่น จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 50.81 อาจารย์ที่สอนในสถานศึกษาทั่วไป จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 49.19 อาจารย์ที่สอนในสถานศึกษาดีเด่น มีมากกว่า อาจารย์ที่สอนในสถานศึกษาทั่วไป

(2) อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 29.41 อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 70.59 อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอน ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีมากกว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปี

5.1.6.2 อาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ โดยภาพรวมทั้ง 3 ด้าน พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตรและด้านการจัดครูเข้าสอนตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร ซึ่งเกี่ยวกับการวางแผนการใช้หลักสูตร มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ด้านการเตรียมการจัดการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วยด้านย่อย 3 ด้าน โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในด้านย่อยพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้ การประเมินผลการเรียนการสอน การฝึกงานและการจัดครูเข้าสอนตามลำดับ

ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยด้านย่อย 2 ด้าน โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในด้านย่อยพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้ สิ่งอำนวยความสะดวก การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาตามลำดับ

เมื่อพิจารณาตามประเภทสถานศึกษาต่างกันพบว่า

1. อาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในสถานศึกษาดีเด่น มีความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตรและด้านการจัดครูเข้าสอนตามลำดับ

ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร ซึ่งเกี่ยวกับการวางแผนการใช้หลักสูตร มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ด้านการเตรียมการจัดการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วยด้านย่อย 3 ด้าน โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในด้านย่อยพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้ การประเมินผลการเรียนการสอน การฝึกงานและการจัดครูเข้าสอนตามลำดับ

ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยด้านย่อย 2 ด้าน โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในด้านย่อยพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้ สิ่งอำนวยความสะดวก การนิเทศ และการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาตามลำดับ

2. อาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในสถานศึกษาทั่วไป มีความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตรและด้านการจัดครูเข้าสอนตามลำดับ

ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร ซึ่งเกี่ยวกับการวางแผนการใช้หลักสูตร มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ด้านการเตรียมการจัดการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วยด้านย่อย 3 ด้าน โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในด้านย่อยพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้ การประเมินผลการเรียนการสอน การฝึกงานและการจัดครูเข้าสอนตามลำดับ

ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยด้านย่อย 2 ด้าน โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในด้านย่อยพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้ สิ่งอำนวยความสะดวก การนิเทศ และการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากประสบการณ์การสอนต่างกันพบว่า

1. อาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร และด้านการจัดครูเข้าสอนตามลำดับ

ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร ซึ่งเกี่ยวกับการวางแผนการใช้หลักสูตร มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ด้านการเตรียมการจัดการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วยด้านย่อย 3 ด้าน โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในด้านย่อยพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้ การประเมินผลการเรียนการสอน การจัดครูเข้าสอนและการฝึกงานตามลำดับ

ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยด้านย่อย 2 ด้าน โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในด้านย่อยพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้ การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาและสิ่งอำนวยความสะดวกตามลำดับ

2. อาจารย์ที่มีในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตรและด้านการจัดครูเข้าสอนตามลำดับ

ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร ซึ่งเกี่ยวกับการวางแผนการใช้หลักสูตร มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ด้านการเตรียมการจัดการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วยด้านย่อย 3 ด้าน โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในด้านย่อยพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้ การประเมินผลการเรียนการสอน การฝึกงานและการจัดครูเข้าสอนตามลำดับ

ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยด้านย่อย 2 ด้าน โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในด้านย่อยพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับระดับปัญหาจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยดังนี้ สิ่งอำนวยความสะดวก การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาตามลำดับ

5.1.6.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ในสถานศึกษา ประเภทต่างกัน ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าอาจารย์ในสถานศึกษาต่างมีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรไม่แตกต่างกัน

5.1.6.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน ต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขา

วิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างไรก็ตามมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรไม่ต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน

ด้านการเตรียมบริหารหลักสูตร พบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างไรก็ตามมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารหลักสูตรไม่ต่างกัน

ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วยด้านย่อย 3 ด้าน พบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างไรก็ตามมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารหลักสูตรไม่ต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาในด้านย่อยพบว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยอาจารย์ที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี ส่วนการจัดครูเข้าสอนและการประเมินผลการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน

ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยด้านย่อย 2 ด้าน พบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันต่อปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยอาจารย์ที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี แต่เมื่อพิจารณาในด้านย่อยพบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยอาจารย์ที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปไม่มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาสูงกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี ส่วนการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรไม่แตกต่างกัน

5.2 อภิปรายผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารการอภิปรายผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขออภิปรายตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้ ด้านการดำเนินการ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น 5.2.1 ผลการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งผู้วิจัยได้อภิปรายผลทั้งในภาพรวมและรายด้านดังนี้

จากผลการวิจัยปรากฏว่า อาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารหลักสูตร ใน 3 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจจะเป็นเนื่องมาจากการที่กรมอาชีวศึกษาได้มีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตรมาโดยตลอดนับตั้งแต่ พ.ศ. 2524 จนถึงปัจจุบัน ทั้งในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงทำให้อาจารย์และผู้ที่เกี่ยวข้องไม่เข้าใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้าง จุดประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชา เนื้อหารายวิชา สื่อการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผลตลอดจนความไม่พร้อมของอุปกรณ์การสอนงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวิมล เทศวานิช (2541 : 58 – 59) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2536 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ ในกลุ่มวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพบว่า มีปัญหาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2536 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะอยู่ในระดับมาก เนื่องจากการบริหารเกี่ยวกับหลักสูตรหรือการนำหลักสูตรไปใช้นั้น มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้บริหารและบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ดังที่ชลด จันทรกุล (2525 : 115) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้บริหารและบุคลากรทุกฝ่ายต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรและมีการวางแผนการใช้หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนร่วมกัน ถ้าหากบุคลากรในสถานศึกษาไม่ให้ความร่วมมือและดำเนินการใช้หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน ครูไม่มีความรับผิดชอบ ไม่ปรับพฤติกรรมการสอน ไม่มีการประสานกันระหว่างฝ่ายต่าง ๆ รวมทั้งไม่มีการติดตามผลและประเมินผลการใช้หลักสูตรและการเรียนการสอนแล้ว การบริหารหลักสูตรหรืองานวิชาการก็ไม่บรรลุผล

5.2.1.1 ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร ซึ่งเกี่ยวกับการวางแผนการใช้หลักสูตร จากผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาอยู่ในระดับมากอาจจะเป็นเนื่องมาจากการที่ผู้บริหารสถานศึกษาไม่มีการประชุมชี้แจงผู้ปกครองของนักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรรวมทั้งการจัดอบรมสัมมนาแก่อาจารย์ที่สอนทุกรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติหรือประชุมอาจารย์เพื่อวางแผนในการจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามหลักการ จุดหมายและโครงสร้างของหลักสูตร ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุภาวค์ ศรีอินทร์ (2538 : 95) ซึ่งพบว่า การวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

5.2.1.2 การดำเนินการจัดการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วยด้านย่อย 3 ด้าน ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นของอาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในด้านย่อยมีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน ดังนี้

การจัดครูเข้าสอน จากผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์มีปัญหาอยู่ในระดับมาก อาจจะเป็นเนื่องมาจากการที่ไม่มีการอบรมสัมมนาแก่อาจารย์ที่สอนทุกรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ การจัดทำโครงการสอนและบันทึกการสอนและการจัดอาจารย์เข้าสอนแทน

เมื่ออาจารย์ประจำวิชาไปราชการหรือไม่มาทำการสอน ตลอดจนการจัดอาจารย์เข้าสอนตามความถนัดและตรงกับวุฒิทางการศึกษา อาจเป็นเพราะว่ามีอาจารย์ไม่เพียงพอที่จะจัดเข้าสอนแทนได้ เพราะในสถานศึกษาแต่ละแห่งได้ทำการเปิดการเรียนการสอนทั้งในภาคปกติ ภาคนอกเวลา และทวิภาคีซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของนันทา เศรษฐปราโมทย์ (2539 :179) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยพณิชยการ ตามทัศนะของผู้บริหารและครู – อาจารย์สังกัดกรมอาชีวศึกษา ซึ่งพบว่าเรื่องที่วิทยาลัยพณิชยการมีปัญหามากกว่าเรื่องอื่น ๆ ได้แก่ การจัดจำนวนคาบการสอนของครู – อาจารย์ต่อสัปดาห์มากเกินไป การมีจำนวนนักศึกษาต่อห้องเรียนมากเกินไป ครูอาจารย์ได้รับมอบหมายงานนอกเหนือจากการสอนมาก จนประมาทในการจัดการเรียนการสอนไม่เพียงพอ เช่นเดียวกับผลการวิจัยของประมวล ทบบัณฑิต (2529 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าการจัดครูเข้าสอนในรายวิชาต่าง ๆ ส่วนมากต้องคำนึงถึงความสามารถเฉพาะและคุณวุฒิทางการศึกษาและสอดคล้องกับความคิดเห็นของวิศิษฐ์ ชฎาศิลป์ (สัมภาษณ์, 20 สิงหาคม 2542) อาจารย์วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการจัดครูเข้าสอนว่ามีปัญหามาก เนื่องจากทางวิทยาลัยฯ ได้เปิดสอนทั้งภาคปกติและทวิภาคีและจำนวนนักเรียนมีจำนวนมาก จำนวนห้องเรียนมีมากขึ้น เนื่องจากจำนวนอาจารย์ที่สอนมีน้อยทำให้อาจารย์ มีจำนวนชั่วโมงสอนในแต่ละสัปดาห์มากเกินไป

การฝึกงาน จากผลการวิจัยพบว่า อาจารย์มีความคิดเห็นโดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก อาจจะเป็นเนื่องมาจากการที่ไม่สามารถจัดให้นักเรียนได้ฝึกงานที่เหมาะสมและสัมพันธ์กับเนื้อหาทฤษฎีที่ได้เรียน การจัดหาวัสดุฝึก เครื่องมือ ครุภัณฑ์และชุดทดลองสำหรับการเรียนภาคปฏิบัติของนักเรียนมีไม่เพียงพอรวมทั้งการจัดทำความร่วมมือกับสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อประโยชน์ทางการศึกษายังไม่ดีพอตลอดจนขาดการนิเทศนักเรียนที่ ออกฝึกงาน การฝึกงานถือว่ามีสำคัญอย่างยิ่ง เพราะการฝึกงานหรือการเรียนภาคปฏิบัติ จะเป็นตัวบ่งชี้ให้ทราบว่า เมื่อนักเรียนจบหลักสูตรแล้วสามารถเข้าทำงานที่สถานประกอบการได้หรือไม่ ส่วนเรื่องที่มีปัญหาน้อยที่สุด คือ การควบคุมดูแลการปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติการภายในสถานศึกษา ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากอาจารย์ผู้สอนต้องดูแลนักเรียนอยู่ตลอดเวลา ในขณะที่เรียนภาคปฏิบัติและมีจำนวนนักเรียนประมาณ 15 – 20 คน/ห้องเรียน ทำให้อาจารย์ดูแลได้อย่างทั่วถึง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของนันทา เศรษฐปราโมทย์ (2539 :179) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยพณิชยการตามทัศนะของผู้บริหารและครู อาจารย์สังกัดกรม อาชีวศึกษา ซึ่งพบว่ามีปัญหาในเรื่องการที่ครู อาจารย์ไม่ได้รับความสะดวกในการไปนิเทศการฝึกงานของนักเรียน นักศึกษาและผลการวิจัยของวิมล เทศวานิช (2541 : 58 – 59) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการใช้ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2536 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ ในกลุ่มวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพบว่าครุภัณฑ์ อาคารปฏิบัติการ โรงฝึกงาน ความเพียงพอและเหมาะสมของห้องปฏิบัติการมีระดับความเป็นปัญหามากที่สุด และเบญจวรรณ ตั้งสกุล (สัมภาษณ์, 23 ตุลาคม 2542) อาจารย์วิทยาลัยเทคนิคอุบลราชธานี

ได้ให้สัมภาษณ์ถึงการ ฝึกงานของนักเรียนในวิทยาลัยเทคนิคอุบลราชธานีว่า มีปัญหาน้อยมากเนื่องจากมีสถานประกอบการมากพอกับจำนวนนักเรียนที่ออกไปฝึกงานในสถานประกอบการต่าง ๆ และในเรื่องนี้ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535 : 83) ได้กล่าวถึง โครงสร้างหลักสูตรวิชาชีพว่า ประกอบไปด้วยวิชาชีพ ที่เป็นทฤษฎีล้วน ๆ ปฏิบัติล้วน ๆ หรือที่เป็นทั้งทฤษฎีและปฏิบัติรวมกัน ในการสอนวิชาชีพควรมุ่งเน้นให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงมากที่สุด ดังนั้นการพิจารณาเวลาเรียนที่สัมพันธ์กับ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอนและการฝึกทักษะจะต้องมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาวิเคราะห์อย่างรอบคอบ

การประเมินผลการเรียนการสอน จากผลการวิจัยพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก อาจจะเนื่องมาจากการไม่มีการจัดตั้งธนาคารข้อสอบภายในวิทยาลัยและการสร้างข้อสอบมาตรฐานไว้ใช้ในการสอบแต่ละวิชา รวมทั้งไม่มีการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบจากฝ่ายวิชาการ และอาจารย์ผู้สอนยังขาดความรู้ ทักษะเทคนิคการวัดและประเมินผล ในการที่จะสร้างข้อสอบที่ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของรายวิชานั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพิชัย เฟ่งพันธ์พัฒน์ (2529 : บทคัดย่อ) ซึ่งทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการเรียนการสอนวิชาช่างอุตสาหกรรมของแผนกช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาที่พบว่าด้านการสอน อาจารย์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าปัญหาที่สำคัญ คือ ความไม่สัมพันธ์ของเนื้อหาภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติ ตลอดจนขาดความรู้และทักษะในการสร้างข้อสอบที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวัดและประเมินผลวิชาทักษะอาชีพซึ่งต้องมีการวัดและประเมินผลทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติและเจตคติในการเรียนและสอดคล้องกับความคิดเห็นสุรวุฒิ โศทรพัฒน์ (สัมภาษณ์, 1 กันยายน 2542) อาจารย์วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมาได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรว่าในเรื่องการประเมินผลการเรียนการสอนมีปัญหาในเรื่องการจัดทำข้อสอบให้เป็นมาตรฐานซึ่งอาจเกิดจากการที่อาจารย์ไม่เข้าใจและขาดทักษะทำให้มีปัญหาในการสร้างข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์รายวิชา

5.2.1.3 ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยด้านย่อย 2 ด้าน ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นของอาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในด้านย่อยมีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้าน ดังนี้

สิ่งอำนวยความสะดวก จากผลการวิจัยพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก อาจจะเนื่องมาจากในแต่ละสถานศึกษาได้จัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ให้ไม่เพียงพอ เช่น การจัดให้มีอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาเพียงพอต่อการเรียนการสอน การจัดห้องโสตให้เอื้ออำนวยต่อการใช้บริการ ตลอดจนขาดการสนับสนุนและส่งเสริมในการที่จะผลิตสื่อที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียน การสอน รวมทั้งวัสดุ ครุภัณฑ์ที่จะให้นักเรียนที่จะใช้ในการฝึกปฏิบัติไม่เพียงพอและไม่ทันต่อเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ส่วนในเรื่องการจัดตั้งสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้าและประปามีปัญหาน้อย ทั้งนี้สถานศึกษาส่วนใหญ่มีความพร้อมในเรื่องดังกล่าวอยู่แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นันทา เศรษฐปราโมทย์ (2539 :182) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่องการ

บริหารงานวิชาการของวิทยาลัยพณิชยการตามทัศนะของผู้บริหารและครู อาจารย์ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ซึ่งพบว่าครู อาจารย์มีความคิดเห็นว่า ในด้านสื่อการเรียนการสอนและห้องสมุด เรื่องที่มีปัญหามากใน 3 ลำดับแรก ได้แก่ การจัดระบบในการบริการสื่อการเรียนการสอนให้แก่ครู อาจารย์ยังไม่เหมาะสม งบประมาณในการจัดซื้อและการจัดหาสื่อการเรียนการสอนยังไม่เหมาะสม และขาดการติดตามประเมินผลเกี่ยวกับการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนไม่ได้กระทำอย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกับงานวิจัยของวิมล เทศวานิช (2541 : 85) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2536 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ ในกลุ่มวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพบว่าด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอนมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากสิ่งที่สนับสนุนการใช้หลักสูตรอันประกอบด้วย ปัจจัยต่าง ๆ เช่น ครุภัณฑ์ อาคารสถานที่ โรงฝึกงาน วัสดุอุปกรณ์ การสอนตลอดจนสื่อการเรียนการสอนและงบประมาณ ไม่ได้มีการวางแผนในการรองรับในหลักสูตรที่จะเปลี่ยนแปลงเอาไว้ และสอดคล้องกับความคิดเห็นของวิมล หาญประกอบ (สัมภาษณ์, 15 กรกฎาคม 2542) อาจารย์จากวิทยาลัยเทคนิคอุดรธานีซึ่งได้ให้สัมภาษณ์ที่วิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี ได้ให้ความเห็นไว้ในเรื่องของสิ่งอำนวยความสะดวกจะมีปัญหามากในเรื่องของสื่อการเรียนการสอน เนื่องจากทางสถานศึกษามีให้ไม่เพียงพอต่อความต้องการของอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ผู้สอนเอง ก็อาจจะขาดความสนใจในเรื่องดังกล่าว

การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางศึกษา จากผลการวิจัยพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก อาจจะเนื่องมาจากทางสถานศึกษาขาดการสนับสนุนให้อาจารย์เข้ารับการฝึกงาน / ดูงานในสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชน และการอบรม / สัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อเพิ่มพูนทักษะให้แก่อาจารย์สอนวิชาชีพ ตลอดจนการให้ความสนใจและร่วมมือในการปรับปรุงการเรียนการสอนทุกรายวิชา ส่วนในเรื่องการจัดให้มีการประชุมชี้แจงทุกครั้งที่เกี่ยวกับแนวทางและระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ ให้อาจารย์ทราบ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการวิจัยของ โภทศ ศรีขวัญ (2535 : 51) การบริหารหลักสูตรวิชาการบริหารธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของผู้บริหาร ตามทัศนะของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพบว่า ในด้านการนิเทศการศึกษาและพัฒนาบุคลากรทางการสอน ผู้บริหารได้ปฏิบัติในระดับปานกลางและจากการสัมภาษณ์ปรัชญา พนมอุปถัมภ์ (สัมภาษณ์, 20 กันยายน 2542) อาจารย์วิทยาลัยเทคนิคสกลนครได้ให้ความคิดเห็นในเรื่องการนิเทศการศึกษาและพัฒนาบุคลากรทางการสอนว่า วิทยาลัยเทคนิคสกลนครมีปัญหาเล็กน้อย เนื่องจากในการนิเทศส่วนใหญ่จะมีผู้ช่วยฝ่ายวิชาการเป็นผู้ดำเนินการร่วมกับทางหัวหน้าคณะวิชาต่าง ๆ จัดการนิเทศภายใน ส่วนในเรื่องการพัฒนาบุคลากรทางการสอนก็มีการส่งเสริมให้ครูอาจารย์ได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทุกปี เนื่องจากการนิเทศการเรียนการสอนและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาเป็นการดำเนินการทางวิชาการซึ่งจะส่งผลต่อคุณภาพการเรียนการสอนและพัฒนาปรับปรุงกระบวนการสอนของอาจารย์ ผู้ที่จะทำหน้าที่นิเทศการเรียนการ

สอนได้ดีที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ดังที่วิจิตร วรุตบางกูร์และคนอื่น ๆ (2533 : 41) ได้เสนอแนะถึงวิธีดำเนินงานที่ผู้บริหารควรปฏิบัติเกี่ยวกับการนิเทศ ได้แก่ ประชุม ปรึกษาหารือเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอน ตลอดจนสอดส่องดูแลเกี่ยวกับการเรียนการสอนของครู โดยทั่วไปผู้บริหารโรงเรียนจึงเป็นบุคคลสำคัญยิ่งบุคคลหนึ่ง ซึ่งจะช่วยให้การพัฒนาความสามารถของครูให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะผู้บริหารเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในโรงเรียนในการให้คำแนะนำปรึกษาหารือเกี่ยวกับการเรียนการสอน

เมื่อพิจารณาตามประเภทสถานศึกษา ผลจากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งในสถานศึกษาดีเด่นและทั่วไป โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร ซึ่งเกี่ยวกับการวางแผนการใช้หลักสูตร ผลจากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในสถานศึกษาดีเด่นโดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก อาจจะเป็นเนื่องมาจากการที่สถานศึกษาไม่มีการจัดอบรมสัมมนาแก่อาจารย์ที่สอนทุกรายวิชาทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ การเตรียมแผนการใช้เงินงบประมาณสำหรับวัสดุ ครุภัณฑ์ ตลอดจนการเตรียมเอกสารต่าง ๆ เช่น ใบความรู้ คู่มือครู ใบงาน แบบเรียน แผนการสอน บันทึกการสอน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุภางค์ ศรีอินทร์ (2538 : 95) ที่ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งพบว่า การวางแผนการใช้หลักสูตรและการประชาสัมพันธ์มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนในสถานศึกษาทั่วไป โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจจะเป็นเนื่องมาจากไม่มีการชี้แจงผู้ปกครองของนักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร การประชุมอาจารย์เพื่อวางแผนในการจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามหลักการจุดหมายและโครงสร้างของหลักสูตร ตลอดจนจัดอบรมสัมมนาแก่อาจารย์ที่สอนทุกรายวิชาทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องผลการวิจัยของชวนชม คำหอม (2527 : บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งพบว่าเอกสารหลักสูตรในโรงเรียนไม่เพียงพอ ผู้บริหารและครูอาจารย์ ไม่เข้าใจหลักสูตรอย่างถ่องแท้มีปัญหามากกว่าข้ออื่น

ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน ผลจากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในสถานศึกษาดีเด่นและสถานศึกษาทั่วไปโดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในด้านย่อยพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้านเช่นกัน

การจัดครูเข้าสอน ผลจากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ในสถานศึกษาดีเด่น โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก อาจจะเป็นเนื่องมาจากทางสถานศึกษาหรือผู้บริหารไม่มีการจัดอบรมแก่อาจารย์ที่สอนทุกรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ การจัดทำโครงการสอน

และบันทึกการสอนรวมทั้งการจัดอาจารย์เข้าสอนแทนเมื่ออาจารย์ประจำวิชาไปราชการหรือไม่มาทำการสอน ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่าอาจารย์ไม่เพียงพอหรือได้รับจำนวนชั่วโมงที่สอนมากเกินไป ทำให้ไม่สามารถจัดอาจารย์เข้าสอนแทนได้ ส่วนเรื่องการจัดบุคคลภายนอก / ผู้ชำนาญการหรือเจ้าของสถานประกอบการมาเป็นวิทยากรในบางหัวข้อหรือบางรายวิชามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย อาจจะเป็นเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษาได้ให้ความสนใจในเรื่องดังกล่าว เพราะจะทำให้นักเรียนจะได้ความรู้ที่ได้รับจากผู้ชำนาญการหรือเจ้าของสถานประกอบการเพิ่มเติมนอกจากจะได้รับจากทางอาจารย์ผู้สอน

ส่วนสถานศึกษาทั่วไป ผลจากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก อาจจะเป็นเนื่องมาจากทางสถานศึกษาไม่มีการจัดอบรมสัมมนาแก่อาจารย์ที่สอนทุกรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อให้เข้าใจหลักการหรือจุดหมายต่างไม่มีการประสานงานเพื่อจัดบุคคลภายนอก / ผู้ชำนาญการหรือเจ้าของสถานประกอบการมาเป็นวิทยากรในบางหัวข้อหรือบางรายวิชา ตลอดจนปัญหาการแบ่งคาบสอนของอาจารย์ให้มีจำนวนใกล้เคียงกันในแต่ละภาคเรียน ซึ่งอาจจะทำให้อาจารย์บางคนต้องรับชั่วโมงสอนมากเกินไป การที่ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมของสถานศึกษาทั้งสองประเภทมีปัญหาอยู่ในระดับมาก อาจจะเป็นเนื่องมาจากการที่มีอาจารย์ไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน ทำให้อาจารย์ที่สอนต้องรับภาระในเรื่องชั่วโมงสอนมากขึ้นและเมื่ออาจารย์ประจำวิชาไม่อยู่หรือไปราชการไม่สามารถมาทำการสอนได้ ต้องรับภาระในเรื่องการจัดสอนแทนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของนันทา เศรษฐปราโมทย์ (2539 :179) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยพณิชยการตามทัศนะของผู้บริหารและครู - อาจารย์ สังกัดกรมอาชีวศึกษา พบว่าเรื่องที่วิทยาลัยพณิชยการมีปัญหามากกว่าเรื่องอื่น ๆ ได้แก่ การจัดจำนวนคาบการสอนของครู - อาจารย์ ต่อสัปดาห์มากเกินไป การมีจำนวนนักเรียนต่อห้องเรียนมากเกินไป ครูอาจารย์ได้รับมอบหมายงานนอกเหนือจากการสอนมากเกินไปและไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุภางค์ ศรีอินทร์ (2538 :83) ที่ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งพบว่า ในด้านการจัดอาจารย์เพื่อทำการสอนมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

การฝึกงาน ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ในสถานศึกษาดีเด่นมีปัญหาอยู่ในระดับมาก อาจจะเป็นเนื่องมาจากสถานศึกษาไม่สามารถจัดให้นักเรียนได้ฝึกงานที่เหมาะสมและสัมพันธ์กับเนื้อหาทฤษฎีที่ได้เรียน การจัดหาวัสดุฝึกเครื่องมือ วัสดุภัณฑ์และชุดฝึกทดลองสำหรับการปฏิบัติการของนักเรียนไม่เพียงพอ รวมทั้งการสำรวจความเพียงพอของสถานประกอบการในการรับนักเรียนฝึกงาน ซึ่งจะเป็นผลทำให้นักเรียนขาดทักษะในการปฏิบัติงาน ส่วนในเรื่องการควบคุมดูแลการปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติงานภายในสถานศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย อาจจะเป็นเพราะว่าในการปฏิบัติงานทุกครั้งอาจารย์ผู้สอนสามารถควบคุมและดูแลได้อย่างทั่วถึงเนื่องจากจำนวนนักเรียนในการเรียนภาคปฏิบัตินั้นได้กำหนดจำนวนนักเรียนไว้ไม่เกิน 20 คน / ห้อง

ส่วนสถานศึกษาทั่วไป ผลจากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ โดยภาพรวมพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากอาจจะเนื่องมาจากสถานศึกษาไม่สามารถจัดให้นักเรียนได้ฝึกงานที่เหมาะสมและสัมพันธ์กับเนื้อหาทฤษฎีที่ได้เรียน การจัดหาวัสดุฝึกเครื่องมือ ครุภัณฑ์และชุดฝึกทดลองสำหรับการปฏิบัติการของนักเรียนไม่เพียงพอและขาดการจัดทำความร่วมมือกับสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ส่วนในเรื่องการควบคุมดูแลการปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติการภายในสถานศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย อาจจะ เป็นเพราะว่าในการปฏิบัติงานทุกครั้งอาจารย์ผู้สอนสามารถควบคุมและดูแลได้อย่างทั่วถึงเนื่อง จากจำนวนนักเรียนในการเรียนภาคปฏิบัตินั้นได้กำหนดจำนวนนักเรียนไว้ไม่เกิน 20 คน / ห้อง การที่ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมของสถานศึกษาทั้งสองประเภทมีปัญหาอยู่ในระดับมาก อาจจะ เนื่องมาจากทางสถานศึกษาไม่สามารถที่จะจัดหาสถานประกอบการเพื่อที่จะให้นักเรียนได้ฝึกงาน มีไม่เพียงพอหรือตรงกับสาขาที่เรียนมากนัก ตลอดจนปัญหาในเรื่องเครื่องมือ วัสดุฝึกและครุภัณฑ์ มีจำนวนน้อยหรือไม่ตรงกับเนื้อหารายวิชาที่สอนและไม่ทันต่อเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวิมล เทศวานิช (2541 : 58 – 59) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการใช้ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2536 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ ในกลุ่ม วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพบว่าครุภัณฑ์ อาคารปฏิบัติการ โรงฝึกงาน ความเพียงพอและเหมาะสมของห้องปฏิบัติการมีระดับความเป็นปัญหามากที่สุดและไม่สอดคล้องกับผล การวิจัยของอร่าม เรืองฤทธิ์ (2536 : 180) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารและครู อาจารย์เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในกลุ่มสถาน ศึกษาภาคใต้และกลุ่มสถานศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพบว่ามีการปฏิบัติอยู่มากในเรื่อง ส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกงานในสถานประกอบการได้อย่างเหมาะสมและสัมพันธ์กับวิชาและสาขา วิชาชีพ

การประเมินผลการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของ อาจารย์ในสถานศึกษาเคเคเคมีปัญหาอยู่ในระดับมาก อาจจะเนื่องมาจากขาดการสนับสนุนให้มีการ จัดตั้งธนาคารข้อสอบภายในวิทยาลัย ไม่มีการสร้างข้อสอบมาตรฐานไว้ใช้ในการสอบแต่ละวิชา ตลอดจนการติดตามนักเรียนที่จบหลักสูตรเพื่อประเมินว่าสอดคล้องกับตลาดแรงงานเพียงใด

ส่วนในสถานศึกษาทั่วไป ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ ในสถานศึกษาทั่วไปมีปัญหาอยู่ในระดับมาก อาจจะเนื่องมาจากขาดการสนับสนุนให้มีการจัดตั้ง ธนาคารข้อสอบภายในวิทยาลัย ไม่มีการสร้างข้อสอบมาตรฐานไว้ใช้ในการสอบแต่ละวิชาและไม่ มีการตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบจากฝ่ายวิชาการ การที่ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมของสถาน ศึกษาทั้งสองประเภทมีปัญหาอยู่ในระดับมาก อาจจะเนื่องมาจากอาจารย์ผู้สอนไม่เข้าใจจุดประสงค์ การเรียนรู้รายวิชา เนื้อหารายวิชาและการวัดผลประเมินผล ทำให้มีปัญหาในเรื่องที่จะสร้างข้อ สอบให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์ของรายวิชาได้ และความไม่พร้อมของสถานศึกษาในการ ที่จะตั้งธนาคารข้อสอบอาจจะ เป็นเพราะว่าขาดบุคลากรทางด้านวัดผลประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับ

ผลการวิจัยของพิชัย เฟ่งพันธ์พัฒน์ (2529 : บทคัดย่อ) ซึ่งทำการวิจัยเรื่องปัญหาการเรียนการสอน วิชาช่างอุตสาหกรรมของแผนกช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของวิทยาลัย เทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ที่พบว่าความไม่สัมพันธ์ของเนื้อหาทฤษฎีกับปฏิบัติ ตลอดจนความรู้ และทักษะในการสร้างข้อสอบที่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวัดและประเมินผลวิชา ทักษะอาชีพซึ่งต้องมีการวัดและประเมินผลทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติและเจตคติในการเรียนและไม สอดคล้องกับผลการวิจัยของวีระ ทองประสิทธิ์ (2534 : 116) . ที่ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของ ผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 5 ที่พบว่าในด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร ผลจากการวิจัยพบว่า ความคิดเห็น ของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในสถานศึกษาดีเด่นและสถานศึกษาทั่วไ ไป โดยภาพรวมพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในด้านย่อยพบว่ามีปัญหาอยู่ใน ระดับมากทุกด้านเช่นกัน

สิ่งอำนวยความสะดวก ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ใน สถานศึกษาดีเด่นมีปัญหาอยู่ในระดับมาก อาจจะเนื่องมาจากการจัดให้มีอุปกรณ์โสตทัศนศึกษา เพียงพอต่อการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ การจัดห้องโสตทัศนศึกษาให้เอื้ออำนวยต่อผู้มาใช้ บริการไม่เพียงพอรวมถึงขาดการสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการค้นคว้าและผลิตสื่อที่ทันสมัยมาใช้ในการ เรียนการสอน ส่วนเรื่องการจัดสิ่งสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้าและประปามีปัญหาอยู่ในระดับ น้อย

ส่วนสถานศึกษาทั่วไป ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ใน สถานศึกษาทั่วไปมีปัญหาอยู่ในระดับมาก อาจจะเป็นเพราะว่า อาจจะเนื่องมาจากการจัดให้มี อุปกรณ์โสตทัศนศึกษาเพียงพอต่อการเรียนการสอนและการจัดให้มีวัสดุครุภัณฑ์อย่างเพียงพอ และทันสมัยต่อการเรียนภาคปฏิบัติมีไม่เพียงพอ รวมถึงขาดการสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการ ค้นคว้าและผลิตสื่อที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน ส่วนเรื่องการจัดสิ่งสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้าและประปามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย การที่ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมของสถานศึกษาทั้ง สองประเภทมีปัญหาอยู่ในระดับมาก อาจจะเนื่องมาจากในเรื่องของงบประมาณมีไม่เพียงพอ ขาดอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาที่ทันสมัยและวัสดุครุภัณฑ์ต่าง ๆ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็น ไปตามหลักสูตรที่วางไว้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดวงสมร กลิ่นเจริญ (2536 : 141) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพการใช้ ความต้องการและปัญหาการใช้สื่อการเรียนการสอนของ ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรมในกรุงเทพมหานคร ซึ่งพบว่า ครูส่วนใหญ่มีปัญหาในเรื่องการใช้สื่อการเรียนการสอนในระดับปานกลางและรังมี สังฆพรหม (2535 : 153) ที่พบว่า ความต้องการพัฒนาวิชาการของครู โรงเรียนเอกชนเขตการศึกษา 7 ในด้าน การส่งเสริมการสอนและการใช้โสตทัศนวัสดุประกอบการสอนและการใช้ห้องสมุดเป็นศูนย์วิชา การมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

กรณีเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ ในสถานศึกษาดีเด่นมีปัญหาอยู่ในระดับมาก อาจจะเนื่องมาจากขาดการสนับสนุนให้ครูอาจารย์เข้ารับการฝึกงาน / ดูงานในสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนในสาขาที่เกี่ยวข้อง ไม่มีการวางแผนพัฒนาบุคลากรทั้งในระยะสั้นและระยะยาวตลอดจนการให้ความสนใจและร่วมมือในการปรับปรุงการเรียนการสอน ส่วนเรื่องที่มีปัญหาน้อยคือการจัดให้มีการ ประชุมนิเทศอาจารย์ใหม่อาจจะเนื่องมาจากเมื่อมีการบรรจุแต่งตั้งอาจารย์ใหม่ส่วนใหญ่ทางสถานศึกษาได้มีการประชุมชี้แจงให้ทราบทุกครั้งเกี่ยวกับแนวทางนโยบายต่าง ๆ ที่ต้องปฏิบัติ

ส่วนในสถานศึกษาทั่วไป ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก อาจจะเนื่องมาจากขาดการสนับสนุนให้ครูอาจารย์เข้ารับการฝึกงาน / ดูงานในสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนในสาขาที่เกี่ยวข้อง ไม่มีการอบรม / สัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อเพิ่มพูนทักษะให้แก่อาจารย์สอนวิชาชีพ ส่วนเรื่องที่มีปัญหาน้อยคือการจัดให้มีการประชุมนิเทศอาจารย์ใหม่อาจจะเนื่องมาจากเมื่อมีการบรรจุแต่งตั้งอาจารย์ใหม่ส่วนใหญ่ทางสถานศึกษาได้มีการประชุมชี้แจงให้ทราบทุกครั้งเกี่ยวกับแนวทาง นโยบายต่าง ๆ ที่ต้องปฏิบัติ การที่ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมของสถานศึกษาทั้งสองประเภทมีปัญหาอยู่ในระดับมาก อาจจะเนื่องมาจากการที่สถานศึกษาไม่ได้มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าในการที่จะพัฒนาบุคลากร เพื่อให้สนองตอบและก้าวทันต่อความเปลี่ยนแปลงให้ทันต่อวิทยาการสมัยใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิมล เทศวานิช (2541 : 58 - 59) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2536 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ ในกลุ่มวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพบว่าด้านการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้หลักสูตรมีปัญหาอยู่ในระดับมากและไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของสมจิตต์ กระระฆา (2532 : 77) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในประเทศไทยตามทัศนะของผู้บริหารวิทยาลัย ด้านการนิเทศการศึกษาที่พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาตามประสบการณ์การสอน ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปีและประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร ซึ่งเกี่ยวกับการวางแผนการใช้หลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิคภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปี โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก อาจจะเนื่อง มาจากไม่มีการจัดอบรมสัมมนาแก่อาจารย์ที่สอนทุกรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติและการเตรียมแผนการใช้เงินงบประมาณสำหรับวัสดุ ครุภัณฑ์รวมทั้งไม่มีการประชุมชี้แจงผู้ปกครองของนักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร

ส่วนอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป โดยภาพรวม มีปัญหาอยู่ในระดับมาก อาจจะเนื่องมาจากไม่มีการประชุมชี้แจงผู้ปกครองของนักเรียนคณะกรรมการสถานศึกษาให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการประชุมอาจารย์เพื่อวางแผนในการจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามหลักการ จุดหมายและโครงสร้างของหลักสูตร รวมทั้งการจัดอบรมสัมมนาอาจารย์ที่สอนทุกรายวิชาทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมของอาจารย์ ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปีและมีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปมีปัญหาอยู่ในระดับมาก อาจจะเนื่องมาจากทางสถานศึกษาไม่มีการประชุมชี้แจงให้อาจารย์ทราบเพื่อวางแผนในการจัดการเรียนการสอนเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรใหม่ทำให้อาจารย์ไม่เข้าใจหลักการ จุดหมายและโครงสร้างของรายวิชา ตลอดจนไม่มีการชี้แจงให้ผู้ปกครองของนักเรียนและคณะกรรมการสถานศึกษาได้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของสงวนพงศ์ ชวนชม(2533 : 115) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพบว่าปัญหาในการบริหารงานวิชาการทั้งผู้บริหารและครูผู้สอน มีปัญหาในระดับปานกลางทุกด้านและไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของวีระ ทองประสิทธิ์ (2534 : 98) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารวิชาการของโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 5 ที่พบว่าการศึกษาปัญหาอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการส่วนใหญ่มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปีและตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในด้านย่อยพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้านเช่นกัน

การจัดครูเข้าสอน ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปี มีปัญหาอยู่ในระดับมาก อาจจะเนื่องมาจากไม่มีการอบรมสัมมนาแก่ อาจารย์ที่สอนทุกรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติและการจัดอาจารย์เข้าสอนแทนเมื่ออาจารย์ประจำวิชาไปราชการหรือไม่มาทำการสอนรวมทั้งไม่มีการจัดทำโครงการสอนและบันทึกการสอน ส่วนเรื่องการจัดอาจารย์เข้าสอนตามนัดและตรงตามวุฒิทางการศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ส่วนอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากไม่มีการอบรมสัมมนาแก่ อาจารย์ที่สอนทุกรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติและการจัดอาจารย์เข้าสอนตามนัดและตรงตามวุฒิทางการศึกษา รวมทั้งการจัดแบ่งคาบสอนของอาจารย์ให้มีจำนวนใกล้เคียงกันในแต่ละภาคเรียน ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมของอาจารย์ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปีและมีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีปัญหาอยู่ในระดับมากเช่นกัน อาจจะเนื่องมาจากไม่มีการอบรมสัมมนาแก่ อาจารย์ที่สอนทุกรายวิชา ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติและการจัดอาจารย์เข้าสอนตามนัดและตรงตามวุฒิทางการศึกษา ซึ่งในการจัดอาจารย์เข้าสอนควรที่จะคำนึงถึงความมัตถัด ความชำนาญและวุฒิทางการศึกษาเป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับ

ผลการวิจัยของประมวล ทบบัณฑิต (2529 : บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ซึ่งพบว่า การจัดครูเข้าสอนในรายวิชาต่าง ๆ ต้องคำนึงถึงความสามารถเฉพาะและ คุณวุฒิทางการศึกษาและผลการวิจัยของเรวัตร อาจอุทธีรงค์ (2529 : บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาที่มีต่อสภาพการจัดการเรียนการสอน ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สาขาเทคนิควิศวกรรมไฟฟ้าหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวท.) พุทธศักราช 2527 กรมอาชีวศึกษา ซึ่งพบว่าด้านการจัดอาจารย์ เข้าสอนต้องพิจารณาถึงวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงานและความสามารถเฉพาะตัวเป็นหลัก

การฝึกงาน ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปี มีปัญหาอยู่ในระดับมาก อาจจะเนื่องมาจากความไม่เพียงพอของสถานประกอบการในการรับนักเรียนฝึกงาน การจัดหาวัสดุฝึก เครื่องมือ ครุภัณฑ์และชุดฝึกทดลองสำหรับการปฏิบัติของนักเรียนตลอดจนการจัดให้นักเรียนได้ฝึกงานที่เหมาะสมและสัมพันธ์กับ เนื้อหาทฤษฎีที่เรียนส่วนในเรื่องการควบคุมดูแลการปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติงานภายในสถานศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ส่วนอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากไม่สามารถการจัดให้นักเรียนได้ฝึกงานที่เหมาะสมและสัมพันธ์กับเนื้อหาทฤษฎีที่เรียนและการจัดหาวัสดุฝึก เครื่องมือ ครุภัณฑ์และชุดฝึกทดลองสำหรับการปฏิบัติของนักเรียนตลอดจนการจัดทำความร่วมมือกับสถานประกอบการทั้งภาครัฐ และเอกชน เพื่อทางการศึกษายังไม่ตีพอส่วนในเรื่องการควบคุมดูแลการปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติงานภายในสถานศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมของอาจารย์ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปีและมีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีปัญหาอยู่ในระดับมากเช่นกัน อาจจะเนื่องมาจากทางสถานศึกษาไม่สามารถที่จะจัดหาสถานประกอบการให้นักเรียนได้ฝึกงานเหมาะสมเนื้อหาทฤษฎีที่เรียนและขอการประสานงานกับสถานประกอบการทั้งของภาครัฐ และเอกชน ตลอดจนงบประมาณในการที่จะจัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์ต่าง ๆ มีไม่เพียงพอ ส่วนการควบคุมดูแลนักเรียนในขณะที่ปฏิบัติงานที่มีปัญหาน้อยอาจจะเป็นเพราะว่าอาจารย์สามารถดูแลนักเรียนได้อย่างทั่วถึง เพราะมีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 20 คน / ห้อง ในการเรียนภาคปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวิมล เทศวานิช (2541 : 58 – 59) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2536 สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ ในกลุ่มวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพบว่าครุภัณฑ์ อาคารปฏิบัติการ โรงฝึกงาน ความเพียงพอ และเหมาะสมของห้องปฏิบัติการ มีระดับความเป็นปัญหามากที่สุดและไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของอร่าม เรืองฤทธิ์ (2536 : 180) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู อาจารย์เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในกลุ่มสถานศึกษาภาคใต้และกลุ่ม

สถานศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพบว่ามีการปฏิบัติอยู่มากในเรื่องส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกงานในสถานประกอบการได้อย่างเหมาะสมและสัมพันธ์กับวิชาและสาขาวิชาชีพ

การประเมินผลการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปี มีปัญหาอยู่ในระดับมาก อาจจะเนื่องมาจากขาดการสนับสนุนให้มีการตั้งธนาคารข้อสอบภายในวิทยาลัย ไม่มีการสร้างข้อสอบมาตรฐานไว้ใช้ในการสอบแต่ละวิชาและไม่มีการตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบจากฝ่ายวิชาการ ส่วนในเรื่องการจัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ที่เป็นประโยชน์ต่อการวัดผลมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ส่วนอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป โดยภาพรวมมีปัญหายอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากอาจจะเนื่องมาจากขาดการสนับสนุนให้มีการตั้งธนาคารข้อสอบภายในวิทยาลัยไม่มีการสร้างข้อสอบมาตรฐานไว้ใช้ในการสอบแต่ละวิชารวมทั้งการส่งเสริมให้เข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการสร้างข้อสอบ ส่วนเรื่องการวางแผนการประเมินผลการเรียนภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติให้เป็นแนวเดียวกันมีปัญหายอยู่ในระดับน้อย ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมของอาจารย์ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปีและมีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีปัญหาอยู่ในระดับมากเช่นกัน อาจจะเนื่องมาจากทางสถานศึกษาไม่มีบุคลากรที่มีความรู้ทางด้าน การวัดผลที่จะมาดำเนินการในเรื่องการจัดตั้งธนาคารข้อสอบและอาจารย์ผู้สอนอาจจะไม่เข้าใจเกี่ยวกับในการสร้างข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหารายวิชา เพื่อจัดทำเป็นข้อสอบมาตรฐาน ส่วนในเรื่องการตั้งเกณฑ์การวัดผลและจัดหาเครื่องมือในการวัดผลนั้น ทางสถานศึกษาได้กำหนดเกณฑ์ในการวัดผลให้อาจารย์ได้ปฏิบัติอยู่แล้วและได้จัดหาเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลให้อย่างพอ โดยการนำเอาคอมพิวเตอร์มาใช้ในการวัดผลมากขึ้นทำให้มีปัญหาน้อย ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของสมจิตต์ กระณะ (2532 :76) ที่ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในประเทศไทยตามทัศนะของผู้บริหารวิทยาลัย ที่พบว่าในด้านการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลางและสูงเมธ ประภาสวัสดิ์ (2531 : 117) ที่ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการบริหารงานวิชาการ ตามความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดลพบุรี ซึ่งพบว่า ในด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในด้านย่อยพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับมากทุกด้านเช่นกัน

สิ่งอำนวยความสะดวก ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปี มีปัญหาอยู่ในระดับมาก อาจจะเนื่องมาจากการจัดให้มีอุปกรณ์ โสตทัศนศึกษาเพียงพอต่อการเรียนการสอน การจัดสรรงบประมาณในการสนับสนุนด้านการจัด สิ่งอำนวยความสะดวกและการจัดให้มีวัสดุ ครุภัณฑ์อย่างเพียงพอและทันสมัยสำหรับการเรียน

ภาคปฏิบัติทางสถานศึกษาไม่สามารถจัดหาให้เพียงพอ ส่วนในเรื่องการจัดสิ่งสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้าและประปามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ส่วนอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากการจัดให้มีอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาเพียงพอต่อการเรียนการสอน การจัดห้องโสตทัศนศึกษาให้เอื้ออำนวยต่อผู้มาใช้บริการและการสนับสนุน และส่งเสริมให้มีการค้นคว้าและผลิตสื่อที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน ส่วนในเรื่องการจัดสิ่งสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้าและประปามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมของอาจารย์ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปีและมีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีปัญหาอยู่ในระดับมากเช่นกัน ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากการที่อุปกรณ์โสตทัศนศึกษามีไม่เพียงพอและการใช้บริการ ห้องโสตทัศนศึกษา อาจจะมีข้อจำกัดในเรื่องของเวลาหรือในเรื่องงบประมาณในการสนับสนุนให้มีการผลิตสื่อที่ทันสมัยมีน้อย เพราะการใช้สื่อเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้สอนและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ส่วนในเรื่องของการจัดสิ่งสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้าและประปาที่มีปัญหาน้อยเนื่องจากสถานศึกษาทุกแห่งมีความพร้อมในเรื่องดังกล่าวอยู่แล้ว ซึ่งกับสอดคล้องกับผลการวิจัยของปัญญาคุณ รัตนเสถียร (2532 : 47) ที่ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการเรียนการสอนตามหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น วิชาช่างเดินสายไฟฟ้า ในโรงเรียนสารพัดช่างทั่วประเทศ ซึ่งพบว่าปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอนและสื่อการสอนเป็นปัญหาอยู่ในระดับมากและไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ครองศักดิ์ เข้มประยูร (2539 : 104) ที่ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการใช้สื่อการเรียนการสอนในวิทยาลัยการอาชีพกรมอาชีพศึกษา ที่พบว่าด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกมีปัญหาในระดับปานกลาง

การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปี มีปัญหาอยู่ในระดับมาก อาจจะเนื่องมาจากไม่มีการสนับสนุนให้อาจารย์เข้ารับฝึกงาน / ดูงานในสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนในสาขาที่เกี่ยวข้องและขาดการวางแผนพัฒนาบุคลากรทั้งระยะสั้นและระยะยาวตลอดจนการให้ความสนใจและร่วมมือในการปรับปรุงการเรียนการสอนทุกรายวิชา ส่วนในเรื่องการปฐมนิเทศอาจารย์ใหม่มีปัญหาน้อย

ส่วนอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากไม่มีการสนับสนุนให้อาจารย์เข้ารับฝึกงาน / ดูงานในสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนในสาขาที่เกี่ยวข้องและการอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อเพิ่มพูนทักษะให้แก่อาจารย์ผู้สอนวิชาชีพ ตลอดจนการให้ความสนใจและร่วมมือในการปรับปรุงการเรียนการสอนทุกรายวิชา ส่วนในเรื่องการปฐมนิเทศอาจารย์ใหม่มีปัญหาน้อย ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมของอาจารย์ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปีและมีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีปัญหาอยู่ในระดับมากเช่นกัน เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่าจะมีปัญหาในเรื่องการสนับสนุนให้อาจารย์เข้ารับการศึกษา / ฝึกงานในสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนและการให้ความสนใจ

และร่วมมือในการปรับปรุงการเรียนการสอนทุกรายวิชา ซึ่งในการสอนทางภาคปฏิบัตินั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่อาจารย์ผู้สอนจะต้องมีความรู้ ความชำนาญหรือความถนัด โดยเฉพาะในวิชาที่เกี่ยวข้องความรู้ใหม่ ๆ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าทางสถานศึกษาไม่ได้มีการวางแผนในเรื่องดังกล่าว ส่วนในเรื่องของการปฐมนิเทศที่มีปัญหาน้อยนั้น เพราะว่าสถานศึกษาจะต้องมีการประชุมชี้แจงอาจารย์ที่บรรจุใหม่ให้ทราบเกี่ยวกับแนวทางหรือนโยบายต่าง ๆ ของทางสถานศึกษาอยู่แล้ว ซึ่งไม่สอดคล้องกับการวิจัยของนันทา เศรษฐปราโมทย์ (2539 :188) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยพณิชยการตามทัศนะของผู้บริหารและครู อาจารย์ สังกัดกรมอาชีวศึกษา ซึ่งพบว่าปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยพณิชยการ ในด้านการนิเทศการศึกษา และพัฒนาบุคลากรทางการสอนมีปัญหอยู่ในระดับปานกลางและไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของโกศล ศรีขวัญ (2535 : 68) ที่ทำการวิจัยเรื่องการบริหารหลักสูตรวิชาการบริหารธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของผู้บริหาร ตามทัศนะของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคตะวันออก ที่พบว่าครูผู้สอนมีทัศนะต่อการนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

5.2.2 เปรียบเทียบการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ ทั้ง 3 ด้าน โดยจำแนกตามประเภทสถานศึกษาที่ต่างกันรวมทุกด้านพบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่าความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทั้งสถานศึกษาดีเด่นและสถานศึกษาทั่วไป พบว่า ความคิดเห็นของอาจารย์ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกัน ผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจจะเป็นเพราะว่าการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษาทั้ง 2 ประเภท ที่ทำการเปิดสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพได้มีการเตรียมความพร้อมเรื่องต่าง ๆ ในการที่จะนำหลักสูตรไปใช้เหมือนกัน ดังที่ฝ่ายพัฒนาศูนย์วิจัยและพัฒนาอาชีวศึกษา 1 (2536 : 50) ได้ให้แนวการจัดการจัดองค์ประกอบพิจารณาโครงหลักสูตร ประกอบด้วยครูอาจารย์ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ห้องเรียนและโรงฝึกงาน วัสดุฝึกและการบริหารหลักสูตรต้องมีการเตรียมการและวางแผนให้พร้อมทุกด้าน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร มีปัญหามากกว่าทุกด้าน โดยเฉพาะในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวก อาจจะเป็นเพราะว่าทางสถานศึกษาเองขาดอุปโภคที่ทันสมัยหรือขาดสื่อที่เหมาะสมกับการเรียนการสอนและไม่มีการสนับสนุนให้อาจารย์ได้มีการพัฒนาเกี่ยวกับสื่อการเรียนให้มีความทันสมัย จึงอาจเป็นสาเหตุทำให้การบริหารหลักสูตร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในสถานศึกษาทั้ง 2 ประเภทไม่แตกต่างกัน

5.2.3 เปรียบเทียบการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้ง 3 ด้าน โดยจำแนกตามประเภทผลการสอนต่างกัน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่าง

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าความคิดเห็นของอาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออก เฉียงเหนือไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจจะเป็นเพราะว่าก่อนที่สถานศึกษาจะนำหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 ไปใช้ กรมอาชีวศึกษาได้มีการประชุมผู้บริหารสถานศึกษาตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องให้เข้าใจในจุดหมาย หลักการและโครงสร้าง ในหลักสูตรดังกล่าว เพื่อที่จะได้ชี้แจงให้อาจารย์ผู้สอนได้ทราบ ทำให้ความคิดเห็นตลอดจนความเข้าใจของอาจารย์ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประชาคม จันทรชิต (2533 : 212) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาภาคใต้ ซึ่งพบว่า อาจารย์ผู้สอนในวิทยาลัยอาชีวศึกษาภาคใต้ ที่มีประสบการณ์การสอนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพ พุทธศักราช 2530 ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว ความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปี และอาจารย์ ที่มีประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันจำนวน 2 ด้าน คือ ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอนและด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร

ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อ พิจารณาในด้านย่อยพบว่า อาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความคิดเห็น แตกต่างกันอยู่ 1 ด้าน คือ การฝึกงาน โดยอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปี อาจจะเป็นเพราะว่า ในการฝึกงานนั้นนักเรียนได้ฝึกงานไม่ตรงกับเนื้อหาที่เรียน สถานศึกษาไม่มีการประสานงานกับสถานประกอบการเพื่อทำความเข้าใจในเรื่องการฝึกงานของนักเรียน ตลอดจน ขาดในเรื่องวัสดุ ครุภัณฑ์เพื่อที่จะให้นักเรียนได้ฝึกในสถานศึกษา ในหลักสูตรอาชีวศึกษานั้นถือ ว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะว่าการฝึกงานหรือการเรียนภาคปฏิบัติจะเป็นสิ่งชี้หรือบอกอนาคต ของนักเรียนว่า เมื่อจบหลักสูตรแล้วสามารถเข้าทำงานในสถานประกอบการได้หรือไม่ ซึ่งวิรัช กุณฑาศและคนอื่น ๆ (2522 : 36) กล่าวถึงประโยชน์ของการฝึกงานว่า การเรียนวิชาชีพ ผู้บริหารจึงควรใช้การฝึกงานให้เป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนมากที่สุด การศึกษาและการฝึกงาน นอกสถานที่ เป็นสิ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจเพิ่มพูนความรู้ประสบการณ์มากยิ่งขึ้น ส่วนการจัดครู เข้าสอนและการประเมินผลการเรียนการสอน อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปี และตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทั้ง 2 ด้าน

ด้านสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ โดยความคิดเห็นของอาจารย์ที่ประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีระดับปัญหา สูงกว่าอาจารย์ที่ประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปี ที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากผู้ที่มีอายุ และประสบการณ์การสอนมากกว่าอาจทำให้มีความเข้าใจในปัญหาการบริหารงานทางด้าน หลักสูตรได้ดีกว่า เช่น ปัญหาการเตรียมความพร้อมในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น อาคารสถานที่ สื่อการเรียนการสอน งบประมาณ ตลอดจนปัญหาในเรื่องการนิเทศและพัฒนา

บุคลากรทางการศึกษา ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่าผู้บริหารไม่มีการนิเทศภายในที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพหรือไม่สามารถนิเทศได้ตามแผน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของธำรง บัวศรี (2531 : 270) ได้กล่าว ถึงการเตรียมวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน เครื่องมือเครื่องใช้และอาคารสถานที่ว่า จำเป็นจะต้องจัดหาไว้ให้พร้อม เช่น ห้องปฏิบัติสำหรับการฝึกงานตามหลักสูตรวิชาชีพ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ผู้บริหารของหน่วยงานที่รับผิดชอบจะต้องวางแผนและดำเนินการ แต่เมื่อพิจารณาในด้านย่อย พบว่า อาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอยู่ 1 ด้าน คือ สิ่งอำนวยความสะดวก

สิ่งอำนวยความสะดวก โดยอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 5 ปี ที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจจะเป็นเพราะว่า ทางสถานศึกษาเปิดบริการอาคารสถานที่ โสตทัศนูปกรณ์ สื่อต่าง ๆ และเทคโนโลยีที่หลากหลายเพียงพอ เพื่อสนับสนุนกิจกรรมของผู้เรียนและอาจารย์ไม่เพียงพอ การที่ไม่มีวัสดุ ครุภัณฑ์การศึกษาที่ไม่เหมาะสมและเพียงพอตามมาตรฐานการจัดการเรียนการสอนแต่ละวิชาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเมธี พิณรัตนานนท์ (2528 : 94) ได้กล่าวถึงการวางแผนเพื่อจัดสถานที่อำนวยความสะดวกอื่น ๆ ในโรงเรียนมีความมุ่งประสงค์ทั้งเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอนตามหลักสูตรกับทั้งมุ่งสนองความสะดวกและความต้องการของนักเรียนและบุคลากรของโรงเรียน

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น ครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

5.3.1 กรมอาชีวศึกษา

ควรได้นำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการวางแผน ปรับปรุงพัฒนาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ เมื่อมีการปรับหรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตรใหม่ในด้านต่าง ๆ ดังนี้ ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวก การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร และด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วยการจัดครูเข้าสอน การฝึกงานและการประเมินผลการเรียนการสอน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญยิ่งที่จะทำให้การบริหารหลักสูตรนี้ประสบผลสำเร็จ

5.3.2 สถานศึกษา สถานศึกษาควรนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้น โดยสนใจในด้านที่อาจารย์มีความคิดเห็นว่ามีปัญหามากกว่าด้านอื่น ๆ

5.3.2.1 สถานศึกษาดีเด่น

1. ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร ควรมีการประชุมชี้แจงให้อาจารย์และผู้ที่เกี่ยวข้องตลอดจนผู้ปกครองนักเรียนและคณะกรรมการสถานศึกษาได้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร

2. ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน

2.1 การจัดครูเข้าสอน ควรจัดให้มีการอบรมสัมมนาแก่อาจารย์ที่สอนทุกรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ควรให้มีการจัดทำโครงการสอน แผนการสอน และบันทึกการสอนทุกรายวิชา

2.2 การฝึกงาน ควรจัดหาสถานที่ฝึกงานให้นักเรียนได้ฝึกงานตรงกับเนื้อหาที่ได้เรียน

2.3 การประเมินผลการเรียนการสอน ควรสนับสนุนให้มีการจัดตั้งธนาคารข้อสอบขึ้นภายในวิทยาลัย และให้มีการสร้างข้อสอบมาตรฐานไว้ใช้ในการสอบแต่ละวิชา

3. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร

3.1 สิ่งอำนวยความสะดวก ควรจัดหาวัสดุ อุปกรณ์โสตทัศนศึกษาให้เพียงพอและทันสมัย รวมทั้งการจัดห้องโสตทัศนศึกษาให้เอื้อต่อการมาใช้บริการเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

3.2 การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ควรสนับสนุนให้อาจารย์เข้ารับการฝึกงาน / ดูงานในสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชน

5.3.2.2 สถานศึกษาทั่วไป

1. ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร ควรมีการประชุมชี้แจงให้อาจารย์และผู้ที่เกี่ยวข้องตลอดจนผู้ปกครองนักเรียนและคณะกรรมการสถานศึกษาได้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร

2. ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน

2.1 การจัดครูเข้าสอน ควรจัดให้มีการอบรมสัมมนาแก่อาจารย์ที่สอนทุกรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ จัดหาบุคลากรภายนอกหรือผู้ชำนาญการหรือผู้ชำนาญการมาเป็นวิทยากรในบางหัวข้อ

2.2 การฝึกงาน ควรจัดหาสถานที่ฝึกงานให้นักเรียนได้ฝึกงานตรงกับเนื้อหาที่ได้เรียนและจัดหาวัสดุฝึก ครุภัณฑ์ให้เพียงพอต่อการเรียนภาคปฏิบัติ

2.3 การประเมินผลการเรียนการสอน ควรสนับสนุนให้มีการจัดตั้งธนาคารข้อสอบขึ้นภายในวิทยาลัยและให้มีการสร้างข้อสอบมาตรฐานไว้ใช้ในการสอบแต่ละวิชา

3. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร

3.1 สิ่งอำนวยความสะดวก ควรจัดหาวัสดุ อุปกรณ์โสตทัศนศึกษา ให้เพียงพอและทันสมัย รวมทั้งการจัดห้องโสตทัศนศึกษาให้เอื้อต่อการมาใช้บริการเพื่อเป็น ประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

3.2 การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ควรสนับสนุนให้ อาจารย์เข้ารับการฝึกงาน / ปฏิบัติงานในสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนและจัดการอบรม สัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อเพิ่มทักษะให้แก่อาจารย์

5.4 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

ผลจากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ควรมีการศึกษาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเฉพาะด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตรซึ่งเกี่ยวกับเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวก การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา เนื่องจากทางด้านนี้มีปัญหา อยู่ในระดับ มากกว่าด้านอื่น ๆ เพื่อที่จะได้ทราบถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดปัญหาดังกล่าว

2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 ในสาขาวิชาอื่นหรือในประเภทวิชาอื่นๆ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ในวิทยาลัย เทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2521. คู่มือการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521. กรุงเทพฯ : จงเจริญการพิมพ์.
- _____. 2539. สารพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุรัสสา ลาดพร้าว.
- กรมอาชีวศึกษา. 2530. ระเบียบว่าด้วยการส่งเสริมการผลิตผล. กรุงเทพฯ.
- _____. 2533. ก้าวไปในแผน 7. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การทหารผ่านศึก.
- _____. 2538. คู่มือปฏิบัติงานทะเบียนในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา. เล่มที่ 2. กรุงเทพฯ : หน่วยงานนิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา.
- _____. 2538. สถานศึกษาดีเด่น 2537. กรุงเทพฯ : 2538 แผนกวิชาช่างพิมพ์ วิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร.
- _____. 2542. คู่มือการประเมินภายในของสถานศึกษา ตามมาตรฐานอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา. เล่มที่ 2. กรุงเทพฯ : หน่วยงานนิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- โกศล ศรีขวัญ. 2535. “การบริหารหลักสูตรวิชาการบริหารธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของผู้บริหารตามทัศนะของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคตะวันออก.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กาญจนา कुमारักษ์. 2529. หลักสูตรและการพัฒนา. พิมพ์ครั้งที่ 2 นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. 2539. รายงานการศึกษาไทยปี 2535-2539. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.
- ครองศักดิ์ เข้มประชुर. 2539. “การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการใช้สื่อการเรียนการสอนในวิทยาลัยการอาชีพ กรมอาชีวศึกษา” วิทยานิพนธ์สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง.
- จันทิภา ลิมปิเจริญ. 2528. หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร. พิมพ์ครั้งที่ 2 ภูเก็ต : แผนกบริการศึกษาวิทยาลัยครูภูเก็ต.
- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. 2539. การพัฒนาหลักสูตร : หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : อลิ้นเพชร.
- เอกสาร ชวนชม คำหอม. 2527. “การบริหารงานวิชาการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของโรงเรียนการค้าไม่ว่าการณีใดๆทั้งสิ้น เอกชนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.

ชลอ จันทรกุล. 2525. “บทบาทการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัด
ตรัง.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชลิต พุทธรักษา. 2526. เอกสารการสอนชุดการจัดการโรงเรียนประถมศึกษา. หน่วยที่ 9 สาขา
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ชาญชัย ศรีไสยเพชร. 2528. หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตร
และการสอน คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยครูพระนคร.

ดวงสมร กลิ่นเจริญ. 2536. “การศึกษาสภาพการใช้ ความต้องการ และปัญหาการใช้สื่อการเรียน
การสอนของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ประเภทช่างอุตสาหกรรมใน
กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง.

ฉัญฉุพงษ์ เจริญพิทย์. 2523. เอกสารประกอบการเรียนการประเมินผล. ม.ป.ท. , (อัดสำเนา)

ทองพูน กิ่งนาค. 2533. “การศึกษาปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช
2530 สาขาช่างไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ ตามทัศนะของผู้บริหาร และครูผู้สอน ใน
วิทยาลัยเทคนิค กลุ่มภาคกลาง” วิทยานิพนธ์สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิต
วิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง.

ธงชัย สุวัฒน์เมฆินทร์. 2532. การบริหารงานงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์
กรมอาชีวศึกษา,

ธนู แสงศักดิ์. 2528. วารสารอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

ธำรง บัวศรี. 2531. ทฤษฎีหลักสูตรการออกแบบและพัฒนา. กรุงเทพฯ : เอร่าวิมการพิมพ์.

นันทา เศรษฐปราโมทย์. 2539. “การบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยพณิชยการตามทัศนะของ
ผู้บริหารและครู – อาจารย์ สังกัดกรมอาชีวศึกษา” วิทยานิพนธ์สาขาวิชาการบริหาร
อาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

นิเทศและฝึกอบรมอาชีวศึกษาภาคใต้, ศูนย์. 2530. “รายงานการสำรวจเรื่องการนิเทศและติดตาม
ผลการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร ปวช. 2530 สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา
ในภาคใต้.” สงขลา : ศูนย์นิเทศและฝึกอบรมอาชีวศึกษาภาคใต้.

บรรจง ชูสกุลชาติ. 2532. วารสารมิตรครู. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

บุญเทียม เจริญยิ่ง. 2528. “สรุปผลการสัมมนาผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาทั่ว
ประเทศประจำปีงบประมาณ 2529.” กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา.

เบญจวรรณ ตั้งสกุล. ให้สัมภาษณ์, 23 ตุลาคม 2542. ทศพล บำรุงโชค ผู้สัมภาษณ์. การบริหาร
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์.
วิทยาลัยเทคนิคอุบลราชธานี.

- วิจิตร วรุตบางกูรและสุพิชญา ชีระกุล.2533. การบริหารโรงเรียนและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น.
สมุทรปราการ : ขนิษฐาการพิมพ์.
- วิชัย คิสสระ. 2535. การพัฒนาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วิชัย ราษฎร์ศิริ. 2522. หลักสูตรและแบบเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนา
พานิช,
- วิชัย วงษ์ใหญ่. 2537. กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ :
สุวีริยาสาส์น.
- . 2523. พัฒนาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : พิมพ์ครั้งที่ 2 โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม.
- วิมล เทศวานิช. 2541. “ปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2536
สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะในกลุ่มวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” วิทยานิพนธ์สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย,สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง.
- วิรัช กุมพมาศ. 2528. สรุปผลการประชุมสัมมนาผู้บริหารทั่วประเทศ ประจำปี 2528 กรมอาชีว
ศึกษา. กรุงเทพฯ.
- วิลพ หาญประกอบ.ให้สัมภาษณ์, 15 กรกฎาคม 2542. ทศพล บำรุงโชค ผู้สัมภาษณ์. การบริหาร
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์.
วิทยาลัยเทคนิคอุตรธานี.
- วิศิษฐ์ ชฎาศิลป์. ให้สัมภาษณ์, 20 สิงหาคม 2542. ทศพล บำรุงโชค ผู้สัมภาษณ์. การบริหาร
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์.
วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น.
- วีระ ทองประสิทธิ์. 2534. “ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของ
โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในเขตการศึกษา 5” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย,สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วีระพันธ์ สิทธิพงษ์. 2540. ปรัชญาอาชีวะและเทคนิคศึกษา. กรุงเทพฯ : เอ.พี.กราฟิคดีไซน์และการ
พิมพ์.
- สมจิตต์ กระระณา.2532. “การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษา
ในประเทศไทยตามทัศนะของผู้บริหารวิทยาลัย.” ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย,มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
สมชอบ ไชยเวช. 2527. วารสารอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม กรุณาแจ้งชื่อผู้แต่งและข้อมูลอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารที่นำมาไปใช้
สงัด อุทรานนท์. 2523. พื้นฐานและการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม.
- สันต์ ธรรมบำรุง. 2525. หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร. กรุงเทพฯ : นรสิงห์การพิมพ์.

- สมาน รังสิโยกฤษณ์. 2520. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : อักษรศาสน์การพิมพ์.
- สุเมธ ประภาสวัสดิ. 2531. “ปัญหาการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของครูและผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดลพบุรี.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต ภาควิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุมิตร คุณานุกร. 2523. หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : พิมพ์ครั้งที่ 4 โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- สุธีระ ทานตวนิช. 2521. การบริหารการศึกษา. ชลบุรี : ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.
- สุรัชย์ สิกขาบัณฑิต เสาวนีย์ สิกขาบัณฑิต และปรีดา กลั่นแก้ว. 2536. นวัตกรรมและเทคโนโลยีสื่อโทรทัศน์. กรุงเทพฯ : กองมาตรฐานวิชาชีพครู สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- สุรวุฒิ โคตรพัฒน์. ให้สัมภาษณ์, 20 กันยายน 2542. ทศพล บำรุงโชค ผู้สัมภาษณ์. การบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์. วิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา.
- สุวิทย์ บุญช่วย. การบริหารโรงเรียน : ทฤษฎีและปฏิบัติ. 2536. ปัตตานี : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สุภางค์ ศรีอินทร์. 2538. “ปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษา” วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อร่าม เรืองฤทธิ์. 2536. “ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในกลุ่มสถานศึกษาภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. 2527. หลักการบริหารการศึกษาทั่วไป. กรุงเทพฯ : พิมพ์ครั้งที่ 2 โรงพิมพ์อนงค์ศิลป์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการ ดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2541

1. นายทศพล บำรุงโชค ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” โดยมี ดร.ณรงค์ พิมสาร เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.ญาณภัทร สีหะมงคล เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 29 ตุลาคม พ.ศ.2541

(รศ.ดร.มนัส สังวรศิลป์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 3803

คณะกรรมการอุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๕๖ ตุลาคม 2541

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายเดชา ศิริรัตน์

ด้วยคณะกรรมการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นายทศพล บำรุงโชค ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”

คณะกรรมการอุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลิภิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่างานบัณฑิตศึกษาทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503-4 ต่อ 205

วิทยาลัยเทคนิคยโสธร 148
 เลขที่รับ 131 / 2542
 เวลา
 วันที่ 31 มี.ค. 2542
 ผู้รับ

ที่ ทม 1504/ 3950

คณะกรรมการ
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 ถนนจลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

30 ตุลาคม 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคยโสธร

ด้วย นายทศพล บำรุงโชค เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
 หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อ
 เรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่อง "การบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538
 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรด
 พิจารณาอนุญาตให้นักศึกษา ได้ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์
 ของท่านมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(Signature)

(ผศ.ดร.พรรณณี สิกิจวัฒน์นะ)
 รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
 ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เขียน นอมเพื่อโปรด

ทราบ พิจารณา
 เห็นควรมอบ
 ผ.ล. ผ.น.
 ผ.ว. ผ.ก.

โทร.3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3268503-4 ต่อ 205

ที่หอประชุม นท.จฬววิจัย, กิ่งลำเค็ญนคร

(Signature)

(Signature)

(Signature)
 18 มี.ค. 42

ที่ ทม 1504/ 06๕๖

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๑๖. กุมภาพันธ์ 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. คำโครงการวิทยานิพนธ์
 2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์
 3. รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ด้วย นายทศพล บำรุงโชค ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อ
เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538
สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”
ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2541

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษา
สังกัดหน่วยงานของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรด
พิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษา สังกัดหน่วยงานของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี สীগิจวัฒน์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาดูงาน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3268506

ที่ ทม 1504/ 0782

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาฬสินธุ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. คำโครงการวิทยานิพนธ์
2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นายทศพล บำรุงโชค ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อ
เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๓๘
สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"
ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อ วันที่ 20 ตุลาคม ๒๕๔๑

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษา
ของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาต
ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรพรรณ ลีกิจวัฒน์นะ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานของคณะบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษานุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาปฏิบัติราชการแทนคณะบดีของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3268506

ที่ ทม 1504/ 0782

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสกลนคร

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. คำโครงการวิทยานิพนธ์
2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นายทศพล บำรุงโชค ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อ
เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๓๘
สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"
ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อ วันที่ 20 ตุลาคม ๒๕๔๑

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษา
ของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาต
ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี สীগิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3268506

ที่ ทม 1504/ 0782

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น

สิ่งที่ส่งมาด้วย

1. คำโครงการวิทยานิพนธ์
2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นายทศพล บำรุงโชค ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการศึกษาวิจัยเพื่อ
เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๓๘
สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”
ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อ วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๑

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษา
ของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาต
ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรพรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3268506

ที่ ทม 1504/ 0782

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครพนม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. คำโครงวิทยานิพนธ์
 2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงวิทยานิพนธ์

ด้วย นายทศพล บำรุงโชค ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อ
เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๓๘
สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”
ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและคำโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อ วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๑

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษา
ของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาต
ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี สীগิจวัฒนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3268506

ที่ ทม 1504/ 0782

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนจลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครราชสีมา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. คำโครงการวิทยานิพนธ์
 2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นายทศพล บำรุงโชค ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อ
เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๓๘
สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"
ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๑

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษา
ของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาต
ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรพรณี ลิกิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3268506

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาและวิจัยในสถานศึกษา
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อ
ปฏิบัติราชการแทนคณบดีของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 0782

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคอุดรธานี

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. คำโครงการวิทยานิพนธ์
2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นายทศพล บำรุงโชค ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อ
เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๓๘
สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"
ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อ วันที่ 20 ตุลาคม ๒๕๔๑

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษา
ของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาต
ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรพรณี สীগิจวัฒน์นะ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานของคณะบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา ปฏิบัตินิติการแทนคณะบดีของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3268506

ที่ ทม 1504/ 0782

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520.

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคชลบุรีราชธานี

สิ่งที่ส่งมาด้วย

1. คำโครงการวิทยานิพนธ์
2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นายทศพล บำรุงโชค ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อ
เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๓๘
สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"
ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๑

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษา
ของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาต
ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรรณี ลิกิจวัฒนะ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานของคณะบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อปฏิบัติราชการแทนคณะบดีของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3268506

ที่ ทม 1504/ 0782

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. คำโครงการวิทยานิพนธ์
2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นายทศพล บำรุงโชค ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อ
เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๓๘
สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"
ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อ วันที่ 20 ตุลาคม ๒๕๔๑

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษา
ของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาต
ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี สัจจิตมนะ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานของคณะบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา ปฏิบัติราชการแทนคณะบดีของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3268506

ที่ ทม 1504/ 0782

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520.

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสุรินทร์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. คำโครงการวิทยานิพนธ์
 2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นายทศพล บำรุงโชค ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อ
เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๓๘
สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"
ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อ วันที่ 20 ตุลาคม ๒๕๔๑

ในการทำวิจัยเรื่องนี้นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษา
ของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาต
ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรพรณี ลีกิจวัฒน์นะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3268506

ที่ ทม 1504/ 0782

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520.

๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคเลย

สิ่งที่ส่งมาด้วย

1. คำโครงการวิทยานิพนธ์
2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์

ด้วย นายทศพล บำรุงโชค ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อ
เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๓๘
สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ในวิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"
ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม ๒๕๔๑

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษา
ของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาต
ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรพนี สิริจิตมานะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3268506

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538
สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิค
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คำชี้แจง

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ ใน 3 ด้าน คือ (1) ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร (2) ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน (3) ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร เพื่อนำไปทำการวิจัยประกอบวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ดังนั้นจึงขอความร่วมมือมายังท่านในฐานะผู้สอนรายวิชาต่าง ๆ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ได้โปรดตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นของท่าน

แบบสอบถามนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งแบ่งค่าคะแนนออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

4 หมายถึง ปัญหามากที่สุด

3 หมายถึง ปัญหามาก

2 หมายถึง ปัญหาน้อย

1 หมายถึง ปัญหาน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1

เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง

1. ประเภทสถานศึกษา

- สถานศึกษาคีเด่น
- สถานศึกษาทั่วไป

2. ประสบการณ์การสอน

- ต่ำกว่า 5 ปี
- ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2

คำชี้แจง แบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ เกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรทั้ง 3 ด้าน คือ (1) ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร (2) ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน (3) ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) การตอบแบบสอบถาม ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในตารางที่ตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด

แบบสอบถามแต่ละข้อในแต่ละด้านมีเกณฑ์ระดับคะแนนตามปัญหาที่เกิดขึ้น 4 ระดับ ดังนี้

- 4 หมายถึง ปัญหามากที่สุด
- 3 หมายถึง ปัญหามาก
- 2 หมายถึง ปัญหาน้อย
- 1 หมายถึง ปัญหาน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

การดำเนินงาน	ระดับปัญหา			
	มากที่สุด (4)	มาก (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านการเตรียมบริหารหลักสูตร				
1. การประชุมชี้แจงให้อาจารย์ผู้สอนเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	✓			
2. มีการประชุมวางแผนร่วมกันเพื่อให้การสอนเป็นไปตามหลักสูตร		✓		
ฯลฯ				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารหลักสูตร ทั้ง 3 ด้าน

การดำเนินงาน	ระดับปัญหา			
	มากที่สุด (4)	มาก (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. ด้านการเตรียมบริหารหลักสูตร				
1.1 การวางแผนการใช้หลักสูตร มีปัญหาในเรื่องต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด				
1. การประชุมอาจารย์เพื่อวางแผนในการจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามหลักการ จุดหมายและโครงสร้างของหลักสูตร.....
2. การจัดอบรมสัมมนาแก่อาจารย์ที่สอนทุกรายวิชาทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ.....
3. การเตรียมเอกสารต่าง ๆ เช่น ใบความรู้ คู่มือครู ใบงาน แบบเรียน แผนการสอน บันทึกการสอน....
4. การตรวจสอบ จุดหมายและ โครงสร้างของหลักสูตรก่อนนำหลักสูตร ไปใช้ในการเรียนการสอน.....
5. การสำรวจความพร้อม ของอาจารย์ในการสอนวิชาต่าง ๆ ก่อนจัดอาจารย์เข้าสอน.....
6. การประชุมชี้แจงผู้ปกครองของนักเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร....
7. การประชาสัมพันธ์หลักสูตรใหม่ไปยังหน่วยงานต่าง ๆ.....
8. การเตรียมอาคารสถานที่ ห้องเรียนให้เพียงพอ.....
9. การเตรียมแผนการใช้เงินงบประมาณสำหรับวัสดุครุภัณฑ์.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การดำเนินงาน	ระดับปัญหา			
	มากที่สุด (4)	มาก (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2. ด้านการดำเนินการเรียนการสอน				
2.1 ด้านการจัดครูเข้าสอน มีปัญหาในเรื่องต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด				
1. การอบรมสัมมนาแก่อาจารย์ที่สอนทุกรายวิชาทั้ง ภาคทฤษฎีและปฏิบัติ.....
2. การทำแผนการสอนตลอดปี.....
3. การจัดอาจารย์เข้าสอนตามความถนัดและตรงกับวุฒิ ทางการศึกษา.....
4. การจัดบุคคลภายนอก / ผู้ชำนาญการหรือเจ้าของ สถานประกอบการมาเป็นวิทยากรในบางหัวข้อ หรือรายวิชา.....
5.การจัดอาจารย์เข้าสอนแทนเมื่ออาจารย์ประจำวิชาไป ราชการหรือไม่มาทำการสอน.....
6. การจัดทำโครงการสอนและบันทึกการสอน.....
7. การแบ่งคาบสอนของอาจารย์ให้มีจำนวนใกล้เคียง กันในแต่ละภาคเรียน.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การดำเนินงาน	ระดับปัญหา			
	มากที่สุด (4)	มาก (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2.2 การฝึกงาน มีปัญหาในเรื่องต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด				
1. การจัดห้องปฏิบัติงานในโรงฝึกงานให้นักเรียน.....
2. จัดหาวัสดุฝึก เครื่องมือ ครุภัณฑ์และชุดฝึกทดลอง สำหรับการเรียนภาคปฏิบัติของนักเรียน.....
3. การควบคุมดูแลการปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติงาน ภายในสถานศึกษา.....
4. การสำรวจความเพียงพอของสถานประกอบในการ รับนักเรียนฝึกงาน.....
5. การส่งนักเรียนออกฝึกงานในสถานประกอบการ อย่างต่อเนื่อง.....
6. การจัดให้นักเรียน ได้ฝึกงานที่เหมาะสมและสัมพันธ์ กับเนื้อหาทฤษฎีที่ได้เรียน.....
7. การนิเทศนักเรียนที่ออกฝึกงานในสถานประกอบ การ.....
8. การจัดทำความร่วมมือกับสถานประกอบการ ทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การดำเนินงาน	ระดับปัญหา			
	มากที่สุด (4)	มาก (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2.3 การประเมินผลการเรียนการสอน มีปัญหาในเรื่องต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด				
1. การวางแผนจัดการประเมินผลการเรียน ภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติให้เป็นแนวเดียวกัน..
2. การตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ จากฝ่ายวิชาการ.....
3. การสร้างข้อสอบมาตรฐานไว้ใช้ในการสอบ แต่ละรายวิชา.....
4. การนำเกณฑ์ประเมินผลมาวิเคราะห์ร่วมกัน ก่อนประกาศผลแต่ละครั้ง.....
5. การจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ที่เป็นประโยชน์ ต่อการวัดผล.....
6. การส่งเสริมให้อาจารย์เข้ารับการอบรม สัมมนาเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล การสร้างข้อสอบ.....
7. การสนับสนุนให้มีการจัดตั้งธนาคารข้อสอบ ภายในวิทยาลัย.....
8. การติดตามนักศึกษาที่จบหลักสูตรเพื่อ ประเมินว่าสอดคล้องกับตลาดแรงงาน เพียงใด.....
9. การประเมินผลคุณภาพ/ปริมาณของผลผลิต ที่ได้จากการฝึกภาคปฏิบัติของนักศึกษา.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การดำเนินงาน	ระดับปัญหา			
	มากที่สุด (4)	มาก (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
3. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร				
3.1 ด้านซึ่งอำนวยความสะดวก มีปัญหาในเรื่องต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด				
1. การจัดให้มีอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาเพียงพอต่อการเรียนการสอน.....
2. การสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการค้นคว้าและผลิตสื่อที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน.....
3. การจัดห้องโสตทัศนศึกษาให้เอื้ออำนวยต่อผู้มาใช้บริการ.....
4. การจัดหาเอกสารประกอบการเรียนทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ให้เพียงพอและทันเวลาต่อการเรียน.....
5. การจัดให้มีวัสดุ วัสดุภัณฑ์อย่างเพียงพอและทันสมัยสำหรับการเรียนภาคปฏิบัติ.....
6. การจัดห้องสมุดให้มีบรรยากาศที่อำนวยต่อการค้นคว้า.....
7. การจัดห้องเรียน ห้องปฏิบัติ ห้องทดลองเหมาะสมกับรายวิชาที่เรียน และเพียงพอ.....
8. การจัดงบประมาณในการสนับสนุนด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก.....
9. การจัดสิ่งสาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้าและประปาอย่างเพียงพอ.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การดำเนินงาน	ระดับปัญหา			
	มากที่สุด (4)	มาก (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
3.2 การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา มีปัญหาในเรื่องต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด				
1. การกำหนดนโยบายในการนิเทศการสอนในวิทยาลัยไว้อย่างชัดเจน.....
2. การจัดให้มีการประชุมนิเทศอาจารย์ใหม่.....
3. การนิเทศภายในเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน.....
4. การอบรม/สัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อเพิ่มพูนทักษะให้แก่ครูผู้สอนวิชาชีพ.....
5. การติดตาม กำกับ ดูแลและแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนอยู่เสมอ.....
6. การจัดหาตำรา คู่มือหรือหนังสือที่เป็นประโยชน์เพื่อให้ อาจารย์ได้ศึกษาค้นคว้า...
7. การให้ความสนใจและร่วมมือในการปรับปรุงการเรียนการสอนทุกรายวิชา.....
8. การวางแผนพัฒนาบุคลากรทั้งระยะสั้นและระยะยาว.....
9. การสนับสนุนให้อาจารย์เข้ารับการฝึกงาน / ศึกษาดูงานในสถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชนในสาขาที่เกี่ยวข้อง.....
10. การส่งเสริมให้อาจารย์ศึกษาต่อเพิ่มเติมทั้งในและต่างประเทศในสาขาที่สอน.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษานานาชาติ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุดที่ 2 แบบสัมภาษณ์อาจารย์เกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

พุทธศักราช 2538 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในวิทยาลัยเทคนิค ภาคตะวันออก
เจียงเหนือ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2541

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....วิทยาลัยเทคนิค.....

1. ด้านการเตรียมการบริหารหลักสูตร
 - 1.1 การวางแผนการใช้หลักสูตร
2. ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน
 - 2.1 การจัดครูเข้าสอน
 - 2.2 การฝึกงาน
 - 2.3 การประเมินผลการเรียนการสอน
3. ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมหลักสูตร
 - 3.1 สิ่งอำนวยความสะดวก
 - 3.2 การนิเทศและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นายทศพล บำรุงโชค เกิดวันที่ 4 มีนาคม 2502 อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม สำเร็จการศึกษาระดับอนุปริญญาที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี วิทยาเขตพระนครเหนือ เมื่อปี พ.ศ. 2524 ปริญญาตรีจากวิทยาลัยครูสกลนคร เมื่อปี พ.ศ. 2527 และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เมื่อปี พ.ศ. 2531 และเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในปีการศึกษา 2539 เริ่มเข้ารับราชการเมื่อ พ.ศ. 2524 ในตำแหน่งครู 2 วิทยาลัยเทคนิคนครพนม จนถึงปัจจุบัน(พ.ศ. 2543) ในตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้